

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี

นางสาวศศธร สุมน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

GUIDELINES FOR THE MANAGEMENT OF SATITSAMUKKEE SCHOOL GAMES

MISS SOSSATHORN SUMON

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาชาติสามัคคี
โดย	นางสาวศศธร สุมน
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ทเวศร์ พิริยะพฤษ์)

ศศธร สุมน: แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี. (GUIDELINES FOR THE MANAGEMENT OF SATITSAMUKKEE SCHOOL GAMES) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : รศ. ดร.ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์, 227 หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามใน 12 ด้าน ได้แก่ ด้านระเบียบการแข่งขัน ด้านสถานที่ ด้านเทคนิคกีฬา ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน ด้านพิธีการ ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านแพทย์และพยาบาล ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ ด้านปฎิคม ด้านสวัสดิการและเครื่องดื่ม ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย และด้านที่พัก ซึ่งดำเนินการวิจัยไปตามลำดับเป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี และขั้นตอนที่สองผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Future Research) โดยนำแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราประมาณค่า ชนิด 4 ระดับ ที่ได้สร้างขึ้นจากการดำเนินการในขั้นตอนแรกไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พิจารณาประเมินระดับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ข้อมูลจากทั้ง 2 ขั้นตอนนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางที่มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีจำนวนทั้งสิ้น 33 แนวทาง ประกอบด้วย ด้านแพทย์และพยาบาล มี 4 แนวทาง ด้านเทคนิคกีฬา ด้านระเบียบการแข่งขัน ด้านสถานที่ ด้านที่พัก ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย และด้านโสตทัศนอุปกรณ์ มี 3 แนวทางเท่ากัน ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม และด้านพิธีการ มี 2 แนวทางเท่ากัน และด้านปฎิคม มี 1 แนวทาง

สาขาวิชา..... วิทยาศาสตร์การกีฬา..... ลายมือชื่อนิติศ.....
ปีการศึกษา..... 2554..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5378603039: MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: GUIDELINES /SATITSAMUKKEE SPORTS

SOSSATHORN SUMON: GUIDELINES FOR THE MANAGEMENT OF
 SATITSAMUKKEE SCHOOL GAMES ADVISOR: ASSOC. PROF. PRAPAT
 LAXANAPHISUTH, Ph.D., 227 pp.

Abstract

The purpose of this research was to develop the guidelines for the management of Satitsamukkee School Games. Two groups of experts and/or specialists were selected as the samples. The research’s tools were interviews and questionnaires in 12 aspects; rules and regulations, venues, sports technique, results report, ceremony, public relations, medical and nurse, audio – visual aids, reception, food and drink, transportation and safety and accommodation. A two – stage sequence was conducted as the research processing. In the first stage, the first group of 5 experts and/or specialists was interviewed to collect data on conditions, problems and needs of guidelines for the management of Satitsamukkee School Games. The obtained data from the first stage study were used to create the four level rating scale questionnaires on the guidelines of developing the management of Satitsamukkee School Games. In the second stage, the Delphi Future Research Technique were applied to study. The questionnaires created from the first stage study were used to collect data from the second group of 17 experts and/or specialists in order to evaluate the possibility in developing guidelines for the management of Satitsamukkee School Games. All obtained data from both stage studies were statistically analyzed in terms of frequency, means and standard deviation and presented in the form of tables with description.

The research results found that there were 33 possible guidelines to achieve the objectives in the highest level for the management of Satitsamukkee School Games; consisting of 4 guidelines in medical and nurse aspect, 3 guidelines in each aspect of sports technique: rules and regulations, venues, accommodation, results report, public relations, transportation and safety and audio – visual aids, 2 guidelines in each aspect of food and drink and ceremony and 1 guideline in reception aspect.

Field of Study:.....Sports Science..... Student’s Signature.....

Academic Year:.....2011..... Advisor’s Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี อันเนื่องมาจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากรองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักขณพิสุทธิ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต หนึ่งสุขเกษม และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ที่กรุณาให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง อาจารย์อรพินธุ์ หนึ่งสุขเกษม และอาจารย์ฉัตรชัย มะสุนสืบ ที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์ บุคลากรทุกๆ ท่าน รวมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือและสละเวลาในการประกอบกิจกรรมของท่านเพื่อตอบแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ ที่คอยให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจให้เสมอในยามที่รู้สึกท้อแท้ อีกทั้งยังให้ความกรุณาร่วมเดินทางไปเก็บข้อมูลตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วราวุธ สุমন (บิดา) และมารดา ญาติพี่น้องทุกคน ที่ได้อบรม สั่งสอน และสนับสนุนผู้วิจัย ให้ความช่วยเหลือผลักดันให้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านที่กล่าวมาแล้ว และมีได้กล่าวในที่นี้ จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย สุดท้ายนี้ คุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ ครู อาจารย์ที่ได้ให้ความรู้ บิดามารดา ผู้ให้กำเนิด โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งก่อให้เกิดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
2 วรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความสำคัญของการกีฬาและการจัดการแข่งขัน.....	9
โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน.....	11
กีฬาสาธิตสามัคคี.....	12
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	27
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา.....	50
กระบวนการเทคนิควิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique).....	52
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56

บทที่

3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือ	
	ผู้เชี่ยวชาญ.....	73
	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	73
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี.....	75
	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....	96
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
	สรุปผลการวิจัย.....	97
	อภิปรายผลการวิจัย.....	109
	ข้อเสนอแนะ.....	120
	รายการอ้างอิง.....	121
	ภาคผนวก.....	127
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	128
	ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสัมภาษณ์....	130
	ภาคผนวก ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม.....	132
	ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	135

ภาคผนวก (ต่อ)

ภาคผนวก จ เครื่องมือวิจัย.....	143
ภาคผนวก ฉ ผลการสัมภาษณ์.....	206
ภาคผนวก ช ข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกีฬาสีตสามัคคี.....	215
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	227

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สรุปเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน.....	14
2 รายชื่อ โรงเรียนที่เข้าแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี.....	25
3 จำนวนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่รับคืน โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง และประเภทของเครื่องมือ.....	69
4 จำนวน และคำร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	73
5 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านเทคนิคกีฬา.....	75
6 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านระเบียบการแข่งขัน.....	77
7 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสถานที่.....	79
8 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านที่พัก.....	81
9 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านแพทย์และพยาบาล.....	83
10 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน.....	85
11 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม.....	87

ตารางที่	หน้า
12 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านประชาสัมพันธ์.....	88
13 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย.....	90
14 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านปฎิคม.....	91
15 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านโสตทัศนูปกรณ์.....	92
16 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านพิธีการ.....	93
17 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในภาพรวม 12 ด้าน.....	95

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรต่างๆ ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองด้วยกันทั้งสิ้น โดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์สามารถที่จะขับเคลื่อนให้ประเทศชาติเดินหน้าหรือถอยหลังได้ หากประเทศชาติมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและถึงพร้อมซึ่งสติปัญญา ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี ระเบียบวินัยและมีสุขภาพ พลานามัยแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บแล้วนั้น การพัฒนาประเทศคงจะเป็นเรื่องง่ายดาย โดยการที่จะทำให้ทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรที่ดีนั้น การกีฬาอาจเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เพราะว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาบุคคลของชาติให้มีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรงและสมบูรณ์ อีกทั้งช่วยพัฒนาคนให้รู้จักยอมรับสภาพของการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือจะชนะ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531) การแข่งขันกีฬาจึงถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาบุคคลในประเทศชาติให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสามารถนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นได้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531) ด้วยเหตุนี้การกีฬาจึงเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีคุณค่าสูงต่อชีวิตมนุษย์ นอกจากช่วยพัฒนาสุขภาพกายแล้วยังพัฒนาบุคลิกภาพองค์รวมของบุคคลอันประกอบด้วยร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531) ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งพระราชทานเพื่อลงพิมพ์ในหนังสือเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2554: 194) ความว่า

“...ในหลักการกีฬาเป็นสิ่งที่มิจุดประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง และสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น มาเวลานี้ การกีฬานับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือ ในทางสังคม ทำให้คนในประเทศชาติหันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของ

บ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่น ซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้น ในการกีฬาที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้อง หมายถึงว่าอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ ก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตนและแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ด้วยความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ...”

ฉะนั้นการกีฬาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า แต่การที่จะทำให้ทรัพยากรมนุษย์ของชาติมีความรักและความสนใจในการกีฬานั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยสถาบันต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งในการปลูกฝังจิตสำนึกรักในการกีฬา สถาบันดังกล่าวก็คือ สถาบันครอบครัว ด้วยเหตุผลว่าสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานแรกที่สุดและมีความสำคัญยิ่งของสังคม เพราะเป็นสถาบันขั้นมูลฐานที่เป็นจุดเริ่มต้นของสถาบันทั้งหลาย โดยสถาบันที่ต้องรับช่วงต่อจากสถาบันครอบครัวเพื่อขัดเกลาทรัพยากรมนุษย์นั้นก็คือ สถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษาจะช่วยขัดเกลาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม และสังคม เป็นต้น ซึ่งการศึกษานั้นถือได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาชีวิตของคนในสังคมให้มีคุณภาพส่งผลให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า ต้องพัฒนาความสามารถของคนในประเทศให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้การศึกษานับเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะการพัฒนาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ย่อมต้องอาศัยพื้นฐานทางการศึกษาของคนในประเทศเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับการสร้างสรรค์ ความเจริญ ความก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545: 1)

รัฐได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาประชากรของชาติในทุกๆ ด้าน จึงได้วางรากฐานการศึกษาของชาติที่มั่นคง บนพื้นฐานความคิดที่ว่า ถ้าบุคคลในชาติได้รับการศึกษาที่ดี จะทำให้ชาติมีการพัฒนาในทุกด้านที่ดีด้วย โดยเฉพาะด้านการศึกษา ดังนั้นจึงได้มีการปฏิรูปการศึกษา โดยการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมีการแก้ไขเพิ่มเติม ในปี พ.ศ. 2545 และในปีต่อ ๆ มา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่

ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รวมไปถึงในส่วนของการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548: 3) และยังสามารถกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ ให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 8) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จะเป็นกิจกรรมที่จะสามารถสนองความต้องการและวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

พลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้ง การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ก็จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีรักและชอบในการเล่นกีฬา และนำไปใช้ในการออกกำลังกายเป็นประจำ จะช่วยให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกาย ทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และมีอารมณ์สดใสสร้างได้ (กรมวิชาการ, 2545)

ในประเทศไทยการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬามีมากมายหลายระดับ ตั้งแต่ระดับสูงสุดคือ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ เรื่อยมาตามลำดับ ตลอดจนการแข่งขันกีฬานักเรียนเฉพาะกลุ่มโรงเรียน เช่น กีฬาสาธิตสามัคคี เป็นต้น สำหรับมหกรรมกีฬานั้นก็คือการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันตั้งแต่สองชนิดกีฬาขึ้นไป

กีฬาสาธิตสามัคคีถือเป็นการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่มีความมุ่งหมายเหมือนกับการแข่งขันกีฬาอื่นทั่วไป คือ ความมุ่งหวังที่จะให้นักกีฬาได้แสดงความสามารถสูงสุดในการเล่นกีฬา และนอกเหนือจากนั้นกีฬาสาธิตสามัคคียังส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีสามัคคีกันระหว่างครูอาจารย์ นักเรียน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 38 คือ เพื่อตอบสนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนานิสิต บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และสร้างความสามัคคี (มนต์ชัย อนุดิษฐ์ และเทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัย, 2554: 73) อีกทั้งการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีเป็นการแข่งขันที่จัดขึ้นมาแล้วเป็นเวลานาน ตั้งแต่ พ.ศ. 2518 และนับว่าเป็นการแข่งขันที่มีความสำคัญต่อโรงเรียนสาธิตต่างๆ เป็นอย่างมาก เพราะเป็นกิจกรรมที่ทำให้บุคลากรทุกๆ ฝ่าย ทั้งนักเรียน อาจารย์และนักกีฬาได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์ เป็นการสร้างสัมพันธ์ไมตรีและความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียนสาธิตด้วยกัน โดยเฉพาะได้เปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬาได้แสดงซึ่งความสามารถที่มีอยู่ และยังเป็นส่งเสริมการกีฬาให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น (สุภฤกษ์ มั่นใจตนและสมบุญ อินทร์ธมยา, 2530)

นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งที่ผ่านมา นั้นก็ยังคงมีปัญหาเล็กบ้างใหญ่บ้างเกิดขึ้นเสมอ อาทิ กีฬาสาธิตนั้นไม่เป็นสากล ไม่เป็นมาตรฐาน ไม่ได้มีการกำหนดชนิดกีฬาบังคับและกีฬาบังคับเลือก มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการทำงานทุกปี ซึ่งอาจให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง จำนวนชนิดกีฬาที่จัดแข่งขันในแต่ละครั้งไม่เท่ากัน ความไม่พร้อมของสถานที่จัดการแข่งขัน การเดินทางไกล สถานที่พักในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอ ระเบียบการแข่งขันที่ใช้มาแล้วเป็นระยะเวลาอันยาวนาน รวมถึงวิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี เป็นต้น นอกจากนี้จากงานวิจัยของ สุภฤกษ์ มั่นใจตนและสมบุญ อินทร์ธมยา (2530: 73 – 78) ยังชี้ให้เห็นถึงปัญหาในด้านงบประมาณ ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน ด้านการประชาสัมพันธ์ อีกด้วย จากความสำคัญและปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว รวมถึงเรื่องงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ตลอดระยะเวลา 36 ปีนั้นมีการทำการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้น้อยมาก และงานวิจัยที่เคยทำก็เสร็จสิ้นมาเป็นเวลานานแล้ว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญและมีความสนใจที่จะทำการพัฒนาแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี เพื่อปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น รักษาสิ่งที่มีอยู่แล้วให้คงอยู่ต่อไป และสร้างในสิ่งที่ไม่ให้มีขึ้นมา เหตุผลที่สำคัญไปกว่านั้นถ้าแนวทางที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาจะสามารถทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งต่อไป บรรลุวัตถุประสงค์ของการแข่งขันได้ดียิ่งขึ้น และทำให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่น ประหยัด และสร้าง

ความภาคภูมิใจให้กับผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้แล้วนั้น จะก่อให้เกิดผลดีต่อเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กีฬาสีสามัคคีในครั้งต่อไปอีกด้วย รวมไปถึงแนวทางพัฒนาที่ได้นี้จะสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจที่จะนำแนวทางพัฒนานี้ไปปรับใช้กับการแข่งขันขององค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบได้อีกด้วย

คำสำคัญ

แนวทางการจัดการการแข่งขัน กีฬาสีสามัคคี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไปและกีฬาสีสามัคคี ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียน ผู้ที่เคยมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีและ/หรือบุคคลภายนอกโรงเรียนที่ได้รับเกียรติให้มาช่วยในการดำเนินการจัดการแข่งขัน หรือมีส่วนร่วมในระบบของการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ทั้งนี้อาจมีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขันกีฬา และคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีด้วย

ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาองค์ประกอบด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา โดยอาศัยทฤษฎีการจัดการ POLC Model ของ ลูสสิเออร์ และคิมบอล (Lussier and Kimball, 2004) ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) พร้อมทั้งได้ศึกษาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีใน 12 ด้าน โดยผู้วิจัยจำแนกทั้ง 12 ด้านออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. ภารกิจหลักของการจัดการการแข่งขัน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคนิคกีฬา ด้านระเบียบการแข่งขัน ด้านสถานที่ ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ และด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน และ 2. ภารกิจสนับสนุนการจัดการการแข่งขัน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านแพทย์และพยาบาล ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านปฎิคม ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านที่พัก และด้านพิธีการ

ด้านเวลา

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนเมษายน พ.ศ. 2555

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

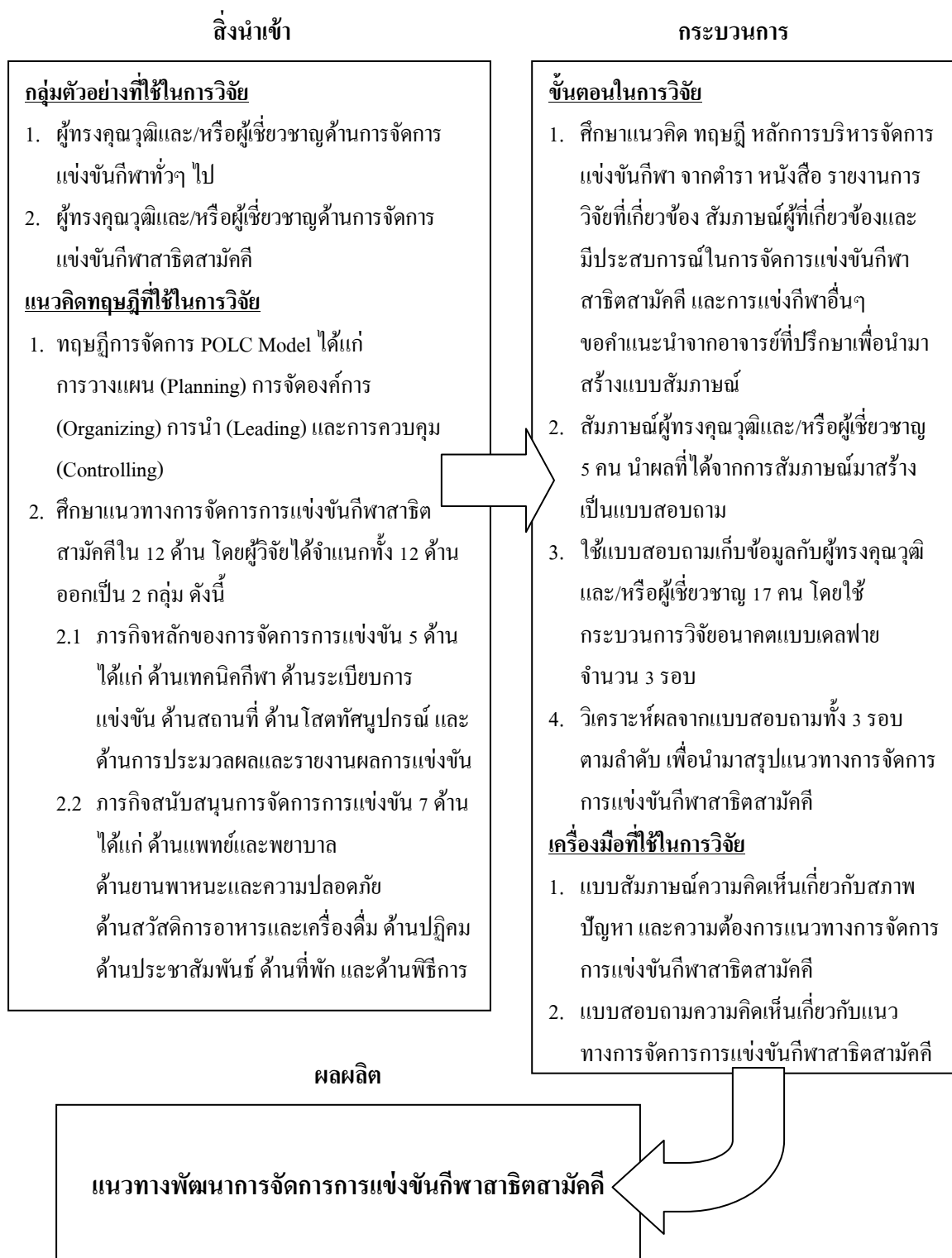
แนวทางการจัดการการแข่งขัน หมายถึง หนทางหรือวิธีการที่จะนำไปใช้พัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งต่อๆ ไปให้ประสบความสำเร็จ ในด้านต่างๆ 12 ด้าน ได้แก่ ด้านระเบียบการแข่งขัน ด้านสถานที่ ด้านเทคนิคกีฬา ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน ด้านพิธีการ ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านแพทย์และพยาบาล ด้านโสตทัศนูปกรณ์ ด้านปฏิคม ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย และด้านที่พัก เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งต่อๆ ไป

กีฬาสาธิตสามัคคี หมายถึง กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันเป็นประจำทุกปีระหว่างกลุ่มโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 18 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี) และโรงเรียนอนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา และมีความรู้ความสามารถทางการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไป และมีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไป และกีฬาสาธิตสามัคคี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี
2. เจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีในครั้งต่อไป สามารถนำแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้มากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ในอนาคตต่อไป

บทที่ 2

วรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวรรณคดีที่เกี่ยวข้องจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของการกีฬาและการจัดการแข่งขัน
2. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
3. กีฬาสาธิตสามัคคี
4. แนวความคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ
5. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา
6. กระบวนการเทคนิคเดลฟาย (The Delphi Technique)
7. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความสำคัญของการกีฬาและการจัดการแข่งขัน

การกีฬานั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในด้านสุขภาพพลานามัยและจิตใจ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม ซึ่งรวมไปถึงเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้ประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจะอาศัยกระบวนการของกีฬามาใช้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ เคารพสิทธิของตนเอง และผู้อื่น ซึ่งเป็นรากฐานที่ดีของสังคม ด้วยเหตุนี้องค์กรต่างๆ ทั่วโลกจึงสนับสนุนให้มีการใช้การกีฬา เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศ (พิรศักดิ์ วิลัยรัตน์ : ออนไลน์)

อุดมการณ์ที่แท้จริงของการแข่งขันกีฬามีจุดเน้นอยู่ 2 ประการ คือ สุขภาพและมิตรภาพ (Health and Friendship) ของบุคคลทั้งผู้เล่นและผู้ชม ในปัจจุบันอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาจะเน้นไปถึงแต่เรื่องชัยชนะ ความเป็นเลิศ หรือเพื่อผลประโยชน์ เช่น เกียรติยศ เงินทอง ชื่อเสียง เป็นต้น เมื่อสิ่งเหล่านี้เข้ามามีบทบาทกับการแข่งขันกีฬา ทำให้อุดมการณ์ในการแข่งขันกีฬาแตกต่างไปจากอดีตมาก ยิ่งหากเป็นการแข่งขันในระดับนานาชาติแล้ว ถ้าประเทศใดชนะเลิศการแข่งขันก็จะเป็นการประกาศให้นานาชาติทราบถึงศักยภาพของประเทศตน ไม่ว่าจะเป็ศักยภาพของประชากร ความเจริญก้าวหน้าทางวัฒนธรรม และเทคโนโลยีของประเทศนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ ก็ยังคงยึดถืออุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาที่

แท้จริงคือ สุขภาพและมิตรภาพของผู้เข้าร่วมทั้งเป็นผู้เล่น ผู้ชม และผู้สนับสนุนเป็นสำคัญ (น้อม สังข์ทอง, 2543)

การจัดการแข่งขันกีฬานั้น นอกจากจะสร้างคนให้มีสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้ว ยังเป็นการฝึกฝนให้เป็นผู้มีผู้นำ เป็นนักกีฬาที่มีจิตใจเข้มแข็ง มีระเบียบและความสามัคคีกัน (พัฒนาชาติ กฤติบวร, 2524) อีกทั้งการจัดการแข่งขันกีฬานั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ เพราะนอกจากจะเป็นสื่อในการพัฒนาให้มีสุขภาพที่ดีแล้ว ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อาทิ ช่วยฝึกให้คนมีน้ำใจนักกีฬา มีความกล้าหาญ มีความริเริ่ม มีความเคารพต่อหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งทำให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีกลมเกลียวอีกด้วย (ไกรสร วงศ์ประดิษฐ์, 2541) นอกจากนั้นยังมีผู้ให้ความเห็นว่า การแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาบุคคลในประเทศชาติให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสามารถนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นได้ การกีฬาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีคุณค่าสูงต่อชีวิตมนุษย์ นอกจากช่วยพัฒนาสุขภาพกายแล้วยังพัฒนาบุคลิกภาพของโดยรวมของบุคคลอันประกอบด้วยร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531)

น้อม สังข์ทอง (2543: 107 – 123) กล่าวถึงหลักการจัดการแข่งขันกีฬาไว้ว่า การแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนามาตรฐานการกีฬาของชาติ ตลอดจนการเสริมสร้างและพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้มีสุขภาพที่สมบูรณ์และมีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย เสียสละ อดทน รู้แพ้รู้ชนะ เพื่อที่จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ อันจะอำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ดังนั้นเพื่อให้การแข่งขันกีฬาเป็นไปตามสิ่งที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปหลักการจัดการแข่งขันกีฬาได้ออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. มีการเตรียมการในการดำเนินการที่ดี
2. มีผู้รับผิดชอบต่อการจัดดำเนินการที่มีคุณภาพ
3. ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา

สำหรับการที่จะจัดการแข่งขันกีฬาให้เป็นอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพนั้น สามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ (น้อม สังข์ทอง, 2543)

1. การจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาทั่วไป หรือการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาหลายๆ ประเภทในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ เป็นต้น
2. การจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาเฉพาะอย่าง เป็นการแข่งขันกีฬาในแต่ละชนิดที่จัดการแข่งขันในช่วงเวลาหนึ่งเพียงเฉพาะอย่างเท่านั้น เช่น การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้การจัดการแข่งขันกีฬาทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวนี้ คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาต้องคำนึงถึงในเรื่อง ปรัชญาและอุดมการณ์ ของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงด้วย ดังนี้ (น้อมสังข์ทอง, 2543)

1. การจัดการแข่งขันที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม กล่าวคือ คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องให้ความยุติธรรมกับผู้เข้าร่วมการแข่งขันทุกคน ทุกฝ่าย มิใช่ให้ความยุติธรรมเฉพาะผู้เข้าแข่งขันทีมที่ตนเองมีความใกล้ชิดสนิทสนมเท่านั้น ปัญหาของการประท้วงส่วนใหญ่่มักเกิดขึ้นมาจากสาเหตุของความไม่ยุติธรรมทั้งสิ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องระลึกเสมอว่า “ความยุติธรรมเป็นสิ่งที่เจ้าภาพหรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันจะต้องให้กับผู้เข้าแข่งขันทุกคน ทุกฝ่ายเท่าเทียมกัน” เพื่อให้บรรลุตามปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาที่ต้องการให้เกิดมิตรภาพที่ดีระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันทุกคน

2. การจัดการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เป็นการจัดการแข่งขันที่ประหยัดในทุกๆ ด้าน ได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีมีคุณภาพ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยให้การจัดการแข่งขันมีความสมบูรณ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดตามปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริง ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา 3 ขั้นตอนดังนี้

- 2.1 การวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน
- 2.2 การดำเนินการจัดการแข่งขัน
- 2.3 การสรุปและประเมินผล

2. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้นมีอยู่ทั่วไปในทุกๆ โรงเรียน อาทิ กีฬาสี และกีฬาระหว่างห้องเรียน เป็นต้น นอกจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนแล้วยังมีการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนอีกด้วย ซึ่งเป็นการแข่งขันระหว่างโรงเรียนหนึ่งกับอีกโรงเรียนหนึ่ง หรืออีกหลายๆ โรงเรียน อาทิ การแข่งขันกีฬากระชับมิตร และการแข่งขันกีฬานักเรียน เป็นต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้นจะเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬາได้แสดงความสามารถออกมาอย่างเต็มที่ในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพื่อจะได้มีโอกาสได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนโรงเรียนให้ไปแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนต่อไป

นอกจากนี้โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนก็สามารถสร้างมิตรภาพอันดีระหว่างโรงเรียนในการแข่งขันกีฬาได้ด้วย

จากการศึกษาวรรณกรรมของ ฟอง เกิดแก้ว (2520) เกี่ยวกับความหมายของโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหนึ่งกับอีกโรงเรียนหนึ่ง หรือระหว่างกลุ่มโรงเรียน ซึ่งรวมถึงไปถึงการจัดการแข่งขันระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการจัดการแข่งขันกีฬาอันที่มิตร และการแข่งขันเหย้า – เยือนด้วย (Puckett, 1976: 105 อ้างถึงใน ศุภฤกษ์ มั่นใจคนและสมบุรณ์ อินทร์ธมยา. 2530) อีกด้วย

โดยปัจจัยของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้นจะต้องประกอบด้วย (ฟอง เกิดแก้ว, 2520: 81)

1. ผู้นำซึ่งมีคุณวุฒิที่เหมาะสม
2. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเพียงพอ
3. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ
4. มีกรรมการและเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสินอย่างเพียงพอ
5. มีการประชาสัมพันธ์
6. ประเภทและเวลาของการแข่งขัน
7. งบประมาณของการแข่งขัน

3. กีฬาสาธิตสามัคคี

กีฬาสาธิตสามัคคีเริ่มขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2518 ซึ่งมีจุดเริ่มต้นมาจากการแข่งขันว่ายน้ำในระดับโรงเรียนที่มีชื่อว่า “ว่ายน้ำสาธิตสามัคคี” โดยความร่วมมือกันระหว่าง 4 โรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ทั้ง 4 โรงเรียนมีความเห็นพ้องต้องกันว่า การแข่งขันนี้เป็นการแข่งขันที่จัดขึ้นเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันที่พี่น้องร่วมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) และยังก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพ ทั้งร่างกาย จิตใจ และลักษณะนิสัย

ที่มีอุดมการณ์ เป็นนักกีฬาที่ดี ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการว่ายน้ำในระดับที่สูงขึ้นด้วย

สำหรับการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีนั้นจะแบ่งคณะกรรมการทำงานออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการถาวร หรือคณะกรรมการบริหาร
2. คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน
3. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

โดยที่คณะกรรมการอำนวยการถาวรจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทุกปี นอกจากนี้คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันและคณะกรรมการจัดการแข่งขันมาจากคณาจารย์ของทุกโรงเรียนที่ส่งชื่อเพื่อทำงานร่วมกันในทุกกิจกรรม ซึ่งจะดำเนินงานและจัดการแข่งขันให้เป็นที่เรียบร้อยได้ข้อตกลงร่วมกัน มีวัตถุประสงค์ของการแข่งขันดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครอง ได้เห็นคุณค่า และประโยชน์ของการว่ายน้ำ
2. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาว่ายน้ำ
3. เสริมสร้างและอบรมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพและความประพฤติดี
4. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ นักเรียน อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง
5. สนับสนุนให้นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ มีโอกาสแข่งขันในระดับสูงขึ้น
6. ส่งเสริมทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน (ข้อนี้เพิ่มเติมการแข่งขันฯ ครั้งที่ 8 พ.ศ.2526 วันแข่งขัน 28 มกราคม 2527)

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กีฬาสีสามัคคีนั้นได้มีการจัดการแข่งขันมาแล้ว 35 ครั้ง สำหรับปีนี้จะเป็นการแข่งขันครั้งที่ 36 ซึ่งจะจัดขึ้นในวันที่ 16 – 22 ตุลาคม 2554 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตลอดระยะเวลาที่ยาวนานกีฬาสีสามัคคีนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปมาโดยตลอด จากการศึกษาวรรณคดีเกี่ยวกับกีฬาสีสามัคคีนั้นผู้วิจัยสามารถสรุปเกี่ยวกับรายละเอียด รวมไปถึงประวัติของการจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีในครั้งต่างๆ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงได้ในรูปตารางดังนี้

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (ค่าย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
1	ม.ค. 2519	สาธิตจุฬา	4	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 1	มีข้อตกลงการ แข่งขันเป็น แนวปฏิบัติ
2	14 ม.ค. 2521	สาธิตเกษตร	4	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 2	เริ่มมีเพลง “มาร์ชสาธิต- สามัคคี” เป็นครั้งแรก
3	20 ม.ค. 2522	สาธิตประสาน มิตร และสาธิต ปทุมวัน	4	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 3	-
4	26 ม.ค. 2523	สาธิตจุฬา	4	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 4	-
5	17 ม.ค. 2524	สาธิตเกษตร	4	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 5	-
6	16 ม.ค. 2525	สาธิตประสาน มิตร และสาธิต ปทุมวัน	4	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้ง ที่ 6	1. มีการใช้คำ ขวัญเป็นครั้งแรก ว่า “ว่ายน้ำ สาธิตสามัคคี เฉลิมฉลอง 200 ปี กรุงรัตน โกสินทร์” 2. เริ่มมีการ ประกวดกอง เชียร์เป็นครั้งแรก

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
7	29 ม.ค. 2526	สาธิตจุฬา	6	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 7	มีการประกวด กองเชียร์
8	28 ม.ค. 2527	สาธิตเกษตร	6	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 8	-
9	19 ม.ค. 2528	สาธิตประสาน มิตร	8	1	ว่ายน้ำสาธิต สามัคคี ครั้งที่ 9	1. มีการประ- กวดกองเชียร์ 2. ที่ประชุมมี มติเป็นเอก- ฉันท์ให้เพิ่ม การแข่งขันให้ กว้างขวาง ยิ่งขึ้น
10	17 ม.ค. 2529	สาธิตปทุมวัน	9	9	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 10	1. มีการเปลี่ยน ชื่อการแข่งขัน ใหม่ว่า “สาธิต สามัคคี ครั้งที่ 10” 2. มีคำขวัญว่า “กีฬาสาธิต สามัคคี เกลิม ฉลองปีเยาวชน สากล 2528”
11	23-24 ม.ค. 2530	สาธิตจุฬา	9	8	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 11	-

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
12	26 ก.ย. 2530 - 8 ต.ค. 2531	สาธิตเกษตร	9	8	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 12	เจ้าภาพไม่ พร้อมจัดกีฬา บางชนิดจึงลด จำนวนชนิด กีฬาจากครั้ง ก่อน
13	10-14 ต.ค. 2531	สาธิตบูรพา	9	12	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 13	เจ้าภาพเพิ่ม ชนิดกีฬา
14	12-17 พ.ย. 2532	สาธิตราม	9	11	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 14	1. เจ้าภาพงด จัดการแข่งขัน กีฬาบางชนิด 2. มีการ ประกวดกอง เชียร์
15	12-17 ต.ค. 2533	สาธิตเชียงใหม่	10	11	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 15	-
16	3-8 พ.ย. 2534	สาธิตประสาน มิตร	10	11	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 16	-
17	2535	สาธิตปทุมวัน	10	12	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 17	-
18	19-25 ต.ค. 2536	สาธิตขอนแก่น	10	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 18	1. เจ้าภาพเพิ่ม ชนิดกีฬา 2. มีการร่าง ข้อบังคับการ จัดการแข่งขัน
19	15-20 ต.ค. 2537	สาธิตจุฬา	10	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 19	มีข้อบังคับการ จัดการแข่งขัน
20	20-26 ต.ค. 2538	สาธิตบูรพา	10	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 20	-

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
21	21-26 ต.ค. 2539	สาธิตเกษตร	12	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 21	การแข่งขันครั้งนี้ได้ร่วมเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี กาญจนภิเษกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วย
22	14-20 ต.ค. 2540	สาธิตศิลปากร	13	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 22	-
23	15-21 พ.ย. 2541	สาธิตราม	14	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 23	การแข่งขันครั้งนี้ได้ร่วมเฉลิมฉลองปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) ด้วย
24	17-23 ต.ค. 2542	สาธิตเชียงใหม่	15	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 24 “เฉลิมฉลองปี มหามงคลเฉลิม พระชนม- พรรษาครบ 6 รอบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วย	

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
25	22-28 ต.ค. 2543	สาธิตประสาน มิตร	15	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 25 “ประสาน มิตรเกมส์”	2. ได้เริ่มมี รูปแบบการ จัดการแข่งขัน กีฬาที่เป็น สากลขึ้น คือ มีมาสคอตขึ้น เป็นครั้งแรก คือ ผึ้ง 3. มีการ บันทึกเสียง เพลง “มาร์ช สาธิต-สามัคคี” ขึ้นใหม่ (ร้อง ใหม่)
26	17-23 ต.ค. 2544	สาธิตปัทมาณี		8	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 26 “รุสมิแกล เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “ผูกพันดวงแด รุสมิแกลเกมส์” 2. เจ้าภาพงดจัด แข่งขันบาง ชนิดกีฬา เนื่องจากความ ไม่พร้อมของ สถานที่
27	20-26 ต.ค. 2545	สาธิตปทุมวัน	15	13	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 27 “ปทุมวัน เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “ร้อยใจสาธิต ผูกมิตรสัมพันธ์ ปทุมวันเกมส์” 2. มีมาสคอต คือ ม้าไมตรี

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
						3. เริ่มมีตรา สัญลักษณ์เป็น ครั้งแรก
28	15-21 ต.ค. 2546	สาธิตขอนแก่น	15	14	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 28 “กาลพฤกษ์ เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “สิบห้าสาธิต ผูกมิตรชิงชัย สามัคคียิ่งใหญ่ ในกาลพฤกษ์ เกมส์” 2. มีมาสคอต คือ ไดโนเสาร์ ชื่อ แคนกูน 3. มีตรา สัญลักษณ์ 4. เจ้าภาพเพิ่ม ชนิดกีฬา
29	17-23 ต.ค. 2547	สาธิตจุกา	15	15	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 29 “จามจูรี เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “สาธิตร่วมใจ เชื่อมสายใย ไมตรี จามจูรี เกมส์” 2. มีมาสคอต คือ ลิง ชื่อ คุณ พร้อม 3. มีตรา สัญลักษณ์ 4. มีการแสดง สาธิตการ แข่งขันกีฬา ลีลาศ

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (ค่าย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
						5. เจ้าภาพเพิ่ม ชนิดกีฬา 6. ได้มีการ จัดทำเพลง “มาร์ชสาธิต – สามัคคี” ขึ้น ใหม่ (เรียบเรียง ทำนองและ จังหวะใหม่ แต่ ใช้เมโลดี้เดิม)
30	15-21 ต.ค. 2548	สาธิตเกษตร กำแพงแสน	15	16	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 30 “กำแพงแสน เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “สามสิบปี สามัคคีสาธิต ผูกมิตรยิ่งใหญ่ ในกำแพงแสน เกมส์” 2. มีมาสคอต คือ โคนือ ชื่อ คุณยิ้มยิ้ม 3. มีตรา สัญลักษณ์ 4. เจ้าภาพเพิ่ม ชนิดกีฬา 5. มีการ ประกวดกอง เชียร์
31	15-21 ต.ค. 2549	สาธิตเกษตร	15	16	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 31 “พื้งันเกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “กีฬาสื่อมิตร สาธิตสามัคคี สื่อหัวใจ”

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
						2. มีมาสคอต คือ สุนัข ชื่อ คุณसानใจ 3. มีตรา สัญลักษณ์ 4. มีการ ประกวดกอง เชียร์
32	11-17 ต.ค. 2550	สาธิตเชียงใหม่	16	16	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 32 “จ้างน้อย เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “กีฬาสร้างคนดี สาธิตสามัคคี สร้างสัมพันธ์” 2. มีมาสคอต คือ ช้างน้อย ชื่อ ม่วนจิต – ม่วน ใจ
33	2-8 พ.ย. 2551	สาธิตราม	18	16	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 “ฝ้ายคำ เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “สาธิตสามัคคี เกรียงไกร ร้อย เรียงรวมใจ มั่น คงไว้เป็นหนึ่ง เดียว” 2. มีมาสคอต คือ ตะเพียนทอง ชื่อ คุณพอเพียง – คุณเพียงพอ 3. มีตรา สัญลักษณ์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
34	19-25 ต.ค. 2552	สาธิตบูรพา	18	15	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 34 “ราชพฤกษ์ เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “เกลียวคลื่น เกลียวไมตรี สาธิตสามัคคี เชื่อมสัมพันธ์” 2. มีมาสคอต คือ ปลาโลมา ชื่อ คุณน้ำใจ – คุณใจดี 3. มีตรา สัญลักษณ์ 4. เจ้าภาพงดจัด แข่งขันบาง ชนิดกีฬา เนื่องจากความ ไม่พร้อมของ สถานที่ 5. มีการ ประกวดกอง เชียร์
35	17-23 ต.ค. 2553	สาธิตประสาน มิตร	18	16	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 35 “ประสาน มิตรเกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “กีฬาสาธิต ผูก จิตสัมพันธ์ เป็น หนึ่งเดียวกัน ประสานมิตร เกมส์”

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าภาพ (คำย่อ)	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ชนิดกีฬา	ชื่อการ แข่งขัน	รายละเอียด เพิ่มเติม
						2. มีมาสคอต เป็นกิ้งหูนยนต์ กิ้งหูนูมาน 2 ตัว ชื่อ น้ำจิต และน้ำใจ 3. มีตรา สัญลักษณ์ 4. มีการ ประกวดกอง เชียร์
36	16-22 ต.ค. 2554	สาธิตมหาสารคาม	18	16	สาธิตสามัคคี ครั้งที่ 36 “ปูแป๊ะ เกมส์”	1. มีคำขวัญว่า “ม่วนซื่นฮัก แพง ร่มแรง ร่วมใจ 18 สาธิตยิ่งใหญ่ รวมใจเป็นหนึ่ง เดียว” 2. มีมาสคอต คือ ปูแป๊ะ 3. มีตรา สัญลักษณ์

ตารางที่ 1 สรุปเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

จากตาราง 1 สามารถแสดงให้เห็นถึงความเป็นมาและรายละเอียดของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงในปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นที่ชัดเจนว่าการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้นได้มีการพัฒนารูปแบบของการจัดการแข่งขันอย่างค่อยเป็นค่อยไป ตั้งแต่การแข่งขันกีฬาเพียงชนิดเดียว คือ ว่ายน้ำ จนกลายมาเป็นมหกรรมกีฬา คือ มีการแข่งขันกีฬาหลายๆ ชนิดในการจัดการแข่งขันกีฬานั้นเอง

สำหรับจำนวนชนิดกีฬาที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้นมาเพิ่มเติมจากกีฬาว่ายน้ำนั้น ได้ถูกกำหนดตามความเหมาะสมและความพร้อมของเจ้าภาพจัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง โดยส่วนใหญ่แล้วจากตาราง 2 จำนวนชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันจะเท่าเดิม และค่อยๆ เพิ่มขึ้นไปในแต่ละครั้ง แต่ก็มีบางครั้งที่จำนวนชนิดกีฬาต้องถูกลดลง ดังจะเห็นได้จาก การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 11 ครั้งที่ 12 ครั้งที่ 14 ครั้งที่ 15 ครั้งที่ 16 และครั้งที่ 26 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากความไม่พร้อมในด้านบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และอาจจะมีในด้านอื่นๆ ประกอบด้วย โดยจะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 26 ซึ่งโรงเรียนสาธิตปัทมาณีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กล่าวคือ มีการลดจำนวนชนิดกีฬาลงเหลือเพียง 8 ชนิดกีฬาเท่านั้นจาก 13 ชนิดกีฬาเมื่อการแข่งขันครั้งก่อนหน้า ด้วยเหตุผลในด้านสถานที่ของการจัดการแข่งขันที่ไม่ปลอดภัย เนื่องจากเป็นที่ทราบกันว่าสถานการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ตอนนั้นมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น ซึ่งเพราะความไม่ปลอดภัยในชีวิตนั้นอาจทำให้โรงเรียนสาธิตต่างๆ ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้ไม่ครบทุกชนิดกีฬา อีกทั้งผู้ปกครองของนักกีฬาอาจไม่อนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขันด้วยก็ว่าได้ จึงเป็นเหตุผลที่ต้องยุบจำนวนชนิดกีฬาให้เหลือเพียงเท่านี้

นอกจากปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น กีฬาสาธิตสามัคคีไม่ได้มีเพียงแต่ปัญหาในการจัดการแข่งขัน แต่ยังมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ควรรักษาไว้ให้คงอยู่นั่นก็คือ ความสมัครสมานสามัคคีของผู้ร่วมการแข่งขันทุกคนที่ทำการแข่งขันกันอย่างมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสมือนว่าทุกโรงเรียนเป็นโรงเรียนพี่โรงเรียนน้องกัน ทำให้การแข่งขันทุกครั้งเปี่ยมล้นไปด้วยความสุขสนุกสนาน และรวมไปถึงการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนี้ได้เกิดขึ้นมาแล้วเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการแข่งขันรายการนี้เป็นการแข่งขันกีฬานักเรียนรายการแรกๆ เลยก็เป็นได้ และด้วยการแข่งขันที่มีความต่อเนื่องเป็นประจำ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารของโรงเรียนสาธิตทั้ง 18 แห่งนั้น ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อให้ให้นักเรียนในสังกัดของตนได้พัฒนาศักยภาพด้านกีฬาซึ่งนอกเหนือจากวิชาการด้วย ที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข และสิ่งที่ควรรักษาไว้ให้คงอยู่ต่อไปในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี เพื่อให้การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้นประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นไป

ในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้นจะมีเพลงประจำของการแข่งขัน ซึ่งทุกครั้งก่อนมีการแข่งขันขึ้นประมาณ 1 – 2 เดือน และระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้น ทุกๆ คนจะได้ยินเพลงนี้อยู่เสมอ เพลงที่กล่าวถึงนั้นคือ เพลงมาร์ชสาธิต – สามัคคี ดังมีรายละเอียดดังนี้

เพลง : มาร์ชสาธิต – สามัคคี

ผู้แต่งเนื้อร้องและทำนอง : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระลึก สัทธาพงศ์

เรียบเรียงเสียงประสาน : พิมพ์ปฏิภา ฟิงธรรมจิตต์

“...วันที่เราเฝ้าคอยมานานวัน วันนั้นคือวันนี้ วันที่เราเฝ้าคอยอย่างตั้งจิต สาธิตสามัคคี มวลหมู่มิตรทุกทิศทุกทางมุ่งหมายผดุงไมตรี ด้วยกีฬาสาธิตสามัคคี หลอมฤดีมั่นคง สาธิตสามัคคี สาธิตสามัคคี สาธิตสามัคคี ก็พร้อมใจ .. สาธิตสามัคคี สาธิตสามัคคี สาธิตสามัคคี ร่วมใจ เสริมปัญญา พลานามัย ให้อุดม ร่วมสร้างสมสายสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่ สามัคคีมีค่ากว่าสิ่งไหน ช่วยชูชาติไทยยืนยง..”

ในปัจจุบันนี้การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีมีการจัดให้มีการแข่งขันจำนวน 16 ชนิดกีฬา โดยเรียงชื่อชนิดกีฬาตามลำดับอักษร ได้แก่ กรีฑา กอล์ฟ ซอฟท์บอล เซปักตะกร้อ เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล ว่ายน้ำ วอลเลย์บอล วัยน้ำ หมากระดาน สอกกี และแฮนด์บอล

สำหรับโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้นจะต้องเป็นโรงเรียนสาธิตในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้น ซึ่งสามารถแสดงรายชื่อโรงเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้ง 18 แห่ง อย่างละเอียดเป็นตารางได้ดังนี้

ชื่อโรงเรียน	อักษรย่อ (ไทย)	อักษรย่อ (อังกฤษ)	คำย่อ
1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	สมก.	KUS.	สาธิตเกษตร
2. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	กพส.	KUK.	สาธิตกำแพงแสน
3. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น	สมข.	KKU.	สาธิตขอนแก่น
4. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม	จพป.	CUE.	สาธิตจุฬาประถม
5. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	จพม.	CUS.	สาธิตจุฬามัธยม
6. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	สมช.	CMU.	สาธิตเชียงใหม่
7. โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร	สมน.	NUD.	สาธิตนเรศวร

ชื่อโรงเรียน	อักษรย่อ (ไทย)	อักษรย่อ (อังกฤษ)	คำย่อ
8. โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา	พมบ.	PBU.	สาธิตบูรพา
9. โรงเรียนประถมนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปสธ.	SMS.	สาธิตมหาสารคาม ประถมน
10. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฝ่ายมัธยม	สมค.	MSU.	สาธิตมหาสารคาม มัธยม
11. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฝ่ายประถม	มรป.	RAM.	สาธิตรามประถมน
12. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฝ่ายมัธยม	สธร.	KKU.	สาธิตราม
13. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	ปทว.	PDS.	สาธิตปทุมวัน
14. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	ปสป.	SPM.	สาธิตประสานมิตร ประถม
15. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	ปสม.	PSM.	สาธิตประสานมิตร มัธยม
16. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร	มสป.	DSU.	สาธิตศิลปากร
17. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)	สมอ.	PSU.	สาธิตสงขลาฯ
18. โรงเรียนอนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	อมอ.	APS.	สาธิตสงขลาฯ อนุบาล

ตารางที่ 2 รายชื่อ โรงเรียนที่เข้าแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

4. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสีตสมัคคีในกำกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น มีความจำเป็นต้องอาศัยหลักการและกระบวนการในการบริหารโครงการเข้ามาเป็นแนวทางในการเตรียมการและดำเนินการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและทฤษฎีในการบริหารดังต่อไปนี้

คำว่า “การบริหาร” (Administration) มาจากภาษาลาติน ว่า Administratio หมายถึง การรับใช้ การจัดการ การปฏิบัติและการอำนวยความสะดวก ใช้ในความหมายกว้างๆ เช่น การบริหารราชการ อีกคำหนึ่งคือ “การจัดการ” (Management) ใช้แทนกันได้กับคำว่า การบริหาร ส่วนมากหมายถึง การจัดการทางธุรกิจมากกว่าโดยมีหลายท่านได้ระบุไว้ดังนี้

การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2542 : 1)

สมพงษ์ เกษมสิน (2526) ได้สรุปว่า “การบริหาร” คือการใช้ศาสตร์และศิลปะ นำเอาทรัพยากร (Administrative Resources) มาประกอบการตามกระบวนการ (Process of Administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัชร ฐวธรรม (2534: 17) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยความเพียรพยายามของบุคคลอื่น การบริหารเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับคน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้คำว่า การจัดการและการบริหารจัดการ หมายถึง กิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั่นเอง สามารถใช้แทนกันได้ ความแตกต่างของทั้ง 2 คำ คือ การจัดการเป็นการดำเนินงานตามนโยบายและแผนที่กำหนดไว้ นิยมใช้ในการบริหารกิจการของรัฐที่เรียกว่า บริหารรัฐกิจ (Public Management) เช่น การบริหารกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ หรือกิจการสาธารณประโยชน์โดยมุ่งการบริการเป็นสำคัญ

ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) ได้สรุปว่า การบริหารในฐานะกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานนั้นมีความหมายที่มีแนวทางสำคัญ 4 ประการคือ

1. ต้องเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
2. ใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะในการทำงานร่วมกัน

3. ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างเหมาะสม ทั้งคน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ มาประกอบตามกระบวนการบริหาร

4. คำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นที่พึงพอใจของผู้ร่วมปฏิบัติงานและองค์กร

เสนาะ ดิยาวี (2546) การบริหารเป็นกระบวนการกับคน โยอาคัยคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

ไซมอน (Simon, 1960) กล่าวว่า คือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกัน ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน

ความหมายของการจัดการ

การจัดการ (Management) มาจากคำในภาษาฝรั่งเศสว่า Gestionnaire หมายถึง ผู้ดูแลภายในบ้าน ผู้รักษาผลประโยชน์ การกระทำลักษณะแนะนำหรือนำทาง นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายการจัดการไว้ได้แก่

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) กล่าวว่า การจัดการ เป็นกระบวนการออกแบบและรักษา สภาพแวดล้อมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่เลือกสรรไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีหน้าที่ในการวางแผนจัดการองค์กร การจัดบุคคลเข้าทำงาน การชักนำ และการควบคุม การจัดการเป็นกิจกรรมที่สำคัญในทุกระดับขององค์กร

ศิริพร พงศ์ศิริโรจน์ (2540) กล่าวว่า การจัดการ หรือ การบริหาร คือ ศิลปะในการดำเนินงานร่วมกันของคณะบุคคล ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริหารขององค์กร ในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการและควบคุมกิจการ ให้ดำเนินไปตามนโยบายจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่วางไว้ได้อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการสั่งการและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น (มัลลิกา ต้นสอน, 2544)

พะยอม วงศ์สารศรี (2548) ได้กล่าวว่า “การจัดการ” หมายถึง กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ ศิลปะและกลยุทธ์ต่างๆ ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ โดยอาศัยความร่วมมือแรงร่วมใจของสมาชิกในองค์กร การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ด้วย องค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหลายคนที่เข้ามาทำหน้าที่ ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำ ให้สามารถบรรลุผลสำเร็จ ได้ด้วยดี (Donnelly, Gibsons and Ivancevich, 1978)

เชอเมอร์ฮอน (Schermerhorn, 1999) ให้ความหมายว่า การจัดการ คือ กระบวนการทำงาน ที่ประกอบไปด้วยการวางแผน การจัดการองค์กร และการควบคุมทรัพยากรที่องค์กรมีอยู่ เพื่อให้ ดำเนินงานบรรลุซึ่งเป้าหมายขององค์กร

ร็อบบิน (Robbins, 1994) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการของการดำเนิน กิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความร่วมมือของบุคคลต่างๆ

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การบริหารและการจัดการ” หมายถึง การทำงานของ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติงาน โดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างร่วมกัน ด้วยการดำเนินงานอย่างมีระบบระเบียบแบบ แผน และสามารถจัดสรรทรัพยากรในการบริหารที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ สูงสุดต่อองค์กร

ปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร (4M)

สมพงษ์ เกษมสิน (2526) ได้กล่าวว่า ปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร ได้แก่ 4M ดังนี้

1. กำลังคนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ (Man)
2. กำลังเงิน งบประมาณ (Money)
3. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)
4. การจัดการ (Management)

ปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร

1. ด้านบุคลากร (Man)

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดแม้ว่าองค์กรจะมี เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ แล้วเครื่องจักรและอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้ บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการ บริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่ม ผลผลิตทำได้ดีขึ้น

หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ต่างๆ ที่ผู้บริหาร จะต้องรับผิดชอบก็คือหน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้เพราะภายหลังจากที่มีการจัด

องค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่างๆ ก็จะถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ใตหน้าที่หนึ่งใ้องค์กร และใในการที่จะใให้ผลการปฏิบัติงานต่างๆ ดังกล่าวใได้ประสิทธิภาพที่สูด นั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่ใกับความสามารถหรือความพร้อมเพริยงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหาร จะต้องมีภาระหน้าที่ใในการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ใดีเท่านั้น จึงจะสามารถทำใให้องค์กร ปฏิบัติงานใได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective and Capability) และสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ใตั้งเอาใไว้ ด้วยเหตุผลต่างๆ ที่กล่าวมาใแล้วนั้นเอง จึงควรที่จะใได้มีการใให้ความสนใจ ศึกษาดึงกระบวนการใในการเสาะหาและพัฒนาบุคคลที่จะมาบริหารงานใในหน้าที่ต่างๆ รวมทั้ง พัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวใให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้คือ กระบวนการทางใด้านการบริหารงานบุคคล (Personal Administration Process) นั้นเอง

หลัก 4 ประการของการใใช้ประโยชน์จากบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

1. จัดหาคนใที่มีความสามารถและใเต็มใจทำงาน
2. บรรจุใให้เข้าทำงานใในที่ใ สัมพันธ์ใกับความสามารถและใความสนใจ
3. พัฒนาเขาใโดยการใให้การศึกษาและใการอบรม เพื่อใให้เขาทำงานใได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ
4. พยายามทำใให้บุคลากรใมีความพึงพอใจใในการทำงาน

ตามทัศนะของใผู้วิจัยใมีความเห็นใว่า บุคลากร ใเป็นสิ่งใที่สำคัญที่สุดขององค์กรใเนื่องจากใเป็น ตัวขับเคลื่อนทางใสมองใในการใดำเนินใการ ใฉะนั้นใผู้บริหารใจึงควรใที่จะใต้องหมั่นพัฒนาบุคลากรใอยู่ เสมอใเพื่อความใแข็งแรงใขององค์กร ใและใสำคัญใยังใก็ใต้องมอบหมายงานใใให้กับบุคลากรใตาม ความสามารถใหรือใความถนัด ใเพราะใหากบุคลากรใได้ใทำงานใตามใความสามารถใหรือใความถนัดใแล้ว นั้น ใจะสามารถทำใให้องค์กรใมีประสิทธิภาพใสูดใได้

2. ด้านงบประมาณ (Money)

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ใได้กล่าวใว่า งบประมาณใและการเงินใเป็นใปัจจัยใที่สำคัญใอย่างใหนึ่ง ใสำหรับการบริหารงาน ใฝ่ายบริหารใมีใหน้าที่ใจัดใทำใงบประมาณ ใและใขอใเงินทุนใใให้กับใหน่วยงานใต่างๆ และใบุคลากรใควบคุมใดูแลใว่าใเงินใที่ใขอมานั้น ใใใใอย่างใถูกต้องใหรือใไม่ ใงานใดังกล่าวในี้ใต้องใอาศัยใความ ซื่อสัตย์ ใความใเฉลียวฉลาดใรอบรู้ ใและความใหนักใแน่น ใการใจัดใงบประมาณ ใผู้บริหารใต้องใคำนึงใถึงใสิ่ง ใต่างๆ ใดังใต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ใของการใจัดการใในเรื่องใการเงิน ใผู้บริหารใจะต้องใทราบใเพื่อใป้องกันใการใช้ใเงิน ใในใทางใที่ใผิด ใและใสูญใเสียใเงิน ใไปใโดยใเปล่าใประโยชน์

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องประสานกันหลายๆ อย่าง ต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายและเงินทุนที่ได้มาจากสายงานต่างๆ ผู้บริหารจะต้องทราบหรือพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ

การจัดทำงบประมาณ การจัดแผนงานทางการเงินที่เกี่ยวกับงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องจัดทำงบประมาณเตรียมไว้สำหรับแผน 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการสำคัญแต่ละโครงการจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าหลายๆ ปี ฉะนั้นการจัดทำงบประมาณการเงินจะต้องจัดไว้สำหรับโครงการระยะยาวด้วย

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “งบประมาณ” ก็คือ แผนการเงิน (Financial Plan) หมายถึง แผนที่มีการกำหนดทรัพยากรทางการเงินให้เปลี่ยนแปลงมาเป็นวัตถุประสงค์ เนื่องจากทรัพยากรทางการเงินนั้นมีจำกัด แต่จะต้องนำมาจัดสรรให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งขึ้นอยู่กับความจำเป็นก่อนและหลัง โดยใช้กระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ การจัดทำ การอนุมัติ และการบริหารงบประมาณ

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Materials)

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวไว้ว่า วัสดุ อุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึง อาคาร สถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ เป็นการบริหารอย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า
3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงิน และเวลา
4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวกและพอเหมาะกับเวลา

ระวังอย่าให้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้งาน

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2537: 25) ได้กล่าวไว้ว่า วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวัสดุที่สนับสนุนส่งเสริมการจัดการ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกในร่ม หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทางด้านกีฬาที่จัดขึ้นภายในอาคารหรือสถานที่ที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย โรงยิมเนเซียม สนามกีฬาในร่ม ห้องสันทนาการ ห้องน้ำ เป็นต้น
2. สิ่งอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่อยู่กลางแจ้ง เช่น สนามกีฬาต่างๆ ที่อยู่กลางแจ้ง เป็นต้น

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “วัสดุอุปกรณ์” หมายถึง สิ่งที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ อาคารสถานที่ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถทำให้การบริหารนั้นเกิดประโยชน์สูงสุดและประสบความสำเร็จได้

4. ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการมีความหมายแตกต่างกันออกไปในความคิดของบุคคล การทำความเข้าใจความหมายของการจัดการจะเกิดประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้บริหารและการจัดองค์กร นักวิชาการหลายๆ ท่านก็ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้

ไฮแมน และสก็อตต์ (Haiman and Scott, 1970) ได้ให้ความหมายว่า “การจัดการ คือ กระบวนการทางสังคม และเทคนิคในการใช้ทรัพยากรทางการบริหารในการดำเนินงานขององค์กร และทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงให้เกิดความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร”

ลองเกนเนคเคอร์ และพริงเกิล (Longenecker and Pringle, 1981) กล่าวว่า “การจัดการ หมายถึง กระบวนการรวบรวมและประสานการใช้ทรัพยากรการบริหาร เพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้”

นอกจากนั้น จูทา ดิงสกีทซ์ (2547) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ด้วยว่า การบริหารหรือการดำเนินงานใดๆ ก็ตามจะต้องมีการสนับสนุน (Support) ที่ดีไปยังองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน (4M) คือ บุคลากร การเงินและงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดการ การบริหารหรือการดำเนินการนั้นๆ จึงประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

การจัดการตรงกับ คำในภาษาอังกฤษว่า Management หมายถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดในการบริหาร ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Material) และวิธีการจัดการ (Management) หรือ 4M's ให้มีประสิทธิภาพและได้ผลผลิตสูงที่สุด (ลีลา สีนานุเคราะห์, 2530)

การจัดการ คือ ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์กรและนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ (สมคิด บางโม, 2545)

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่าการจัดการมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดการเป็นศิลปะในการใช้คนทำงาน
2. การจัดการต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์
3. การจัดการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล

ธงชัย สันติวงศ์ (2545) กล่าวถึง ทรัพยากรในการจัดการว่าประกอบไปด้วย

1. คน (Man) คือ ทรัพยากรที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมากทั้งปริมาณและคุณภาพ
2. เครื่องจักร (Machine) คือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้ออย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า
3. เงินทุน (Money) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้การสนับสนุนจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและอำนวยความสะดวกให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปได้อย่างไม่ติดขัด ซึ่งเงินทุนนี้มีทั้งระยะสั้น ระยะยาว รวมถึงราคาต้นทุนของเงิน คือ ดอกเบี้ยอีกด้วย
4. วัสดุสิ่งของ (Material) เป็นปัจจัยที่ต้องจัดหามาใช้ในการดำเนินการผลิต หรือการบริการ

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การจัดการ” หมายถึง กระบวนการของการทำงานในแต่ละองค์กร ซึ่งต้องมีการประสานการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดในการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ให้มีประสิทธิภาพจึงจะสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

การบริหารจัดการแบบ POLC

เวียร์ทริช และคุนส์ (Wehrich and Koontz, 1993: 4) กล่าวไว้ว่า หน้าที่ของการจัดการที่จะทำงานบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ต้องใช้การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ให้บุคคลปฏิบัติในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ทรัพยากรข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

โบวี และคณะ (Bovee and others, 1993: 5) กล่าวไว้ว่า หน้าที่ของการจัดการมี 4 ประการคือ

1. การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย (Goals) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) และการพัฒนาแผนย่อยเพื่อให้เกิดการประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ
2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการกำหนดว่าจะทำงานอะไร บุคคลใดที่มีความเหมาะสมที่จะทำงานนั้น วิธีการที่จะจัดกลุ่มงาน ใครรายงานขึ้นตรงต่อใคร และจุดใดที่จะต้องมีการตัดสินใจเกิดขึ้น การจัดองค์การจะต้องมีการจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นทางการเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีพนักงานที่มีความสามารถในงานทุกระดับ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
3. การนำ (Leading) ประกอบด้วย การจูงใจผู้บังคับบัญชา การสั่งการ การคัดเลือกช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิผลที่สุด ตลอดจนการแก้ปัญหาด้วยความขัดแย้ง

4. การควบคุม (Controlling) เป็นกิจกรรมการติดตามผลและการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่างานบรรลุผลตามที่ได้วางแผนไว้

1. การวางแผน (Planning)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการวางแผนไว้ดังนี้

คุนส์ และ คณะ (Koontz and et.al, 1968: 226) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน คือ การตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร เมื่อไร และใครเป็นผู้ทำ โดยกำหนดวัตถุประสงค์นโยบายโครงการและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

ศิริอร ชันชหัตถ์ (2539: 45) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน หมายถึง การตกลงใจไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร (What) ทำเท่าไร (How Many) ทำทำไม (Why) ทำเมื่อใด (When) ทำที่ไหน (Where) ทำกับใคร (Whom) ใครเป็นผู้ทำ (Who) และทำอย่างไร (How) โดยใช้ปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และการจัดการมาประสานสัมพันธ์และจัดเป็นระบบขึ้น

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 35) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการของการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญ เริ่มจากภารกิจ (Mission) ตามด้วยจุดหมาย (Goals) และแผน (Plans) ที่จะให้บรรลุจุดหมาย (Goals Attainment)

ฟาร์โยล (Fayol, 1949) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน หมายถึง การศึกษางานในอนาคต และจัดการวางแผนเพื่อปฏิบัติ

ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 37) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน คือ การกำหนดวิธีการกระทำ (แผนงาน) ไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จที่ต้องการ

พรหมพิไล คุณาพันธ์ และคณะ (2535: 43) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน (Planning) หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่เกี่ยวกับการกำหนดสิ่งที่จะต้องกระทำในอนาคต ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้แต่เริ่มแรก

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542: 149) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการกำหนด (การเลือก) ภารกิจ (Missions) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ตลอดจนกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ซึ่งต้องอาศัยการตัดสินใจ การเลือกกระหว่างทางเลือกการปฏิบัติในอนาคต

ฮินส์ และคุนส์ (Heinz and Koontz, 1993: 717) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน คือการเลือกภารกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ นโยบาย กระบวนการก่อนการตัดสินใจลงมือปฏิบัติ เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การวางแผน คือ กิจกรรมหรืองานที่จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและ

วิธีปฏิบัติที่ดีไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทาง สำหรับดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. จะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับอนาคต
2. จะต้องเป็นการกระทำ
3. จะต้องเป็นวิถีทางการกระทำที่ต่อเนื่องกันไปจนสำเร็จตามเป้าหมาย

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การวางแผน” หมายถึง กิจกรรมหนึ่งซึ่งเป็นการกำหนดกรอบงาน กิจกรรมหรือสิ่งที่จะต้องกระทำในอนาคตไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น

ความจำเป็นในการมีแผน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2534: 96 – 97) กล่าวว่า การวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การวางแผนเป็นเรื่องของการคาดการณ์อนาคตเพื่อรับกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง
2. การวางแผนเป็นการดำเนินการเพื่อบรรลุสู่เป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการให้แนวทางและแนวปฏิบัติในการตัดสินใจและในการปฏิบัติงานแก่ทั้งผู้บริหารและพนักงาน
3. การวางแผนทำให้การใช้ทรัพยากรขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนช่วยกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานที่ทำให้การควบคุมสามารถทำได้โดยง่าย
4. การวางแผนก่อให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย

เทอร์รี่ (Terry, 1977) กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผน 6 ประการ คือ

1. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารพ้นจากการล้มเหลวได้ เนื่องจากผู้บริหารสามารถมองเห็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตไว้เป็นการล่วงหน้า มิใช่มองเหตุการณ์ในปัจจุบันเท่านั้น
2. การวางแผนทำให้เกิดการเชื่อมโยงในด้านการใช้ทรัพยากร การกำหนดเวลา สถานที่ และการร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐและเอกชน
3. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารมีความหวังว่า จะได้ผลงานที่ถูกต้องและใกล้เคียงกับสิ่งที่ผู้บริหารต้องการ
4. การวางแผนไม่เพียงแต่เป็นการหาคำตอบให้แก่ปัญหาแต่ละปัญหาเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการหรือแนวทางใหม่สำหรับการดำเนินการด้วย
5. การวางแผนช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการค้นหาความจริง กำหนดสิ่งที่ควรกระทำและวิธีปฏิบัติ พร้อมทั้งประมาณเวลา แรงงานและวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

6. การวางแผนช่วยลดความสูญเปล่าในการปฏิบัติงาน เช่น ทรัพยากรการบริหารไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เงิน วัสดุ และเวลา เป็นต้น

ข้อดีของการวางแผน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2534: 18) มีความเห็นว่าผลดีของการวางแผนซึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมหรือหน้าที่การวางแผน มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยลดความไม่แน่นอนและการเสี่ยงภัย
2. ทำให้องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ทำให้การพยากรณ์และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเป็นไปได้โดยง่าย เป็นพื้นฐานสำคัญของการควบคุม
4. ช่วยฝึกฝนให้ผู้วางแผนรู้จักมองออกไปในอนาคต
5. ช่วยในการจัดและประเมินผลงานของบุคลากร
6. ช่วยให้การดำเนินการขององค์กรเป็นไปในลักษณะที่เน้นองค์การโดยส่วนรวม
7. ช่วยให้ผู้บริหารรู้สึกเชื่อมั่นในการเป็นผู้นำของตนเอง

ขั้นตอนในการวางแผน

ขั้นตอนในการวางแผนที่ สมคิด บางโม (2540: 199) ได้สรุปไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการวางแผน ได้แก่

- (1) จัดตั้งหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลขึ้นเพื่อรับผิดชอบในการวางแผน
- (2) กำหนดวิธีการวางแผนว่ามีขั้นตอนอย่างไร จะต้องทำอะไรบ้าง
- (3) การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ อันได้แก่ ทรัพยากรบริหารและสถิติต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 การศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหา รวบรวมข้อมูลและศึกษางานที่ปฏิบัติมาแล้วว่ามีปัญหาอะไร ด้านใดที่จะต้องแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่พึงประสงค์ และต้องการให้เกิดสิ่งใหม่อะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 การกำหนดแผนงานและโครงการ นั่นคือการเขียนแผน ประกอบด้วยแผนงานและโครงการ

แผนงาน (Program) คือแผนซึ่งแบ่งงานออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ เพื่อสะดวกในการวางแผน

โครงการ (Project) คือแผนซึ่งกำหนดรายละเอียดของการปฏิบัติว่าจะทำอะไร ที่ไหน ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายเท่าไร อาจกล่าวได้ว่าโครงการคือกลุ่มของกิจกรรมหรือในโครงการหนึ่ง ๆ อาจมีหลายกิจกรรมก็ได้

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติตามแผน คือการนำแผนออกมาปฏิบัติ ซึ่งต้องใช้กระบวนการบริหารต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 การประเมินผล เมื่อได้ดำเนินการตามแผนไประยะหนึ่งควรมีการตรวจสอบประเมินผลงาน การประเมินผลที่นิยมกันคือการประเมินในระยะครึ่งเวลาของแผน และในเวลาสิ้นสุดของแผน เพื่อให้รู้จุดอ่อน ข้อบกพร่อง อุปสรรคต่าง ๆ จะได้แก้ไขปรับปรุงแผนให้ดีขึ้นต่อไป

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 57) มีความเห็นว่าองค์ประกอบของกระบวนการวางแผนขององค์กรหนึ่ง ๆ ประกอบด้วย ภารกิจ จุดหมาย และแผน โดยภารกิจเป็นการประกาศอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับจุดหมายหรือเหตุผลพื้นฐานในการดำรงอยู่ขององค์กร และขอบข่ายงานเฉพาะขององค์กรหรือที่ทำให้องค์กรแตกต่างจากองค์กรอื่นสำหรับจุดหมายเป็นเป้าหมายแห่งอนาคตหรือผลลัพธ์สุดท้ายที่องค์กรต้องการให้บรรลุ ขณะเดียวกันแผนหมายถึงวิถีทางที่จะก่อให้เกิดการกระทำเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับองค์กร

2. การจัดองค์กร (Organizing)

มีนักวิชาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดองค์กรไว้ดังนี้

สมคิด บางโม (2540: 202) กล่าวว่า การจัดองค์กร คือ การกำหนดโครงสร้างขององค์กรอย่างเป็นทางการโดยการจัดแบ่งออกเป็นหน่วยงานย่อยต่าง ๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

พรหมพิไล คุณาพันธ์ และคณะ (2535: 43) กล่าวว่า การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ตลอดจน การประสานงานที่จะพยายามให้บุคคลทุกคน ในองค์กรทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

พะยอม วงศ์สารศรี (2537: 101) กล่าวว่า การจัดองค์กร หมายถึง ความพยายามที่ผู้บริหารกำหนดโครงสร้างขององค์กรที่สามารถเอื้ออำนวยให้แผนที่จัดทำขึ้นไปสู่สัมฤทธิ์ผลที่ปรารถนา

ชวลิต ประภวานนท์ (2542: 261) กล่าวว่า การจัดองค์กรหมายถึง กระบวนการที่กำหนด กฎ ระเบียบ แบบแผน ในการปฏิบัติงานขององค์กร ซึ่งรวมถึงวิธีการการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

วรารัตน์ เขียวไพรี (2542: 89) กล่าวว่าไว้ว่า การจัดองค์การ หมายถึง กระบวนการในการจัดรายละเอียดของงานทุกอย่างที่ต้องกระทำและทรัพยากรที่ต้องใช้เพื่อแบ่งงานและทรัพยากรให้กับสมาชิกในองค์การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

พงษ์ศักดิ์ ปัญญาพรผล (2542: 106) กล่าวว่าไว้ว่า การจัดองค์การ หมายถึง การกำหนด ระเบียบแบบแผน โครงสร้าง หน้าที่การทำการกิจกรรม รวมทั้งการประสานความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายภายในองค์การให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฮินต์ และคูนส์ (Heinz and Koontz, 1993: 717) กล่าวว่าไว้ว่า การจัดองค์การ หมายถึง การจัดโครงสร้างของหน้าที่สำหรับคนในองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การจัดองค์การ” หมายถึง การกำหนดโครงสร้างขององค์การของผู้บริหาร หรือความพยายามในการมอบหมายงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากร ตลอดจนการประสานงานให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดขององค์การ

หลักพื้นฐานของการจัดองค์การ

ฟาโยล์ (Fayol, 1949) ได้กล่าวถึง หลัก OSCAR ว่าการจัดองค์การต้องมีหลักพื้นฐาน 5 ประการคือ

1. Objective หรือวัตถุประสงค์ กล่าวคือ การจัดองค์การต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์การและเพื่อแบ่งงานออกไปแล้ว องค์การหรือหน่วยงานย่อยจะต้องปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์การนั้น ๆ
2. Specialization คือ ความชำนาญเฉพาะอย่าง ต้องคำนึงอย่างมากเพราะหากบุคคลหรือพนักงานทำงานด้วยความเชี่ยวชาญ หรือชำนาญงานนั้น จะออกมาดีตามที่ต้องการ
3. Coordination หรือหลักการประสานงาน การจัดองค์การต้องคำนึงถึงการประสานงานกันด้วยเพื่อจะได้วัตถุประสงค์ร่วมกัน
4. Authority หรือหลักของอำนาจหน้าที่ คือ อำนาจหน้าที่นั้นต้องสอดคล้องกับการแบ่งงานด้วย โดยลดลงไปทุก ๆ ระดับขององค์การ ตามสายงานบังคับบัญชา โดยมีชื่อว่า Sealer Principle (หลักแห่งความลดหลั่นของอำนาจ)
5. Responsibility คือ หลักของความรับผิดชอบ กล่าวคือ ควรจะแบ่งอำนาจหน้าที่เป็นส่วน คือบุคคลใดได้รับมอบหมายความรับผิดชอบแล้ว ควรมอบหมายอำนาจให้เพียงพอด้วย

องค์ประกอบของการจัดองค์การ

ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 64) ได้สรุปเกี่ยวกับกระบวนการจัดองค์การไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. การจัดโครงสร้างงาน คือ การแยกประเภท จัดหมวดหมู่ของงานและการจัดตำแหน่งงานต่าง ๆ
2. การจัดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ คือ การพิจารณาอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับตำแหน่งงานต่าง ๆ ในโครงสร้าง โดยใช้วิธีการมอบหมายงานจากระดับสูงสุดลงมาตามโครงสร้างที่กำหนดไว้
3. การจัดโครงสร้างองค์การคือ ขั้นตอนของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างงานและโครงสร้างอำนาจหน้าที่ที่ให้รวมกลุ่มเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยอาศัยสายการบังคับบัญชาเป็นเส้นเชื่อมโยง

หลักการจัดองค์การ

สมคิด บางโม (2540: 206) ได้กล่าวถึงหลักการจัดองค์การไว้ว่า

1. องค์การต้องมีเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานในการดำเนินงานอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ร่วมงานหรือสมาชิกขององค์การทราบ ซึ่งจะทำให้การบริหารองค์การดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ
2. องค์การต้องจัดให้มีศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวก ที่มีสมรรถภาพ มีความรับผิดชอบและอำนวยความสะดวกโดยตรง
3. องค์การต้องระบุหน้าที่การงานและความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนให้ชัดเจนมีการแบ่งแยกหน้าที่การงานตามความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถ
4. องค์การต้องจัดระบบการทำงานที่เหมาะสม มีเทคนิคการควบคุมงานและการประสานงานภายในองค์การ
5. องค์การต้องมีระบบติดต่อสื่อสารที่ดี มีหลักในการอำนวยความสะดวกและการวินิจฉัยสั่งการที่ดี
6. องค์การต้องสามารถปรับตัวให้ได้เหมาะสมกับสภาวะการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับตัวหรือการพัฒนาองค์การจะต้องมีสม่ำเสมอตลอดไป

3. การนำ (Leading)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการนำในหลายทัศนะดังนี้คือ

บาร์โทล และมาร์ติน (Bartol and Martin, 1994: 7) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ หมายถึงกระบวนการของอิทธิพลที่มีต่อผู้อื่น เพื่อให้มีพฤติกรรมการทำงานที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายของ

องค์การ นอกจากนี้การนำยังรวมไปถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การกำหนดทิศทาง และจูงใจ สมาชิกขององค์การให้ใช้ความพยายามในการทำงานเพิ่มขึ้น

บรรรยงค์ โตจินดา (2545: 173) กล่าวว่าไว้ว่า การนำหมายถึงการที่ผู้บริหารดำเนินการให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 127) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ (Leading) เป็นภาวะที่ผู้นำใช้ความพยายาม ที่จะให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมาย ขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่จะเป็นผู้นำที่มีศักยภาพดังกล่าวได้พึงทำความเข้าใจ ทฤษฎีการจูงใจ (Motivation) ภาวะผู้นำ (Leadership) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และการบริหารกลุ่ม (Group) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

วรารัตน์ เขียวไพรี (2542: 152) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ คือการนำให้บุคคลที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง และตรวจสอบว่าเขาเหล่านั้นปฏิบัติงานอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือไม่ การนำเป็นหน้าที่หลักของผู้บังคับบัญชาทุกคนในการใช้ภาวะผู้นำ วินิจฉัย สั่งการ ตรวจสอบ เสนอแนะ และจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

พะยอม วงศ์สารศรี (2537: 183) กล่าวว่าไว้ว่า การนำหมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจหน้าที่ของตนกระตุ้นจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอุทิศตนร่วมแรงร่วมใจกับสมาชิกอื่น ๆ ในองค์การ เพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ

บรรรยงค์ โตจินดา (2545: 173) การอำนวยการ (Direction or Leading) หมายถึง การที่ผู้บริหารหรือผู้จัดการดำเนินการให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการดำเนินการจะเกี่ยวกับภาวะผู้นำ (Leadership) การมอบหมายงานและอำนาจหน้าที่กับความรับผิดชอบ (Delegation of Work, Authority and Responsibility) การวินิจฉัยสั่งการ (Decision - Making) การออกคำสั่ง การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน การจูงใจ (Communication and Coordination)

สมคิด บางโม (2540: 217) กล่าวว่าไว้ว่า การนำหรือการอำนวยการคือการที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย สั่งการ ตรวจสอบ แนะนำ ควบคุมการทำงาน ตลอดจนอำนวยการความสะดวกต่าง ๆ ในการทำงานและปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

วรารัตน์ เขียวไพรี (2542: 64) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารทำให้บุคคลทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและด้วยความเต็มใจ องค์การทุกแห่งเป็นที่รวมของบุคคลซึ่งมา

จากพื้นฐานที่แตกต่างกัน ความต้องการ ความสนใจ และเป้าหมายการหลอมรวมพนักงานกับองค์กรให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้หน้าที่การสั่งการการมอบหมายงาน การมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสารทั่วทั้งองค์กร การกระตุ้นให้พนักงานมีจิตสำนึก บรรณาธิที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การนำองค์การ” หมายถึง การที่ผู้บริหารสามารถสั่งการหรือโน้มน้าวให้บุคลากรปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความเต็มใจ รวมถึงการปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่นๆ ด้วยความร่วมมือร่วมใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

สมคิด บางโม (2540: 216 – 218) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการนำองค์การไว้ดังนี้

1. การนำ คือการที่ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานมอบหมายให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการสั่งด้วยวาจาหรือแบบลายลักษณ์อักษร การสั่งงานที่ดีต้องเป็นคำสั่งที่ผู้รับคำสั่งสามารถปฏิบัติได้ ผู้รับคำสั่งจะต้องมีอำนาจ เวลา และอุปกรณ์ในการดำเนินงานเพียงพอที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น และคำสั่งที่ดี คือ ต้องเป็นเรื่องที่ผู้รับคำสั่งสนใจ เป็นคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน เป็นคำสั่งที่เหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย ปฏิบัติได้ และเป็นคำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรกระบวนการของการออกคำสั่ง ควรมีขั้นตอน คือ การกำหนดงานที่จะสั่งให้ปฏิบัติ การเลือกคนที่จะรับคำสั่ง การสั่งงานควรสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร การให้การสนับสนุนแก่ผู้รับคำสั่ง การตรวจสอบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน การวัดความสำเร็จของงานเพื่อกระตุ้นการทำงานทำให้ผู้ปฏิบัติงานมองเห็นความสำคัญของงาน

2. การตัดสินใจ คือการเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทางเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้เป็นอย่างดีที่สุด และบังเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงานนั้น

3.1 การจูงใจ (Motivation)

การจูงใจเป็นการนำคน นำงานไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารต้องกระตุ้นให้เพื่อร่วมงานเห็นดีเห็นชอบ ยอมรับ ทำงานด้วยความพอใจ หรือมีความเห็นพ้องต้องกันที่จะทำงานสร้างประโยชน์สูงสุดให้กับองค์กร ผู้บริหารต้องเป็นผู้จุดประกายความคิดให้พนักงานมาร่วมคิดร่วมทำ ทูมเทแรงกายแรงใจให้กับหน่วยงาน ดังมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ดังนี้

ฮินด์ และคูนส์ (Heinz and Koontz, 1993: 462) กล่าวไว้ว่า การจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันจากความต้องการและความคาดหวังต่าง ๆ ของมนุษย์ เพื่อให้แสดงออกตามที่ต้องการ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บริหารจะใช้การจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความพึงพอใจในทางกลับกันผู้ใต้บังคับบัญชาก็อาจใช้วิธีการเดียวกันกับผู้บริหาร

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 93) กล่าวเกี่ยวกับการใช้แรงจูงใจในการบริหารไว้ว่า ผู้บริหารควรจูงใจให้คนทำงาน ให้คนทุ่มเทแรงกายและแรงใจอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ โดยเน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดเท่าที่จะทำได้

ธงชัย สันติวงษ์ (2529: 124) ได้กล่าวถึง หลักของการจูงใจไว้ว่า คนทุกคนต่างก็มีสิ่งจูงใจที่เป็นเป้าหมายความต้องการของตนเองที่มุ่งมาดปรารถนาจะให้ได้มา ดังนั้นหากผู้บริหารดำเนินการไปในทางที่ส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสสำเร็จในเป้าหมายที่ต้องการได้ก็ย่อมจะช่วยให้พฤติกรรมเป็นไปในทางที่ต้องการได้

สำหรับทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1954) เป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งมีการสรุปความต้องการของคนไว้ดังนี้

1. ความต้องการของคนสามารถนำมาเรียงลำดับตามความสำคัญได้จากความต้องการต่ำสุดไปถึงสูงสุด คือ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการด้านสังคม ความต้องการมีชื่อเสียง ความต้องการให้เกิดความสำเร็จในชีวิต
2. ความต้องการที่ได้รับตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งที่จูงใจพฤติกรรมของคนต่อไปอีกแต่จะสามารถจูงใจได้จากความต้องการที่อยู่สูงขึ้นไปที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง
3. ความต้องการของคนจะซ้ำซ้อนกับความต้องการอันหนึ่งอาจจะยังไม่ทั้งหมดไปความต้องการอย่างอื่นจะเกิดขึ้นมาได้

ในทฤษฎีที่มาสโลว์นี้ได้ลำดับความต้องการของคนมี 5 ขั้นตอน คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุด เพื่อความมีชีวิตอยู่รอดได้แก่ ความต้องการอาหาร เพศ เครื่องนุ่งห่ม
2. ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมและความคุ้มครองจากผู้อื่น
3. ความต้องการความรัก ความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมและการเข้าหู่เข้าพวก
4. ความต้องการที่ได้รับการยกย่องนับถือ เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตน
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของตน เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการทำงานที่ตนชอบหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

บรรมงศ์ โตจินดา (2545: 193) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรภายในองค์กรไว้ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร
2. ให้สิทธิประโยชน์แก่พนักงานเพิ่มขึ้นตามสมควรแก่เหตุผล
3. ให้ความเชื่อถือ และสร้างความมั่นคงทางจิตใจและอารมณ์
4. ใช้รูปแบบการบังคับบัญชาแบบเปิดและสร้างความมีส่วนร่วมในงาน
5. สร้างสัมพันธภาพที่ดีในทุกระดับของสมาชิกในองค์กร ให้เกิดความภาคภูมิใจ

ในองค์กร

6. ติดตามดูแลทุกข์สุขของพนักงานเท่า ๆ กับการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานอย่างมีคุณธรรม

7. ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดี สามารถแนะนำและช่วยแก้ปัญหาให้พวกเขาได้

3.2 ภาวะผู้นำ (Leadership)

ภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่ผู้นำต้องใช้ในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ เป็นภาวะที่ผู้นำต้องใช้อิทธิพลและอำนาจที่มีอยู่ในตัวตนออกมาเพื่อชี้นำ กระตุ้นให้ผู้ตามเกิดความกระตือรือร้นทำงานในหน้าที่ให้เต็มความสามารถเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ดังนี้

ลิททีกาล ศรีวระมย์ (2542: 433) กล่าวว่าไว้ว่า ภาวะผู้นำ เป็นศิลปะที่จำเป็นและสำคัญยิ่งต่อนักบริหารที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ผู้นำเป็นผู้ตัดสินใจ กำหนดปัญหา วางแผน และรับผิดชอบต่อความอยู่รอดหรือการพัฒนาขององค์กร

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 106) กล่าวว่าไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารจะให้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้อื่น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์กร

พะยอม วงศ์สารศรี (2537: 106) กล่าวว่าไว้ว่า ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้นำ) ใช้อิทธิพลและอำนาจของตนกระตุ้นชี้นำให้บุคคลอื่น (ผู้ตาม) มีความกระตือรือร้นเต็มใจทำในสิ่งที่เขาต้องการ โดยมีเป้าหมายขององค์กรเป็นจุดหมายปลายทาง

คุณสมบัติของผู้นำที่ดี

พะยอม วงศ์สารศรี (2537: 188) ได้สรุปไว้ว่าควรมีลักษณะดังนี้ คือ

1. มีความเข้าใจความเป็นมนุษย์ ผู้นำจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเข้าใจ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ใต้บังคับบัญชา

2. มีปฏิภาณไหวพริบดี กล่าวได้ว่าเป็นคนทันเกมต่อสภาพการณ์ที่ผู้ได้บังคับบัญชาแสดงออกในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ

3. มีความสามารถในการประสานงานและตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาดภายใต้ภาวะการณ์ต่าง ๆ

4. มีลักษณะการเป็นผู้นำที่ดี เป็นที่ศรัทธาของผู้ได้บังคับบัญชา

5. มีความซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อคำสั่งที่ส่งออกไป เช่น ผู้ได้บังคับบัญชาทำงาน

พลาดเพราะผู้บังคับบัญชาสั่งไปผิด จะต้องไม่กล่าวโทษ

6. มีอารมณ์มั่นคง การมีอารมณ์มั่นคงนี้ส่งผลต่อความรู้สึกพึงพอใจและเต็มใจในการทำงาน

7. ไม่เคร่งครัดต่ออำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการจนเกินไป

8. มีทักษะทางเทคนิค (Technical Skill) ที่พอเพียงในการกำหนดงาน มอบหมายงานให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา

9. สร้างความเป็นกันเอง นอกจากการทำงานบ้าง เพื่อเป็นการผ่อนคลายซึ่งจะทำให้ลูกน้องรักและสร้างความเกรงใจ

3.3 การประสานงาน (Coordinating)

กิติมา ปรีดีดิถ (2532: 21–36) กล่าวไว้ว่า การประสานงาน ถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อกระบวนการบริหารอย่างหนึ่ง ซึ่งควรจะต้องให้มีขึ้นในขั้นตอนของการบริหาร ซึ่งช่วยก่อให้เกิดประโยชน์ต่าง ๆ อาทิเช่น ช่วยให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างราบรื่นและรวดเร็ว เป็นต้น

บรรยงค์ ไทจินดา (2545: 187) กล่าวไว้ว่า การประสานงาน หมายถึง การที่ผู้บริหารดำเนินการให้ผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องประสานกัน

ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 137) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารที่มีความสามารถจะต้องเป็นผู้ที่สามารถประสานความทุ่มเททางด้านกำลังแรงและกำลังความคิดของสมาชิกในองค์การทุกคนให้ร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของส่วนร่วมได้

สมคิด บางโม (2540: 218) กล่าวไว้ว่า การประสานงานหมายถึงการจัดระเบียบการทำงานและความสัมพันธ์ต่าง ๆ เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติกรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ทำให้งานซ้ำซ้อนกัน ขัดแย้งกันหรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การนั้นอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ

สมคิด บางโม (2540: 218) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการประสานงานไว้ว่า

1. ประสานนโยบายหรือวัตถุประสงค์ ในองค์การมีวัตถุประสงค์ 3 ระดับ คือ วัตถุประสงค์หลัก วัตถุประสงค์ในการบริหาร และวัตถุประสงค์เฉพาะกรณี วัตถุประสงค์เหล่านี้ แต่ละวัตถุประสงค์ยังมีส่วนย่อยลงไปอีก จึงจำเป็นต้องประสานงานระหว่างวัตถุประสงค์ให้ตรงกัน
2. ประสานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ องค์การโดยทั่วไปมีบุคลากรจำนวนมากซึ่งแต่ละคน ความรู้ความสามารถ ทักษะ และนิสัยต่าง ๆ กัน จำเป็นต้องมีการประสานงานให้เกิดความเข้าใจ อันดีต่อกัน มิฉะนั้นย่อมจะเกิดความขัดแย้ง การริษยา และชิงดีชิงเด่นขึ้นได้โดยง่าย
3. ประสานการใช้เงินและวัสดุ คือการจัดงบประมาณและวัสดุให้ได้สัดส่วนกัน และจัดเตรียมไว้ให้ทันฤดูกาลทำงาน
4. ประสานกระบวนการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น การจัดรูปงาน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์การ

3.4 การสื่อสาร (Communication)

คูนท์ และฮินซ์ (Koontz and Heinz, 1988: 461) ให้คำจำกัดความการสื่อสาร คือ การแลกเปลี่ยนข่าวสารจากผู้ส่ง ไปยังผู้รับ และเป็นข่าวสารที่ส่งไปผู้รับต้องสามารถเข้าใจได้

ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 118) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร คือ สื่อ หรือเครื่องมือที่ ซึ่งมนุษย์ใช้สำหรับการเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันกับฝ่ายอื่น ๆ

อารี เพชรสุต (2530: 134) ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า หมายถึง การส่งข่าวสารข้อมูลแนวความคิด ความรู้สึก ตลอดจนทัศนคติจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง การสื่อสารเป็นกระบวนการทางสังคมที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อกัน โดยการพูด การเขียน และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2545: 237) ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า หมายถึง การติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีผู้ส่งสารและผู้รับสาร ข่าวสารที่แลกเปลี่ยนอาจเป็นความคิด ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้สึกนึกคิด ทักษะและค่านิยม โดยใช้วิธีพูดเขียน หรือใช้สัญลักษณ์ในการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างบุคคล

วรรัตน์ เจียวไพรี (2542: 177) กล่าวว่า การสื่อสารหมายถึง การถ่ายทอดและการสร้างความเข้าใจในความหมาย

พะยอม วงศ์สารศรี (2537: 217) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การติดต่อส่งข่าวสารข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและท่าทีต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือหลายคน จุดประสงค์สำคัญของการติดต่อสื่อสารก็เพื่อที่จะให้ผู้รับข่าวสารเกิดความเข้าใจ

วิธีติดต่อสื่อสาร

บรรยงค์ โดจินดา (2545: 182 – 183) กล่าวถึงวิธีการติดต่อสื่อสารไว้ 6 ประการคือ

1. ด้วยวาจา (Oral Communication) ไม่เป็นทางการ ข้อดีคือ รวดเร็ว ข้อเสียคือ ไม่มีหลักฐานอ้างอิง คลาดเคลื่อนง่าย
2. ด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) ใช้แบบเป็นทางการมากที่สุด ข้อดีคือมีหลักฐานชัดเจน อ้างอิงได้ ข้อเสียคือ สื่อความหมายได้เฉพาะตามลายลักษณ์อักษรเท่านั้น
3. ตามสายงานบังคับบัญชา (Vertical Communication) เป็นการติดต่อแบบเป็นทางการตามลำดับชั้นไม่ข้ามหัวกัน
4. ตามแนวระนาบ (Horizontal Communication) เป็นการติดต่อในระดับเดียวกัน สะดวก รวดเร็ว เรื่องจบลงในตัวได้ง่าย แต่ควรได้รับการรับรู้หรือได้รับมอบอำนาจจากผู้บังคับบัญชาให้ทำได้
5. ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Communication) เป็นเครือข่ายที่ทันสมัยและสะดวกรวดเร็วแต่บางรูปแบบอ้างอิงไม่ได้
6. ลักษณะเถาวัลย์ (Grape wine) เป็นเครือข่ายการติดต่อสื่อสารระหว่างคนต่าง ๆ ในองค์กร การติดต่อสื่อสารชนิดนี้ สามารถซึมลึกเข้าไปได้ทั่วองค์กร และไม่จำเป็นต้องยึดถือช่องทางการติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการเสมอ

4. การควบคุม (Controlling)

การควบคุมงาน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและเป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “การควบคุมงาน” ไว้ดังนี้

คุนส์ และฮินต์ (Koontz and Heinz, 1988: 490) กล่าวว่า iva การควบคุมเป็นหลักประกันอย่างดีเยี่ยมในการประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร โดยใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

บาร์โทล และ มาร์ติน (Bartol and Martin, 1994: 501) กล่าวว่า iva การควบคุม หมายถึง กระบวนการของการวางกฎเกณฑ์ให้กิจกรรมขององค์กรหรือที่จะให้ผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานและเป้าหมายที่วางไว้

ตุลา มหาพสุชานนท์ (2545: 248) กล่าวว่าไว้ว่า การควบคุม หมายถึง มาตรการที่ใช้เป็นตัวเฝ้าติดตามและบังคับให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไป ภายใต้แผนงบหรือยุทธศาสตร์ที่วางไว้อย่างถูกต้องตามทิศทางที่องค์กรกำหนดไว้ รวมทั้งการแก้ไข การดำเนินการที่คลาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนจากมาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ การควบคุมที่ดีต้องเป็นหลักประกันอย่างดีเยี่ยมให้้องค์การประสบผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล (2542: 181) กล่าวว่าไว้ว่า การควบคุม หมายถึง กระบวนการในการกำกับติดตามให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ การควบคุมนั้นไม่ใช่การจับผิดกัน แต่ว่าจะเป็นการประคองซึ่งกันและกัน ช่วยปรับแต่งให้ถึงเป้าหมายการใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ในการควบคุม เป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2537: 145) กล่าวว่าไว้ว่า การควบคุม หมายถึง การมุ่งให้เกิดความแน่ใจว่าผลงานที่ทำได้จริงนั้นได้ผลตรงตามที่ได้กำหนดไว้

พรหมพิไล คุณาพันธ์ และคณะ (2535: 43) ได้กล่าวถึง การควบคุม (Controlling) ไว้ว่าการควบคุม ประกอบด้วยการเฝ้าติดตามดูว่าสิ่งใดได้ดำเนินการ (การปฏิบัติงาน) นั้นเป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดขึ้นหรือไม่ จุดประสงค์ของการควบคุมก็เพื่อจะชี้หรือแสดงให้เห็นถึงจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนของการปฏิบัติงานเพื่อที่จะดำเนินการปรับปรุงให้ดีขึ้น และป้องกันมิให้เกิดขึ้นซ้ำอีกในอนาคต

วรารัตน์ เขียวไพบรี (2542: 65) กล่าวว่าไว้ว่า การควบคุม หมายถึง การติดตามตรวจสอบกิจกรรมงาน และการปฏิบัติงานของพนักงานมีการดำเนินตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มีการจัดโครงสร้างที่ดีปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีการคัดเลือกคน โยกย้ายประเมินผลที่ดีหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องจะต้องดำเนินการแก้ไข ตามวงจรของการควบคุม คือ การกำหนดมาตรฐาน การวัดผลปฏิบัติงาน เปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐาน หากผลการเปรียบเทียบต่ำกว่ามาตรฐานจะต้องแก้ไขการปฏิบัติงาน ต้องมีการตั้งมาตรฐานใหม่ วางแผนใหม่การจัดองค์กรใหม่และการสั่งการใหม่

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การควบคุม” หมายถึง กระบวนการในการติดตามการทำงานการให้เป็นไปตามแผนหรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ รวมไปถึงการแก้ไขเมื่อการดำเนินงานมีความคลาดเคลื่อนไปจากเดิม เพื่อให้้องค์การประสบผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 146) ได้กล่าวถึง กระบวนการควบคุมองค์การไว้ว่า กระบวนการควบคุมประกอบด้วย 6 ขั้นตอนคือ

1. กำหนดระบบย่อยที่จะควบคุม (Define Subsystem) ซึ่งควรพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งปัจจัยป้อนเข้า (Input) กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Transformation Process) และปัจจัยป้อนออก (Output)

2. ระบุสิ่งที่จะวัด (Identify Characteristics to be Measured) โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดหมายขององค์การ ตามหลักการบริหารงานแบบเน้นวัตถุประสงค์

3. กำหนดมาตรฐาน (Set Standards) เพื่อเป็นมาตรฐานในการประเมิน เป็นมาตรฐานของสิ่งที่วัดแต่ละตัวที่กำหนดได้ในขั้นตอนที่ 2

4. รวบรวมข้อมูล (Collect Information) ในสิ่งที่วัดแต่ละตัว

5. ทำการเปรียบเทียบ (Make Comparisons) ระหว่างสิ่งที่ได้ทำกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากพบว่า สิ่งที่ทำนั้นได้ผลตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ก็แสดงว่าบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์การจะดำเนินงานนั้นต่อไปโดยไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขอะไร แต่หากพบว่าสิ่งที่ได้ทำยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด จำเป็นต้องดำเนินการในขั้นตอนที่ 6

6. วิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

อย่างไรก็ตามระบบการควบคุมที่ดีที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534: 7) กล่าวไว้ว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. การควบคุมต้องคำนึงถึงลักษณะและความต้องการของงาน
2. ต้องรายงานความคลาดเคลื่อนได้ทันที
3. ต้องควบคุมเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้า
4. การควบคุมต้องไม่เพียงแต่ระบุ ความคลาดเคลื่อนเท่านั้น แต่ต้องเจาะลงไปว่าความผิดพลาดใดเป็นเรื่องที่สำคัญ

5. วิธีการควบคุมควรมีกำหนดเป้าหมาย

6. การควบคุมควรมีลักษณะยืดหยุ่น

7. การควบคุมควรเหมาะสมกับแบบขององค์การ

8. การควบคุมควรจะเป็นที่เข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติ

9. การควบคุมควรมีลักษณะประหยัด

10. การควบคุมสามารถป้องกันข้อผิดพลาดได้

สมคิด บางโม (2540: 222) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ต้องควบคุมเพื่อให้การควบคุมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน องค์ประกอบสำคัญที่จะต้องควบคุมมีดังนี้

1. ปริมาณงาน ใช้เปรียบเทียบงานว่าได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่
2. คุณภาพของงาน ผลผลิตมีคุณภาพเพียงใด เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน
3. เวลา งานเสร็จทันตามกำหนดเวลา หรือไม่
4. ค่าใช้จ่าย ใช้ระบบงบประมาณเป็นเครื่องควบคุม

บรรยงค์ โตจินดา (2545: 205) ได้กล่าวถึงกระบวนการควบคุมงานไว้ 5 ขั้นตอนคือ

1. การพิจารณาวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงาน หรือเป้าหมายที่หน่วยงานกำหนดไว้
2. การกำหนดมาตรฐานงาน โดยพิจารณามาตรฐานสำหรับที่จะวัดผลการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. การวัดผลงาน โดยการกำหนดวิธีการวัดผลงานตามมาตรฐานงานและกำหนดการวัดผลงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือเปรียบเทียบกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนงาน
4. การเปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือการประเมินผลงาน โดยนำผลงานที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือเปรียบเทียบกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนงาน
5. การดำเนินการแก้ไข โดยการพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้น ในกรณีที่ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามมาตรฐาน หรือตามแผนที่กำหนดไว้ แล้วหาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อให้งานดำเนินไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วรรัตน์ เขียวไพรี (2542: 195) ได้กล่าวถึง รูปแบบของการควบคุมว่าแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การควบคุมข้างหน้า เป็นการควบคุมเพื่อป้องกันปัญหาซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต การควบคุมจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้บริหารจะต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเวลา และการคาดการณ์ที่เหมาะสม
2. การควบคุมขณะปฏิบัติงาน เป็นการติดตามควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างที่บุคลากรกำลังปฏิบัติงาน การควบคุมจะเป็นการประเมินงานที่ทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน รวมทั้งแนวทางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารมอบหมาย
3. การควบคุมจากข้อมูลย้อนกลับ เป็นการควบคุมภายหลังจากการปฏิบัติงานแล้วนั้น คุณภาพของผลผลิตหรือบริการขององค์กรเมื่องานสิ้นสุดแล้ว ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ คือ ช่วยให้ผู้บริหารรู้ข้อมูลว่างานใดมีแนวโน้มที่จะบรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ จะต้องปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดบ้างและเพิ่มแรงจูงใจพนักงาน พนักงานรู้ข้อมูลการได้รับรางวัล หากผลการปฏิบัติงานเกินกว่ามาตรฐาน

วรารัตน์ เขียวไพรี (2542: 196) ได้สรุปประเภทของการควบคุมไว้ 9 ประเภทคือ ควบคุมคน ควบคุมเงิน ควบคุมงบประมาณ ควบคุมเวลา ควบคุมปฏิบัติการ ควบคุมการบำรุงรักษา ควบคุมคุณภาพ ควบคุมระบบข้อมูล ควบคุมผลการปฏิบัติงานขององค์กร

เทคนิคในการควบคุมงานที่ สมคิด บางโม (2540: 223) กล่าวสรุปไว้มีดังนี้คือ

1. ใช้การตรวจสอบสถานที่การปฏิบัติงานด้วยตนเองหรือผู้แทน
2. การรายงาน ใช้ทั้งการรายงานด้วยวาจาและรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร
3. ใช้แผนปฏิบัติงาน ปฏิทินปฏิบัติงาน
4. ใช้ห้องปฏิบัติการโดยนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากรายงานมาประมวลเป็นแผนภูมิ และใช้วิธีการทางสถิติเข้าช่วยวิเคราะห์
5. ใช้หลักการมนุษยสัมพันธ์

5. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา

นักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความหมายของ “การพัฒนา” (Development) ดังเช่น สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523) กล่าวว่า การพัฒนา หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง (Directed change) หรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า (Planned change) ซึ่งทิศทางที่กำหนดขึ้นจะต้องเป็นการกระทำเชิงบวกที่กลุ่มหรือชุมชนสร้างขึ้น จึงได้กล่าวว่า การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงที่พึงปรารถนา (Desired change)

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527) กล่าวว่า การพัฒนา หมายถึงความเจริญ การรอกงาม การเติบโตเต็มที่ โดยการพัฒนามีแนวความคิด แนวทางหรือวิธีการต่างๆ มีหลักการพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลหรือประชาชนทั่วไปของสังคม เจริญเติบโตเต็มที่ทั้งร่างกาย และสติปัญญา ตลอดจนสามารถทำงานได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ กล่าวคือ เป็นการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้มีความสามารถในการเพิ่มผลผลิตเพิ่มรายได้ และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และการพัฒนาจะสัมฤทธิ์ผลได้ก็ต่อเมื่อประชาชน เป็นผู้กระทำการพัฒนาโดยมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอย่างแท้จริง

सानิตย์ บุญชู (2527) กล่าวว่า การพัฒนาคือสิ่งที่มีผลกระทบต่อเราทุกคน ในทางใดทางหนึ่ง ไม่ใช่เป็นเพียงสิ่งที่ปัจเจกชนแต่ละคนต้องการที่จะยกระดับของตัวเองให้ดีขึ้นเท่านั้น เป้าหมายสูงสุดของการพัฒนา คือการยกระดับคุณภาพชีวิตของทุกๆ คน ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ดังนั้น ควรมุ่งเน้นให้การพัฒนาบรรลุสู่เป้าหมาย ในทิศทางที่เกิดประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ และการพัฒนาที่ควรนำไปใช้กับกลุ่มหรือชุมชนนั้น ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นการเปลี่ยนแปลงที่นำมาซึ่งการปรับปรุงให้ดีขึ้นสำหรับคนส่วนใหญ่ของชุมชน

2. เป็นอันตรายให้น้อยที่สุด และเป็นประโยชน์ต่อทุกๆ คนในชุมชน

ทวี ทิมขำ (2528) ได้รวบรวมความหมายของคำว่า พัฒนา ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนา แปลว่า ความเจริญ เติบโต หรือก้าวหน้า

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ฉบับ Advanced Learner's Dictionary of Current English ให้ความหมายของคำว่า Development ไว้ว่าหมายถึง ทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเติบโตหรือใหญ่ขึ้น

เสถียร เหลืองอร่าม ให้ความหมายว่า การพัฒนา หมายถึง สภาพการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ส่งเสริมของเก่า หรือสภาพการณ์ที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

Batten ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้คือ การเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น (Development is change for the better)

ทวี ทิมขำ (2528) ได้สรุปคำว่าพัฒนาว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องเป็นไปในทางที่ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่ โดยสามารถวิเคราะห์ความหมายของคำว่า “การพัฒนา” จากแนวทาง 3 ด้าน คือ

1. ด้านความก้าวหน้า
2. ด้านการวางแผนเพื่อให้เกิดความเจริญ
3. ด้านวิธีการในการดำเนินการพัฒนา

ดิเรก ฤกษ์หรรษา มีแนวคิดในการพัฒนาว่ามีลักษณะเป็นกระบวนการดังนี้ คือ (ทวี ทิมขำ, 2528)

1. การพัฒนา เป็นกระบวนการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของบุคคล ทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม
2. การพัฒนา มุ่งให้เกิดความเสมอภาคกันในสังคมทางเศรษฐกิจ และสังคม
3. การพัฒนา จะต้องสร้างให้เกิดการกระจายอย่างทั่วถึง ทั้งรายได้ของคนในชุมชน และการกระจายบริการต่างๆ ที่รัฐพึงให้แก่ประชาชน โดยมีช่องว่างระหว่างชุมชนในชนบท และในเมืองให้น้อยที่สุด

ธวัช ทันโตภาส (2529) ได้รวบรวมความหมายของการพัฒนา จากนักวิชาการหลายท่านไว้ อีก ดังนี้

ณรงค์ สุวรรณเปี่ยม ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของคำว่า การพัฒนา ไว้คือ การพัฒนาเป็นการทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และยับยั้งความเสื่อม

เอ็ดเวิร์ด (Edward, 1971) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาไว้ 4 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นว่า การพัฒนา หมายถึง การเจริญเติบโต คือการเพิ่มของผลผลิต ซึ่งกระทำโดยระบบสังคม ร่วมกับสิ่งแวดล้อม

กลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นว่า การพัฒนา น่าจะหมายถึง การเปลี่ยนแปลงระบบการกระทำ เช่น การเปลี่ยนแปลงระบบสังคม ระบบการเมือง และระบบบริหาร เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นว่า การพัฒนา เป็นการเน้นถึงวัตถุประสงค์หลัก การพัฒนาตามแนวคิดนี้จะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ว่าผู้กำหนดวัตถุประสงค์ระบุไว้อย่างไร ต้องการอะไร ปัญหาต่อมาคือวัตถุประสงค์นั้นมีเหตุผล หรือได้รับความเห็นชอบ หรือการสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากน้อยเพียงใด

กลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงโดยการวางแผนเพื่อไปใช้ในการดำเนินการ ซึ่งเน้นที่การวางแผนและนำไปดำเนินการเพื่อกำหนดหรือก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงตามจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์นั้นๆ

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า “การพัฒนา” หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยกระบวนการที่มีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้าแล้ว ซึ่งการพัฒนานั้นจะต้องทำให้เกิดความเจริญไปในทิศทางที่ดี สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ตลอดจนการแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องต่างๆ ในอดีตให้หมดไป หรือทำให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น สามารถสร้างสิ่งที่ไม่ให้มีขึ้นได้ รวมถึงการรักษาสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดำรงอยู่และยั่งยืนต่อไป

6. กระบวนการเทคนิควิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique)

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟาย ดังนี้

คูคานิส (Ducanis, 1970 อ้างถึงใน บุญส่ง โกสะ, 2542) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า “เป็นการทำนายเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ที่จะเป็นไปได้ในอนาคต เทคนิคนี้มุ่งที่จะลดผลกระทบหรืออิทธิพลจากบุคคลอื่นในกรณีที่ต้องเผชิญหน้ากัน ขณะเดียวกันก็เป็นการลดผลกระทบด้านความคิดระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยกันอีกด้วย”

เจนเซน (Jensen, 1996: 857) ได้ให้คำนิยามของเทคนิคเดลฟายว่า เป็นโครงการจัดทำรายละเอียดรอบคอบ ในการที่จะสอบถามบุคคลด้วยแบบสอบถามในเรื่องต่างๆ เพื่อจะได้ให้ข้อมูล

และความคิดเห็นกลับมา โดยมุ่งที่จะรวบรวมการพิจารณาตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต

จอห์นสัน (Johnson, 1993: 982) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า เป็นเทคนิคของการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจที่มุ่งเพื่อเอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจ แต่เดิมที่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือความคิดเห็นของกลุ่มหรือมติของที่ประชุม

อุทุมพร จามรมาน (2540: 131) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า “เทคนิคเดลฟายคือ เทคนิคที่สกัดความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นเอกฉันท์เพื่อการตัดสินใจ เทคนิคเดลฟายเป็นการจัดกระทำเป็นกลุ่ม โดยให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากการพิจารณาคำตอบเป็นข้อๆ เทคนิคเดลฟายช่วยให้ผู้ตอบได้ทบทวนคำตอบของตน และอาจแก้ไขคำตอบของตนหลังจากที่ได้ข้อมูลย้อนกลับ”

ตามทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า เทคนิคเดลฟาย เป็นกระบวนการหรือวิธีหนึ่งที่จะสามารถทำนายสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ด้วยการสกัดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเทคนิคเดลฟายนี้จะมีการให้ข้อมูลคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในครั้งที่ผ่านมาเพื่อทบทวนคำตอบของตนเอง แล้วอาจแก้ไขใหม่หรือคงคำตอบให้ตรงตามความต้องการนั่นเอง

คุณลักษณะของเทคนิคเดลฟาย

ประยูร ศรีประสาธน์ (2523: 49 – 60) วันทนิษฐ์ ชูศิลป์ (2525: 44) และขนิษฐา วิทยาอนุมาส (2530: 25 – 26) กล่าวถึงคุณลักษณะของเทคนิคเดลฟายไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้

1. การวิจัยโดยเทคนิคเดลฟายนั้นเป็นการอาศัยวิธีการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในปัญหานั้นๆ โดยที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระ โดยไม่ให้ความคิดเห็นของผู้อื่นมีอิทธิพลต่อการพิจารณาตัดสินใจของตนเอง เพราะผู้เชี่ยวชาญทุกคนไม่ทราบว่ามีใครบ้างที่ถูกคัดเลือกเข้าร่วมในการวิจัย

2. การวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เป็นการวิจัยที่เหมาะสมสำหรับการทำนาย การพยากรณ์ หรือการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่างๆ

3. มีการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมในการวิจัยอย่างฉลาดและรอบคอบ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับ

การคัดเลือกจะไม่ทราบว่ามีใครเข้าร่วมบ้าง และมีจำนวนเท่าไร ซึ่งเป็นการขจัดอิทธิพลทางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญบางคนที่มีต่อผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ ลักษณะของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่ทำการวิจัยเป็นอย่างดี อีกทั้งต้องยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนกว่าการวิจัยจะสิ้นสุดลง

4. การวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายนี้ นิยมใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย เพราะสามารถขัดเกลาและตรวจสอบได้ดี ผู้ตอบเข้าใจคำถามตรงกัน มีการย้ำหลายรอบเพื่อให้ได้คำตอบหรือความคิดเห็นที่เที่ยงตรง ซึ่งการสอบถามรอบที่ 2 เป็นต้นไป ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะได้เห็นคำตอบของกลุ่มด้วย เพื่อเป็นการทบทวนความคิดเห็นของตนเองใหม่ด้วยว่า สอดคล้องหรือแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่ม อีกทั้งยังมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงหรือคงความคิดเห็นเดิมไว้

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยทั่วไปจะใช้สถิติการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและการวัดการกระจาย เช่น การหาคำตอบที่เป็นตัวแทนของคำตอบทั้งกลุ่ม การลดการกระจายของคำตอบโดยสถิติที่ใช้คือ มัชยฐาน (Median: Mdn) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter-quartile Range: I.R.) เป็นต้น

สำหรับข้อ 5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชียวชาญนั้น นอกจากจะใช้ค่ามัชยฐาน (Median: Mdn) เพื่อวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter-quartile Range: I.R.) เพื่อวัดการกระจายตัวของข้อมูลแล้วนั้น ยังสามารถใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แทนได้อีกวิธีการหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยในช่วงหลังๆ ที่มีการใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นและค่าความสอดคล้องของกลุ่มผู้เชียวชาญ ดังนี้

ออสติน ลี และเกสท์ (Austin, Lee and Getz: 2008) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวโน้มด้วยเทคนิคเดลฟายในนันทนาการสำหรับกลุ่มบุคคลพิเศษ โดยเฉพาะ และนันทนาการสำหรับกลุ่มบุคคลพิเศษร่วมกับกลุ่มบุคคลปกติ (A Delphi study of Trends in special and inclusive recreation)

กรีน ฮันเตอร์ และมัวร์ (Green, Hunter and Moore: 1990) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้เทคนิคเดลฟายในการท่องเที่ยว (Application of the Delphi Technique in Tourism)

เกรแฮม เริร์ช และไรท์ (Graham, Regehr and Wright: 2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เดลฟายในฐานะวิธีการที่จะสร้างฉันทามติสำหรับเกณฑ์การวินิจฉัย (Delphi as method to establish consensus for diagnostic criteria)

พอลเตอร์ แมคแร และแกรนท์ชาโรว (Palter, MacRae and Grantcharov: 2011) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลที่เป็นปรนัยเพื่อทดสอบทักษะทางด้านเทคนิคการผ่าตัดลำไส้ใหญ่ผ่านกล้องด้วยวิธีเดลฟาย (Development of an objective evaluation tool to assess technical skill in laparoscopic colorectal surgery: a Delphi methodology)

ข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของเทคนิคเดลฟาย (บุญส่ง โกสะ, 2542: 229 – 230)

ข้อได้เปรียบของเทคนิคเดลฟาย

1. สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากได้ โดยไม่ต้องเสียเวลาประชุม ทำให้ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย และไม่มีข้อจำกัดเรื่องการเดินทาง
2. คำตอบที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความน่าเชื่อถือ เพราะผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ใด เพราะไม่ทราบว่าใครบ้างที่เข้าร่วมในโครงการวิจัย
3. เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนการดำเนินการไม่ซับซ้อนจนเกินไป ทั้งยังให้ผลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4. สามารถทราบลำดับความสำคัญของข้อมูลและเหตุผลในการตอบ รวมทั้งความสอดคล้องในการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้เป็นอย่างดี
5. การแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีอิสระ โดยไม่ต้องเผชิญหน้ากันนั้นเหมาะสำหรับนิสัยของคนไทยที่มักจะเกรงใจผู้อาวุโสกว่าหรือผู้ที่มีความคุ้นเคยกัน หากต้องเผชิญหน้ากัน บางครั้งอาจจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร

ข้อเสียเปรียบของเทคนิคเดลฟาย

1. หากผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับคัดเลือกไม่ได้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ก็จะทำให้ผลการวิจัยขาดความน่าเชื่อถือหรือมีความคลาดเคลื่อนได้

2. ผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม อาจเกิดความเบื่อหน่าย เพราะต้องตอบแบบสอบถามหลายรอบ หรือไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย ก็จะทำให้ผลของการวิจัยคลาดเคลื่อนได้เช่นกัน

3. การวิเคราะห์คำตอบ ถ้าผู้วิจัยขาดความรอบคอบ หรือมีความลำเอียงในการพิจารณาวิเคราะห์คำตอบที่ได้ในแต่ละรอบก็จะทำให้ผลของการวิจัยคลาดเคลื่อนได้

4. แบบสอบถามมีการสูญเสีย หรือได้รับคำตอบกลับมาไม่ครบถ้วนในแต่ละรอบก็จะทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบตามที่ต้องการ

7. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษารูปแบบและแนวทางการเตรียมชนิดกีฬาเพื่อการแข่งขันระดับนานาชาติ” โดยได้ศึกษาข้อมูลในการแข่งขันกีฬาเซกเมนต์ ครั้งที่ 17

ผลการวิจัย

1. ด้านงบประมาณ ควรที่จะจัดตั้งงบประมาณเตรียมการแต่ละสมาคมให้เพียงพอต่อการดำเนินการ ทั้งนี้ควรที่จะพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ในระดับด้านการจัดการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อันได้แก่ การเบิกจ่ายล่าช้า การจัดงบประมาณทำการเก็บตัวฝึกซ้อมได้ต่อเนื่อง

2. การเก็บตัวฝึกซ้อม การคัดเลือกตัวนักกีฬา ควรกำหนดวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้มีมาตรฐานและมีความเป็นธรรม การประสานและกำหนดแนวทางในการดำเนินการ วิธีการคัดเลือกนักกีฬาจากต้นสังกัด เพื่อเข้าร่วมเก็บตัวฝึกซ้อมให้นักกีฬาที่มีโอกาสเข้าร่วมคัดเลือกตัวให้มากขึ้น ควรกำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ นักกีฬาให้เหมาะสมกับชนิดกีฬา อันจะเกิดประโยชน์ต่อผลการแข่งขัน

3. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อม จัดสร้างหรือหาสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน อยู่ใกล้สถานที่เก็บตัว เพื่อลดปัญหาในการเดินทาง

4. สถานที่พัก ควรจัดให้นักกีฬาเข้าพักที่เดียวกัน เพื่อง่ายต่อการปกครองดูแลของฝ่ายต่างๆ ต้องมีความสะอาด สะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม และควรที่จะอยู่ใกล้สถานที่ฝึกซ้อม

วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย” โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหลักวิชาการเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี ปัญหาอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาและตัวอย่างการจัดการแข่งขันกีฬาของสถาบันอื่นๆ นำมาสร้างเป็นรูปแบบการจำลองการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การจัดการแข่งขันควรกำหนดปรัชญาโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านกีฬา ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความสามารถสูงสุดทางด้านกีฬา และส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย
2. นโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา มุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และด้านสังคม ให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
3. การจัดการแข่งขันควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และพละนาถิยของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
4. การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยประกอบด้วย 8 กลุ่ม ดังนี้ คือ กลุ่มกิจกรรมกีฬา กลุ่มกำหนดการ กลุ่มรางวัลที่จัดในการแข่งขัน กลุ่มจัดบันทึกข้อมูลสถิติการแข่งขัน กลุ่มวางระเบียบคุณสมบัตินักกีฬา กลุ่มตรวจสอบสุขภาพ กลุ่มงบประมาณ กลุ่มประชาสัมพันธ์
5. วิธีการจัดการแข่งขัน จัดให้เหมาะสมกับระยะเวลา จำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน และใช้กฎกติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนดชนิดกีฬาให้สอดคล้องกับกีฬาระดับนานาชาติ จัดกีฬาไม่มากกว่า 22 ชนิดกีฬา แบ่งกลุ่มชนิดกีฬาดังนี้ คือ กลุ่มชนิดกีฬาบังคับ กลุ่มชนิดกีฬาสากล กลุ่มกีฬาท้องถิ่น และกลุ่มกีฬานันทนาการ

นิภาพร นวลประเสริฐ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและแนวทางพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาอายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8 ตัวอย่างที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้ กลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน 101 คน กลุ่มผู้ควบคุมทีม 105 คน และกลุ่มนักกีฬา 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นสภาพปัญหาปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัย

1. ด้านระเบียบข้อบังคับในการแข่งขัน ความคิดเห็นในสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบันมี ปัญหาในระดับน้อย ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนามีความต้องการพัฒนาในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบันในด้านระเบียบข้อบังคับในการแข่งขันของกลุ่มกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมนักกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับกลุ่มผู้ควบคุมทีมนักกีฬา และกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กีฬากับกลุ่มนักกีฬา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬากับกลุ่ม นักกีฬาไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในทางที่ต้องการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาในด้านระเบียบ ข้อบังคับการแข่งขันกีฬาของกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่ม นักกีฬา พบว่า ในระหว่างทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. ด้านงบประมาณ ความคิดเห็นในสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบันมีปัญหาในระดับน้อย ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนามีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน ในด้านงบประมาณของกลุ่ม คณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า ทุกคนมีความคิดเห็นไม่ แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ต้องการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬา ในด้านงบประมาณ ของกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่ม คณะกรรมการจัดการแข่งขันกับกลุ่มนักกีฬา และกลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬากับกลุ่มนักกีฬา มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กลุ่มนักกีฬากับกลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา ไม่แตกต่างกัน

3. ด้านการจัดการแข่งขัน ความคิดเห็นในสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน มีปัญหาในระดับ น้อย ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความ คิดเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน ในด้านการจัดการแข่งขันของ กลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่มคณะกรรมการ จัดการแข่งขันกับกลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับกลุ่มนักกีฬา มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬากับกลุ่มนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในแนวทางที่ต้องการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬา ในด้านการจัดการแข่งขันของกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า ทุกกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ความคิดเห็นในสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน มีปัญหาในระดับน้อย ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนามีความต้องการพัฒนาในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบันในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีม และกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับกลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับกลุ่มนักกีฬา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา กับกลุ่มนักกีฬาไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในแนวทางที่ต้องการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า ทุกกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

5. ด้านสวัสดิการและการบริการ ความคิดเห็นในสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบันมีปัญหาในระดับน้อย ส่วนแนวทางที่ต้องการพัฒนา มีความต้องการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นสภาพที่เป็นปัญหาในปัจจุบันและแนวทางที่ต้องการพัฒนาการจัดการแข่งขันในด้านสวัสดิการและการบริการ ของกลุ่มคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กลุ่มผู้ควบคุมทีมกีฬา และกลุ่มนักกีฬา พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาจากองค์กรต่างๆ จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 รอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม 7 ด้าน ควรมีลักษณะดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ และเพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

2. ด้านกำหนดการและวิธีการ จัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี แบ่งการแข่งขันเป็น 2 รอบ คือรอบคัดเลือกและรอบชิงชนะเลิศ การแข่งขันรอบคัดเลือกใช้วิธีแบ่งเขตการแข่งขัน ระยะเวลาที่ใช้ในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศไม่เกิน 10 วันรวมทั้งพิธีเปิดและปิดการแข่งขัน วิธีการจัดการแข่งขันแต่ละชนิดกีฬาต้องให้เหมาะสมกับระยะเวลาและได้มาตรฐานสากล โดยใช้กติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่กำหนดใช้อยู่ในปัจจุบัน

3. ด้านชนิดกีฬา ชนิดกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยไม่ควรน้อยกว่า 18 ชนิดกีฬา และไม่ควรมากกว่า 20 ชนิดกีฬา จาก 4 กลุ่มกีฬา คือ กลุ่มกีฬายกน้ำหนัก 5 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา วูซู น้ำ ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล กลุ่มกีฬาเลือกสากล ไม่น้อยกว่า 10 ชนิดกีฬา จากชนิดกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ หรือกีฬามหาวิทยาลัยโลก กลุ่มกีฬาเลือกทั่วไปอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬาจาก คอร์ทเวิร์ด บริดจ์ และหมากรุกกระดาน และกลุ่มกีฬาไทย เลือกอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬาจาก คาบไทย ตะกร้อลอดห่วง และมวยไทยสมัครเล่น

4. ด้านคุณสมบัติและข้อกำหนดของผู้สมัครเข้าแข่งขัน เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนอายุไม่เกิน 28 ปี สมัครเข้าแข่งขันในฐานะผู้แทนของมหาวิทยาลัยได้เพียงมหาวิทยาลัยเดียว เป็นนักกีฬาสมัครเล่นตามข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย นักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาบัณฑิตต้องมีหน่วยกิตสะสมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 18 และ 6 หน่วยกิต คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.00 และ 3.00 สมัครเข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 5 และ 3 ครั้ง ตามลำดับ และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วไม่สามารถเข้าแข่งขันในระดับปริญญาตรีได้อีก

5. ด้านสุขภาพ มหาวิทยาลัยที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา และทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเจ้าภาพต้องจัดให้มีแพทย์ พยาบาลหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำสนามแข่งขัน และที่ฝึกนักกีฬา จัดให้มีการควบคุมการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาตามระบบสากล จัดการประชุม

วิชาการเกี่ยวกับการกีฬาก่อนการแข่งขัน และจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาในระหว่างแข่งขัน

6. ด้านรางวัล มหาวิทยาลัยเจ้าภาพจัดเหรียญรางวัลพร้อมเกียรติบัตรมอบให้นักกีฬาที่ชนะเลิศอันดับ 1 และรองชนะเลิศอันดับ 1 และ 2 และมอบประกาศนียบัตรให้นักกีฬาทุกคนที่เข้าร่วมการแข่งขัน คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย จัดรางวัลให้นักกีฬาที่ทำสถิติใหม่ในกีฬามหาวิทยาลัยหรือกีฬาแห่งประเทศไทย ทีมกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันกีฬาชนิดนั้นๆ 3 ปีติดต่อกัน นักกีฬาดีเด่น และมหาวิทยาลัยดีเด่น

7. ด้านการจัดองค์กร มีคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยประกอบด้วย 3 คณะ คือ คณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการบริหารเหตุการณ์แข่งขัน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี มีที่ตั้งสำนักงานถาวรและมีบุคลากรประจำเพียงพอต่อการดำเนินงาน

งานวิจัยต่างประเทศ

คาโปลวิทซ์ (Kapolwitz, 1987) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวทางสำหรับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนอย่างเป็นธรรม สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมของรัฐ” (Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Programs for Boys and Girls in Public High Schools) ได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ แล้ว นำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดินเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์

ผลการวิจัย

ในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายึดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับกฎ กติกา ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความคิดรวบยอดแห่งดุลยภาพหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมการแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกัน

ชูเมกเกอร์ (Shoemaker, 1981) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยคริสเตียนที่คัดสรร” โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัดการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียนตอนกลางของแอตแลนติกและฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติ

ผลการวิจัย

กระบวนการจัดและดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในวิทยาลัยไม่มียึดถือหลักการต่างๆ มากนักและการสนับสนุนหลักการให้ได้ผลนั้นอยู่ที่การประสานงานที่ดี สำหรับสมาคมกีฬา วิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติไม่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันระหว่างวิทยาลัยคริสเตียน ขนาดเล็กเท่าที่ควร

นีลสัน (Neilson, 1979: 1951 – A) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขัน กีฬาภายใน ด้านการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี โดยใช้แบบสอบถามซึ่ง ประกอบด้วย 9 หัวข้อ คือ จุดประสงค์ในการจัดการแข่งขัน การดำเนินการและการบริหารในการ แข่งขัน กฎระเบียบการจัดการแข่งขัน การจัดและดำเนินการแข่งขัน กิจกรรมที่จัดในการแข่งขัน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบการให้คะแนนและรางวัล การประชาสัมพันธ์ และ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

ผลการวิจัย

1. โดยทั่วไปการดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกเว้นระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันเป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. การจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัยมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีผู้ดำเนินการเป็นมือ อาชีพในการบริหาร
4. การบริหารงานใช้ผู้ที่มีความชำนาญโดยตรง ซึ่งเปลี่ยนแปลงมาจากเดิม
5. การจัดการด้านปฐมพยาบาล และเหตุฉุกเฉินมีน้อย
6. การสนับสนุนด้านงบประมาณเหมาะสม
7. กฎ ระเบียบการแข่งขันคืออยู่แล้ว
8. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ไม่ได้เน้นถึงความแตกต่างของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน
9. ระบบการให้คะแนนยังมีการเน้นมาก
10. งานเลี้ยงฉลองรางวัลไม่นิยมกระทำมากนัก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ได้แก่ การสัมภาษณ์ (Interview) และการใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique) ผู้วิจัยมีการกำหนดแนวทางและขั้นตอนดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญสำหรับการสัมภาษณ์ ได้มาจากการใช้เทคนิคแบบลูกโซ่ (Snowball technique) โดยผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ซึ่งต้องเป็นอาจารย์ของโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร อีกทั้งยังต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาสาธิตในครั้งล่าสุดที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน และย้อนหลังเป็นเวลา 5 ปีขึ้นไป เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน โดยเป็นอาจารย์จากกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนสาธิต ดังนี้ 1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 1 คน 2. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน และ 3. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 3 คน

2. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญสำหรับการตอบแบบสอบถามโดยกระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection sampling method) จากกลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 17 คน ซึ่งมาจากการศึกษาวิจัยอนาคตแบบเดลฟายเกี่ยวกับจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญนั้น โทมัส ที แมคมิลเลน (จนิษฐา วิทยานุมาส, 2530: 28) ได้เสนอผลวิจัยเกี่ยวกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย

อนาคตแบบเดลฟาย พบว่า หากมีผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะม่น้อยมาก และเริ่มมีค่าคงที่ ดังนั้นจึงถือว่าจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ 17 คนนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไป และด้านการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี อีกทั้งจะต้องเป็นบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียน และผู้ที่เคยมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีและ/หรือบุคคลภายนอกโรงเรียนที่ได้รับเกียรติให้มาช่วยในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี หรือมีส่วนร่วมในระบบของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีทั้งอาจมีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขันกีฬา และคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา จากโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้รับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ซึ่งมีทั้งโรงเรียนละ 2 คน และ 3 คน โดยโรงเรียนที่ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจำนวนโรงเรียนละ 2 คน ได้แก่ 1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา 2. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น 3. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 5. โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา 6. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และ 7. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สำหรับโรงเรียนที่ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน รวมทั้งสิ้น 17 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามปลายปิดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ที่ใช้กระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟายมาดำเนินการวิจัย จำนวน 3 รอบ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open - ended) ที่แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการ
แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) เกี่ยวกับ
สภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งต่อไป

2. แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ (Check list)
และเป็นแบบสอบถามปลายปิด สำหรับใช้ในกระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย แบ่งออกเป็น
3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา
สาธิตสามัคคี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) เกี่ยวกับ
แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ทั้งนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 รอบ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด สำหรับใช้ในกระบวนการวิจัย
อนาคตแบบเดลฟาย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ คือ
เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ซึ่งได้พัฒนามาจากแบบ
สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 1

2.2 แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดเช่นเดียวกับแบบสอบถามใน
รอบที่ 1 โดยได้มาจากการวิเคราะห์ประเด็นคำตอบในรอบที่ 1

2.3 แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดเช่นเดียวกับแบบสอบถามใน
รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์คำตอบในรอบที่ 2

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการการบริหารจัดการ หลักการการจัดการแข่งขันกีฬา จาก
ตำรา หนังสือ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีประสบการณ์ในการ

จัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี และการแข่งกีฬาอื่นๆ และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อรวบรวมรายละเอียดของข้อมูลด้านต่างๆ นำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์

2) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Item – Objective Congruence: IOC) หลังจากนั้นนำผลการพิจารณาประเมินมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of IOC) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องไว้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีเท่ากับ 0.99

แนวทางการพิจารณาเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความแนวทางการพัฒนานั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความแนวทางการพัฒนานั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความแนวทางการพัฒนานั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ

4) ผู้วิจัยจะนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้พัฒนาให้มีคุณภาพแล้ว ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แบบสอบถาม

1) แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยใช้กระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาต่างๆ ไป และด้านการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยแบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เหมาะสมมาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

2) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Item – Objective Congruence: IOC) หลังจากนั้นนำผลการพิจารณาประเมินมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of IOC) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องไว้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีเท่ากับ 0.95

3) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ

4) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้พัฒนาให้มีคุณภาพแล้ว ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟายในรอบที่ 1 ต่อไป

5) สำหรับการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยจะต้องทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 ก่อนเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ที่มีข้อความเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีเช่นเดียวกับในรอบที่ 1 แต่จะตัดคำถามในบางข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีระดับความคิดเห็นไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ระดับความคิดเห็นต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำกว่า 1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยจะรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อถามที่เป็นแนวทางที่เหลือ และแจ้งให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญทราบ ว่าคำตอบอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาว่าจะยังคงคำตอบเดิม หรือจะเปลี่ยนแปลงคำตอบให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าหากจะคงคำตอบเดิมให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย

6) ในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเช่นเดียวกับข้อ 5) โดยจะไม่ตัดข้อคำถามใดๆ ออกจากแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ซึ่งผู้วิจัยจะรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแจ้งให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญทราบว่าคำตอบอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อประกอบการ

พิจารณาว่าจะยังคงคำตอบเดิม หรือจะเปลี่ยนแปลงคำตอบให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าหากจะคงคำตอบเดิมให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำหนังสือที่ได้รับจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยติดต่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง ทั้งนี้ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย พร้อมรับคืนแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเองหลังจบการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ประเด็นคำตอบเพื่อสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการวิจัย อนาคตแบบเดลฟาย แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

3. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยกระบวนการวิจัย อนาคตแบบเดลฟาย โดยใช้แบบสอบถามรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 นำหนังสือที่ได้รับจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ติดต่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง ซึ่งได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และได้กำหนดระยะเวลาให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์

4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าติดแสตมป์พร้อมทั้งจ่าหน้าซองถึงผู้วิจัยไปพร้อมกับแบบสอบถามที่ส่งถึงผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญทุกคน ทั้ง 3 รอบ

5. ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบกลับแบบสอบถามตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยใช้วิธีการติดตามด้วยตนเองและการติดตามทางโทรศัพท์ ด้วยการใช้อ้อยคำที่สุภาพ เพื่อขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย

6. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนเมษายน พ.ศ. 2555

7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ลงรหัสข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ผล เพื่อสรุปเป็นผลการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมในส่วนของการตอบแบบสัมภาษณ์ ทั้งหมดจำนวน 5 ฉบับ สามารถเก็บคืนได้ 5 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามโดยใช้กระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟายทั้งรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ทั้งหมดจำนวน 17 ฉบับ สามารถเก็บคืนได้ 17 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

กลุ่มตัวอย่างและประเภทของเครื่องมือ	จำนวนแบบสัมภาษณ์/ แบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสัมภาษณ์/ แบบสอบถามที่เก็บคืน ได้	คิดเป็น ร้อยละ
1. ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ (แบบสัมภาษณ์)	5	5	100.00
2. ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ (แบบสอบถาม รอบที่ 1)	17	17	100.00
3. ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ (แบบสอบถาม รอบที่ 2)	17	17	100.00
4. ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ (แบบสอบถาม รอบที่ 3)	17	17	100.00

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามที่ได้รับคืน
โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและประเภทของเครื่องมือ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เป็นรายชื่อพร้อมความถี่ โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้จะนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิด สำหรับใช้ในกระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยกระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย รอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับนั้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์

ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อนำไปพิจารณาในการตัดข้อคำถามที่ไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นก็นำข้อความที่เป็นแนวทางที่เหลือไปลงรหัสข้อมูลในแบบสอบถาม รอบที่ 2 ต่อไป

4. แบบสอบถาม โดยกระบวนการวิจัยอนาคตแบบเคลฟาย รอบที่ 2 นี้ ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามฉบับเดิมพร้อมนำค่าที่คำนวณได้จากข้อ 3 กลับไปยังผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยได้รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแจ้งให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญทราบว่าคำตอบอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาว่าจะยังคงคำตอบเดิม หรือจะเปลี่ยนแปลงคำตอบให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าหากจะคงคำตอบเดิมให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย

5. สำหรับแบบสอบถามในรอบที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบสุดท้ายของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเช่นเดียวกันกับข้อ 4 เพื่อเป็นการยืนยันคำตอบครั้งสุดท้ายของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ โดยข้อความที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำกว่า 1.00 จึงจะถือว่าข้อความนั้นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาริตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์

6. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 5 มาสรุปเป็นผลการวิจัย แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง เพื่อสรุปเป็นแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาริตสามัคคีต่อไป

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่วิเคราะห์ได้

เมื่อวิเคราะห์ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แล้ว ผู้วิจัยจะนำมาเทียบเกณฑ์ระดับความคิดเห็นที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาด้วยหลักและวิธีการดังจะกล่าวต่อไปนี้

ในการกำหนดมาตรฐานประมาณค่าไว้ 4 ระดับ โดยไม่ได้กำหนดระดับปานกลางไว้ เพราะผู้วิจัยต้องการทราบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาริตสามัคคี ในทิศทางที่ชัดเจน หากกำหนดคำตอบที่มีระดับปานกลางไว้ อาจทำให้ไม่ทราบผลตามหลักการการเลือกข้าง (Taking side principles) (Hammersley, 2000) หรือการตัดสินใจอย่างแน่นอน ดังที่ ศิรินาถ สิงหาแก้ว (2536) ได้วิจัยพบว่า ในกรณีที่คำตอบมีช่วงตรงกลางให้เลือก ผู้ประเมินมักจะประเมินในช่วงตรงกลาง เพราะเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่จะไม่ทำ ความกระทบกระเทือนให้กับสิ่งที่ประเมิน หรือในกรณีที่ไม่มี ความมั่นใจในสิ่งที่ประเมิน ด้วยเหตุนี้คำตอบที่มีช่วงตรงกลางอาจทำให้ไม่ได้ผลการประเมินที่แท้จริง

ผู้วิจัยได้ทำการหาอันตรภาคชั้น จากสูตร (ยูทช ไกยวรรณ, 2545) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น (Class Interval)} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4-1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะสร้างเกณฑ์ขึ้นเพื่อแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 – 4.00 หมายความว่า มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้พัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.25 หมายความว่า มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้พัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 – 2.50 หมายความว่า มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้พัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.75 หมายความว่า มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้พัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี โดยใช้การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มที่ 1 จำนวน 5 คน ควบคู่ไปกับการสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มที่ 2 จำนวน 17 คน โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 มาวิเคราะห์ความเหมาะสม โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความคล่องของคำตอบโดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยการสรุปผลในรอบสุดท้ายจะใช้ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำกว่า 1.00 จึงจะถือว่าข้อความนั้นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยนำข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามตามเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย มานำเสนอเป็นรายชื่อพร้อมความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ
แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
เพศ		
(1) ชาย	16	94.10
(2) หญิง	1	5.90
อายุ		
(1) ต่ำกว่า 30 ปี	1	5.90
(2) 30 – 34 ปี	5	29.40
(3) 35 – 39 ปี	1	5.90
(4) 40 – 44 ปี	2	11.80
(5) 45 – 49 ปี	1	5.90
(6) 50 – 54 ปี	1	5.90
(7) 55 – 59 ปี	5	29.40
(8) 60 ปีขึ้นไป	1	5.90
ระดับการศึกษา		
(1) ปริญญาตรี	1	5.90
(2) ปริญญาโท	14	82.40
(3) ปริญญาเอก	2	11.80
ประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาทั่วไป		
(1) 2 – 7 ปี	4	23.50
(2) 8 – 13 ปี	3	17.60
(3) 14 – 19 ปี	1	5.90
(4) 20 – 25 ปี	1	5.90
(5) 26 ปีขึ้นไป	8	47.10

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการแข่งขันกีฬา		
สาธิตสามัคคี		
(1) 1 – 2 ปี	4	23.50
(2) 3 – 4 ปี	1	5.90
(3) 5 – 6 ปี	1	5.90
(4) 7 – 8 ปี	1	5.90
(5) 9 – 10 ปี	1	5.90
(6) 11 ปีขึ้นไป	9	52.90

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุระหว่าง 30 – 34 ปี และอายุระหว่าง 55 – 59 ปี ระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการแข่งขันกีฬาทุกๆ ไป 26 ปีขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านเทคนิคกีฬา

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน			
1. ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรมีการกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือกไว้อย่างชัดเจน	4.00	.00	มากที่สุด
2. หากเจ้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาในชนิดนั้นๆ เจ้าภาพก็ควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ แข่งขัน ตามข้อกำหนดของกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือก	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
กรรมการผู้ตัดสิน			
1. กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันได้มาตรฐาน	3.76	.56	มากที่สุด
2. กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ	3.70	.69	มากที่สุด
3. หากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถ ในเรื่องการตัดสินกีฬา ก็ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.82	.16	มากที่สุด

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านเทคนิคกีฬา (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน			
1. กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามกฎ กติกานั้นเสมอ ไม่ควรเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของเจ้าภาพ	4.00	.00	มากที่สุด
2. กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามหลักสากล	4.00	.00	มากที่สุด
3. กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรบังคับใช้อย่างจริงจังไม่ ยืดหยุ่นตามผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	4.00	.00	มากที่สุด
4. หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการแข่งขัน ควรมี บทลงโทษอย่างชัดเจน	4.00	.00	มากที่สุด
5. หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการแข่งขัน ควร ดำเนินการลงโทษอย่างจริงจัง	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	3.95	.11	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านเทคนิคกีฬา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านระเบียบการแข่งขัน

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ข้อบังคับกีฬาสาธิต			
1. ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรได้มาตรฐานสากล คือ ควรกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และชนิดกีฬาบังคับเลือก	4.00	.00	มากที่สุด
2. ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรระบุให้ทุกเจ้าภาพจัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง เชิญตัวแทนสมาคมกีฬามาเป็นที่ปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสาธิตสามัคคี	3.00	.50	มาก
รวม	3.50	.71	มากที่สุด
ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา			
1. ระเบียบแต่ละชนิดกีฬาควรกำหนดเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน (กำหนดไว้เลยว่าจะใช้ระเบียบของหน่วยงานใด อาทิ สมาคมหรือสหพันธ์)	3.94	.24	มากที่สุด
2. คุณสมบัติของนักกีฬาควรระบุอายุไว้อย่างชัดเจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขัน	3.82	.52	มากที่สุด
3. เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา ควรเป็นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง	3.88	.33	มากที่สุด
4. เมื่อมีการกำหนดระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควรปฏิบัติตามระเบียบนั้น เช่น การส่งรายชื่อนักกีฬาต้องเป็นไปตามจำนวนที่ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น	3.94	.24	มากที่สุด
รวม	3.90	.06	มากที่สุด

ตารางที่ 6 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านระเบียบการแข่งขัน (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
วิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี			
1. โรงเรียนสาธิตใดที่ทราบว่าจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควรเตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหาความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น	4.00	.00	มากที่สุด
2. การผลักดันเป็นภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ ส่วนกลาง (กทม.) แล้วสลับเป็นส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีอยู่แล้ว แต่หากโรงเรียนสาธิตไหนไม่มีความพร้อมจริงๆ โรงเรียนอื่นๆควรพยายามให้ความช่วยเหลือด้วย เช่น ให้ยืมใช้สถานที่ แต่โรงเรียนเจ้าภาพในครั้งนั้นจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเป็นเจ้าภาพด้วยตนเอง	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	3.82	.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านระเบียบการแข่งขัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 7 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสถานที่

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
สถานที่จัดการแข่งขัน			
1. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรปรับปรุงสถานที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล	3.88	.33	มากที่สุด
3. สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่พร้อม แต่ถ้าหากไม่พร้อมจริงๆ ก็ควรใช้การบริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่าย สามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.94	.08	มากที่สุด
สนามแข่งขัน			
1. สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา	3.94	.24	มากที่สุด
2. สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา	3.94	.24	มากที่สุด
รวม	3.94	.24	มากที่สุด

ตารางที่ 7 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ด้านสถานที่ (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
สนามฝึกซ้อม			
1. สนามฝึกซ้อมควรมีครบทุกชนิดกีฬาที่จะใช้ในการแข่งขันกีฬา	3.82	.73	มากที่สุด
2. สนามฝึกซ้อมควรมีให้เพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน	3.76	.75	มากที่สุด
3. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นที่จะต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.86	.12	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	3.91	.09	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ด้านสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 8 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านที่พัก

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขัน			
1. เข้าภาพควรจัดหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปใช้บริการสถานที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
2. สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี และควรเป็นที่พักที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก แต่ถ้าหากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอ ทางเจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหาให้	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน			
1. ควรเป็นที่พักที่อยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
2. ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันควรมีราคาไม่แพงเกินไป	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
ระบบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่พัก			
1. ควรเพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่พักให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด

ตารางที่ 8 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านที่พัก (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
สิ่งอำนวยความสะดวก			
1. เข้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน และผ้าห่ม เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
ระยะทางของที่พัก			
1. เข้าภาพควรจัดหาที่พักให้อยู่ภายในสถานที่จัดการแข่งขัน เพราะระยะทางไม่ไกลจากสนามแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
2. ถ้าเป็นสถานที่พักภายนอกระยะทางของที่พักกับสนามแข่งขันควรมีระยะทางไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านที่พัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 9 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านแพทย์และพยาบาล

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
การรักษาพยาบาลเบื้องต้น			
1. ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีความพร้อมในการบริการด้านนี้เสมอ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้นจากการบาดเจ็บของนักกีฬา	4.00	.00	มากที่สุด
2. ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีการดำเนินการอย่างทันทั่วถึงที่ รวดเร็ว โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น	4.00	.00	มากที่สุด
3. ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นควรดำเนินการรักษาให้ถูกต้องตามอาการ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
แพทย์ประจำสนามแข่งขัน			
1. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดแพทย์ไว้บริการในทุกๆ สนามที่มีการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
2. หากไม่สามารถจัดแพทย์ประจำสนามแข่งขันได้ครบทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ เนื่องจากมีโอกาสที่ได้รับอันตรายสูง	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด

ตารางที่ 9 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านแพทย์และพยาบาล (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
เวชภัณฑ์และรถพยาบาล			
1. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดเวชภัณฑ์และรถพยาบาลไว้ประจำในทุกสนามที่มีการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
สถานพยาบาลที่รองรับ			
1. ในสถานที่จัดการแข่งขันควรมีสุนัขพยาบาลชั่วคราวไว้บริการ เพื่อดูอาการเบื้องต้นและพักผ่อน ในกรณีที่ไม้ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง	4.00	.00	มากที่สุด
2. สถานพยาบาลที่มีไว้รองรับควรเป็นสถานพยาบาลที่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขันให้มากที่สุด	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านแพทย์และพยาบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 10 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
การติดตามและรายงานผลการแข่งขัน			
1. เข้าภาพจัดการแข่งขันควรมหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในด้านไอทีมาดำเนินการในส่วนนี้	3.88	.49	มากที่สุด
2. ฝ่ายเทคนิคกีฬาควรเป็นฝ่ายหลักที่จะต้องควบคุม ดูแลในเรื่องการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.94	.08	มากที่สุด
ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน			
1. ระบบสารสนเทศควรพัฒนาให้ทัดเทียมกับระดับชาติ	3.88	.49	มากที่สุด
2. ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี เพื่อความเป็นมาตรฐาน	3.94	.24	มากที่สุด
3. ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี เพื่อความถูกต้อง	3.94	.24	มากที่สุด
4. ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี เพื่อความสะดวกรวดเร็ว	3.94	.24	มากที่สุด
5. ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการวางระบบสารสนเทศ เพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.94	.04	มากที่สุด

ตารางที่ 10 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำในการรายงานผล			
1. ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความรวดเร็ว ในการรายงานผลการแข่งขัน	3.94	.24	มากที่สุด
2. ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความถูกต้องของผลการแข่งขัน	3.94	.24	มากที่สุด
รวม	3.94	.04	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	3.94	.04	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 11 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขัน			
1. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย	4.00	.00	มากที่สุด
2. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการ	4.00	.00	มากที่สุด
3. เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรควบคุมเรื่องราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่าปกติ	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
การจัดบริการน้ำดื่มให้แก่นักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่ และแขกผู้มีเกียรติ			
1. ควรจัดบริการน้ำดื่มไว้ในทุกสนามแข่งขัน ตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
2. ควรจัดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 12 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านประชาสัมพันธ์

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ			
1. ในการประชาสัมพันธ์ควรเพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น	3.00	.00	มาก
2. ในการแข่งขันทุกครั้งควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.50	.71	มากที่สุด
ศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center)			
1. ทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีควรมีศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ไว้บริการเสมอ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม	4.00	.00	มากที่สุด
2. เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ควรตอบคำถามได้ทุกเรื่อง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม	4.00	.00	มากที่สุด
3. เจ้าภาพควรแจ้งเกี่ยวกับที่ตั้งของศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ให้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด

ตารางที่ 12 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านประชาสัมพันธ์ (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน			
1. การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้นควรมีการถ่ายทอดบ้างในช่องทางที่ง่ายๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การแข่งขันอีกทางหนึ่ง	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	3.83	.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 13 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่			
1. เจ้าภาพควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลาง เช่น รถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน รถตู้ เป็นต้น ไว้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวก	4.00	.00	มากที่สุด
2. รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรมีการกำหนดตารางเวลาเดินรถที่แน่นอน	4.00	.00	มากที่สุด
3. รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดวัน	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
ระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขัน			
1. ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านยานพาหนะ			
1. เจ้าหน้าที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี	4.00	.00	มากที่สุด
2. เจ้าหน้าที่ควรมีใจรักในงานบริการ	4.00	.00	มากที่สุด
3. เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความสุภาพ	4.00	.00	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ควรขับรถด้วยความไม่ประมาท เพื่อความปลอดภัย	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 14 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านปฏิคม

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
การต้อนรับกรรมการ นักข่าว และผู้ร่วมงาน			
1. เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ด้วยความสุภาพ	4.00	.00	มากที่สุด
2. เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรให้คำตอบได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต่างๆ ไปในการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านปฏิคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 15 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านโสตทัศนูปกรณ์

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ระบบเครื่องเสียง			
1. ระบบเครื่องเสียงควรมีไว้พร้อมใช้ในทุกสนามแข่งขัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ และการรายงานผลการแข่งขัน	4.00	.00	มากที่สุด
2. ควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เช่น เครื่องเสียงไม่ดัง และลำโพงแตก เป็นต้นที่สุด	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
ระบบแสงสว่าง			
1. แสงสว่างที่ใช้ในการสนามแข่งขันต่างๆ ควรจัดแสงสว่างให้มีความเหมาะสมตามระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้การแข่งขันได้มาตรฐาน	4.00	.00	มากที่สุด
2. ควรตรวจสอบระบบแสงสว่างก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาเรื่องไฟฟ้าไม่ติด และหลอดไฟฟ้าขาด เป็นต้น	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
เครื่องบันทึกภาพ			
1. ควรมีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยให้การตัดสินการแข่งขันในบางชนิดกีฬา เพื่อให้การตัดสินผลการแข่งขันมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านโสตทัศนูปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 16 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านพิธีการ

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน			
1. การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้น ไม่ควรมีขั้นตอนที่มากเกินไป	4.00	.00	มากที่สุด
2. ควรมีการซักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น	4.00	.00	มากที่สุด
3. ขั้นตอนที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่เรียบง่าย ให้นั้นเรื่องการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน			
1. ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันควรเป็นขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาสั้น กระชับรัดกุม และควรมีความต่อเนื่องของพิธีการ เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้	4.00	.00	มากที่สุด
2. ควรมีความต่อเนื่องของพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด

ตารางที่ 16 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านพิธีการ (ต่อ)

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
พิธีมอบเหรียญรางวัล			
1. ในพิธีมอบเหรียญรางวัลควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดยการจัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง	4.00	.00	มากที่สุด
2. ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรกำหนดเวลาที่แน่นอน	4.00	.00	มากที่สุด
3. ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.00	.00	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.00	.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านพิธีการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 17 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในภาพรวม 12 ด้าน

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ในภาพรวม 12 ด้าน	N = 17		ระดับ
	\bar{X}	SD	
ด้านเทคนิคกีฬา	3.95	.11	มากที่สุด
ด้านระเบียบการแข่งขัน	3.82	.33	มากที่สุด
ด้านสถานที่	3.91	.09	มากที่สุด
ด้านโสตทัศนูปกรณ์	4.00	.00	มากที่สุด
ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน	3.94	.04	มากที่สุด
ด้านแพทย์และพยาบาล	4.00	.00	มากที่สุด
ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย	4.00	.00	มากที่สุด
ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม	4.00	.00	มากที่สุด
ด้านปฏิคม	4.00	.00	มากที่สุด
ด้านประชาสัมพันธ์	3.83	.41	มากที่สุด
ด้านที่พัก	4.00	.00	มากที่สุด
ด้านพิธีการ	4.00	.00	มากที่สุด
รวม	3.95	.07	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในภาพรวม 12 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.95 เมื่อพิจารณาทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ความถี่ (คน) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากการตอบแบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ดังนี้

1. ควรมีการจัดหาสิทธิประโยชน์กลางของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี (1)
2. ควรจัดระบบการใช้พื้นที่บันทึกภาพของช่างภาพ (1)
3. ควรบรรจุกีฬาอันมุ่งความสนุก ความสัมพันธ์ ความสามัคคีมากกว่ามุ่งผลแพ้ชนะ (1)
4. การจัดการแข่งขันควรเน้นความพอเพียง ประหยัด และใช้ทรัพยากรท้องถิ่น หรือเท่าที่มีอยู่ในการแข่งขัน พิธีเปิด – ปิด และการประยุกต์ใช้สิ่งของที่มีอยู่จะเป็นการดีมาก (2)
5. การจำหน่ายของที่ระลึกเพื่อหาทุนในการจัดการแข่งขัน มีราคาค่อนข้างสูงมาก เมื่อมีการมอบให้แก่สถาบันไปจำหน่าย บางสถาบันอาจจะไม่พร้อมในการสนับสนุน โดยเฉพาะนอกพื้นที่กรุงเทพฯ ควรจัดหาของที่ระลึกที่ราคาประหยัดซึ่งทำมาจากวัสดุท้องถิ่น (1)
6. การจัดการแข่งขันควรให้นักเรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันมากกว่านี้ (1)
7. ควรมีการประเมินผลให้เห็นเด่นชัดกว่านี้ (1)
8. ไม่ควรยึดการเป็นผู้ชนะมากเกินไป (1)
9. ควรจัดกีฬาสาธิตสามัคคี 2 ปีครั้ง เพราะจะได้มีเวลาเตรียมความพร้อมในการจัดเตรียมงานและสถานที่ (1)
10. โรงเรียนสาธิตมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก หากจะทำให้สมบูรณ์แบบ จะทำให้เจ้าภาพหาเงินไม่พอสำหรับค่าใช้จ่าย ในการแข่งขันกีฬาเป็นการจัดให้นักเรียนเล่น หากต้องการมาตรฐานต้องเพิ่มเงินมาให้เจ้าภาพถึงจะทำให้เจ้าภาพอยู่รอดได้ (1)
11. การที่จะเป็นเจ้าภาพต้องมีความพร้อม ไม่ว่าจะเป็สนามแข่งขัน งบประมาณ บุคลากร ในการเป็นเจ้าภาพส่วนสนามอาจจะต้องดิพื่อที่จะใช้แข่งขันได้ และสนามที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อนักกีฬา อาจจะไม่ถึงขั้นมาตรฐานสากล แต่ขอให้ปลอดภัยก็น่าจะแข่งขันได้ เจ้าภาพต้องมีการตัดสินใจที่ยุติธรรม และต้องมีความชัดเจนในแต่ละเรื่อง แต่ละฝ่าย การติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องอำนวยความสะดวกแก่สถาบันอื่นๆ ให้เท่าเทียมกันและให้ดีด้วย (2)
12. การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้นเป็นการจัดการแข่งขันเพื่อสร้างความสามัคคีในกลุ่มโรงเรียนสาธิต ซึ่งนักเรียนที่เข้าแข่งขันไม่ได้มุ่งความเป็นเลิศทางกีฬา ดังนั้นในการใช้มาตรฐานการแข่งขันบางอย่างไม่ควรเคร่งครัดมาก เช่น การแบ่งรุ่นอายุ เพราะจะทำให้เกิดความยากลำบากในการจัดการแข่งขันและการฝึกซ้อม แบ่งเป็นระดับชั้นนั้นคืออยู่แล้ว และการตัดสินใจจากผู้ตัดสินจากสมาคมนั้น บางทีใช้งบประมาณมาก ทำให้เกิดการผูกขาดในการตัดสินของสมาคม (1)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ได้แก่ การสัมภาษณ์ (Interview) และการใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์หรือบุคคลภายนอกที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสาธิตที่เคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามปลายปิดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ที่ใช้กระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟายมาดำเนินการวิจัย จำนวน 3 รอบ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา 12 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเทคนิคกีฬา ด้านระเบียบข้อบังคับ ด้านสถานที่ ด้านที่พัก ด้านแพทย์และพยาบาล ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย ด้านปฏิคม ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ และด้านพิธีการ ผลที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นรายชื่อพร้อมความถี่แล้วนำเสนอในรูปความเรียงซึ่งได้แสดงไว้ในภาคผนวก ฉ ในส่วนของแบบสอบถามที่ใช้กระบวนการวิจัยอนาคตแบบเดลฟายทั้ง 3 รอบนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยข้อความที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำกว่า 1.00 จึงจะถือว่าข้อความนั้นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 94.10 มีช่วงอายุ 30 – 34 ปี และ 55 – 59 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.40 เท่ากัน ระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 82.40 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการแข่งขันกีฬาต่างๆ ไป 26 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 47.10 และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 11 ขึ้น ไป คิดเป็นร้อยละ 52.90

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจากกระบวนการวิจัยเชิงอนาคตแบบเดลฟายตามลำดับความสำคัญ มีดังนี้

2.1 ด้านเทคนิคกีฬา

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านเทคนิคกีฬา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรมีการกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือกไว้อย่างชัดเจน หากเจ้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาในชนิดนั้นๆ เจ้าภาพก็ควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ แข่งขัน ตามข้อกำหนดของกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือก หากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องการตัดสินกีฬา ก็ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง กฎกติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามกฎ กติกานั้นเสมอ ไม่ควรเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของเจ้าภาพ กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามหลักสากล กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรบังคับใช้อย่างจริงจังไม่ยืดหยุ่นตามผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน ควรมีบทลงโทษอย่างชัดเจน และหากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการแข่งขัน ควรดำเนินการลงโทษอย่างจริงจัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันได้มาตรฐาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และกรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เป็นลำดับสุดท้าย

2.2 ด้านระเบียบการแข่งขัน

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านระเบียบการแข่งขัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรได้มาตรฐานสากล คือ ควรกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และชนิดกีฬาบังคับเลือก โรงเรียนสาธิตใดที่ทราบว่าจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควรเตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหาความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น และการผลักดันเป็นภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ ส่วนกลาง (กทม.) แล้วสลับเป็นส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีอยู่แล้ว แต่หากโรงเรียนสาธิตไหนไม่มีความพร้อมจริงๆ โรงเรียนอื่นๆควรพยายามให้ความช่วยเหลือด้วย เช่น ให้ยืมใช้สถานที่ แต่โรงเรียนเจ้าภาพในครั้งนั้นจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเป็นเจ้าภาพด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ระเบียบแต่ละชนิดกีฬาควรกำหนดเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน (กำหนดไว้เลยว่าจะใช้ระเบียบของหน่วยงานใด อาทิ สมาคม หรือสหพันธ์) และเมื่อมีการกำหนดระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควรปฏิบัติตามระเบียบนั้น เช่น การส่งรายชื่อนักกีฬาต้องเป็นไปตามจำนวนที่ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา ควรเป็นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 คุณสมบัติของนักกีฬาควรระบุอายุไว้อย่างชัดเจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และมีความเห็นด้วยว่าข้อบังคับกีฬาสาธิตควรระบุให้ทุกเจ้าภาพจัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง เชิญตัวแทนสมาคมกีฬามาเป็นที่ปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสาธิตสามัคคีอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เป็นลำดับสุดท้าย

2.3 ด้านสถานที่

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่พร้อม แต่ถ้าหากไม่พร้อมจริงๆ ก็ควรใช้การบริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่าย สามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน และเจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นที่จะต้องใช้นามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา และสนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เจ้าภาพจัดการแข่งขัน

ควรปรับปรุงสถานที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 สนามฝึกซ้อมควรมีครบทุกชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และสนามฝึกซ้อมควรมีให้เพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 เป็นลำดับสุดท้าย

2.4 ด้านที่พัก

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านที่พัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ เจ้าภาพควรจัดหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปใช้บริการสถานที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี และควรเป็นที่พักที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก แต่ถ้าหากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอ ทางเจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหาให้ ควรเป็นที่พักที่อยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันควรมีราคาไม่แพงเกินไป ควรเพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่พักให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน และผ้าห่ม เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เจ้าภาพควรจัดหาที่พักให้อยู่ภายในสถานที่จัดการแข่งขัน เพราะระยะทางไม่ไกลจากสนามแข่งขัน และถ้าเป็นสถานที่พักภายนอกระยะทางของที่พักกับสนามแข่งขันควรมีระยะทางไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 4.00

2.5 ด้านแพทย์และพยาบาล

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านแพทย์และพยาบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีความพร้อมในการบริการด้านนี้เสมอ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้นจากการบาดเจ็บของนักกีฬา ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรดำเนินการอย่างทันท่วงที รวดเร็ว โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นควรดำเนินการรักษาให้ถูกต้องตามอาการ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดแพทย์ไว้บริการในทุกๆ สนามที่มีการแข่งขัน หากไม่สามารถจัดแพทย์ประจำสนามแข่งขันได้ครบทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ เนื่องจากมีโอกาสที่ได้รับอันตรายสูง เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัด

เวชภัณฑ์และรถพยาบาลไว้ประจำในทุกสนามที่มีการแข่งขัน ในสถานที่จัดการแข่งขันควรมีสุนัข พยาบาลชั่วคราวไว้บริการ เพื่อดูอาการเบื้องต้นและพักฟื้น ในกรณีที่ไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง และสถานพยาบาลที่มีไว้รองรับควรเป็นสถานพยาบาลที่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขันให้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

2.6 ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา สาสิตสามัคคี ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ฝ่ายเทคนิคกีฬาควร เป็นฝ่ายหลักที่จะต้องควบคุม ดูแลในเรื่องการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน และระบบ สารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควร ใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านไอที และด้าน เทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการวางระบบสารสนเทศ เพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่ตรง ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ระบบ สารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสาสิตสามัคคี เพื่อความเป็น มาตรฐาน ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสาสิตสามัคคี เพื่อความถูกต้อง ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสาสิต สามัคคี เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความ เชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความรวดเร็ว ในการรายงาน ผลการแข่งขัน และควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญใน ด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความถูกต้องของผลการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากันเท่ากับ 3.94 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในด้านไอทีมา ดำเนินการในส่วนนี้ และระบบสารสนเทศควรพัฒนาให้ทัดเทียมกับระดับชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เป็นลำดับสุดท้าย

2.7 ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา สาสิตสามัคคี ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ เจ้าภาพจัดการแข่งขันควร จัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย เจ้าภาพจัดการแข่งขัน ควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการ เจ้าภาพ จัดการแข่งขันควรควบคุมเรื่องราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่าปกติ ควรจัดบริการน้ำ

ดื่มไว้ในทุกสนามแข่งขัน ตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน และควรจัดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

2.8 ด้านประชาสัมพันธ์

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ในการแข่งขันทุกครั้งควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ ทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีควรมีสวนร่วมสื่อมวลชน (Press Center) ไว้บริการเสมอ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสวนร่วมสื่อมวลชน (Press Center) ควรตอบคำถามได้ทุกเรื่อง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม เจ้าหน้าที่ควรแจ้งเกี่ยวกับที่ตั้งของสวนร่วมสื่อมวลชน (Press Center) ให้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน และการถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้นควรมีการถ่ายทอดบ้างในช่องทางที่ง่าย ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การแข่งขันอีกทางหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และมีความเห็นด้วยว่าในการประชาสัมพันธ์ควรมีงบประมาณให้มากขึ้นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เป็นลำดับสุดท้าย

2.9 ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลาง เช่น รถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน รถตู้ เป็นต้น ไว้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวก รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรมีการกำหนดตารางเวลาเดินทางที่แน่นอน รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดวัน ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น เจ้าหน้าที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี เจ้าหน้าที่ควรมีใจรักในงานบริการ เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความสุภาพ และเจ้าหน้าที่ควรขับรถด้วยความไม่ประมาท เพื่อความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

2.10 ด้านปฏิคม

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านปฏิคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็น

รายชื่อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ด้วยความสุภาพ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรให้คำตอบได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลทั่วไปในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

2.11 ด้านโสตทัศนอุปกรณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ระบบเครื่องเสียงควรมีไว้พร้อมใช้ในทุกสนามแข่งขัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ และการรายงานผลการแข่งขัน ควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เช่น เครื่องเสียงไม่ดัง และลำโพงแตก เป็นต้น แสงสว่างที่ใช้ในการสนามแข่งขันต่างๆ ควรจัดแสงสว่างให้มีความเหมาะสมตามระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้การแข่งขันได้มาตรฐาน ควรตรวจสอบระบบแสงสว่างก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาเรื่องไฟฟ้าไม่ติด และหลอดไฟฟ้าขาด เป็นต้น และควรมีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยในการตัดสินการแข่งขันในบางชนิดกีฬา เพื่อให้การตัดสินผลการแข่งขันมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

2.12 ด้านพิธีการ

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านพิธีการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้น ไม่ควรมีขั้นตอนที่มากเกินไป ควรมีการซักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น ขั้นตอนที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่เรียบง่าย ให้นั้น เรื่องการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันควรเป็นขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาสั้น กระชับรัดกุม และควรมีความต่อเนื่องของพิธีการ เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้ ควรมีความต่อเนื่องของพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้ ในพิธีมอบเหรียญรางวัลควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดยการจัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรกำหนดเวลาที่แน่นอน และในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

2.13 แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในภาพรวม 12 ด้าน

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในภาพรวม 12 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านโสตทัศนูปกรณ์ ด้านแพทย์และพยาบาล ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านปฏิคม ด้านที่พัก และด้านพิธีการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ด้านเทคนิคกีฬา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ด้านสถานที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และด้านระเบียบการแข่งขัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เป็นลำดับสุดท้าย

2.14 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งสอดคล้องกันจำนวน 2 คน ได้แก่ 1.การจัดการแข่งขันควรเน้นความพอเพียง ประหยัด และใช้ทรัพยากรท้องถิ่น หรือเท่าที่มีอยู่ในการแข่งขัน พิธีเปิด – ปิด และการประยุกต์ใช้สิ่งของที่มีอยู่จะเป็นการดีมาก และ 2.การที่จะเป็นเจ้าภาพต้องมีความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นสนามแข่งขัน งบประมาณ บุคลากรในการเป็นเจ้าภาพส่วนสนามอาจจะต้องคิดพอที่จะใช้แข่งขันได้ และสนามที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อนักกีฬา อาจจะไม่ถึงขั้นมาตรฐานสากล แต่ขอให้ปลอดภัยก็น่าจะแข่งขันได้ เจ้าภาพต้องมีการตัดสินใจที่ยุติธรรม และต้องมีความชัดเจนในแต่ละเรื่อง แต่ละฝ่าย การติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องอำนวยความสะดวกแก่สถาบันอื่นๆ ให้เท่าเทียมกันและให้ดีด้วย นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งไม่สอดคล้องกัน ได้แก่ 1.ควรมีการจัดการสิทธิประโยชน์กลางของการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 2.ควรจัดระบบการใช้พื้นที่บนที่กีฬาของช่างภาพ 3.ควรบรรจุกีฬาอันมุ่งความสนุก ความสัมพันธ์ ความสามัคคีมากกว่ามุ่งผลแพ้ชนะ 4.การจำหน่ายของที่ระลึกเพื่อหาทุนในการจัดการแข่งขัน มีราคาค่อนข้างสูงมาก เมื่อมีการมอบให้แต่ละสถาบันไปจำหน่าย บางสถาบันอาจจะไม่พร้อมในการสนับสนุน โดยเฉพาะนอกพื้นที่กรุงเทพฯ ควรจัดหาของที่ระลึกที่ราคาประหยัดซึ่งทำมาจากวัสดุท้องถิ่น 5.การจัดการแข่งขันควรให้นักเรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันมากกว่านี้ 6.ควรมีการประเมินผลให้เห็นเด่นชัดกว่านี้ 7.ไม่ควรยึดการเป็นผู้ชนะมากจนเกินไป 8.ควรจัดกีฬาสาธิตสามัคคี 2 ปีครั้ง เพราะจะได้มีเวลาเตรียมความพร้อมในการจัดเตรียมงานและสถานที่ 9.โรงเรียนสาธิตมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก หากจะทำให้สมบูรณ์แบบ จะทำให้เจ้าภาพหาเงินไม่พอสำหรับค่าใช้จ่าย ในการแข่งขันกีฬาเป็น

การจัดให้นักเรียนเล่น หากต้องการมาตรฐานต้องเพิ่มเงินมาให้เจ้าภาพถึงจะทำให้เจ้าภาพอยู่รอดได้ และ 10. การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้นเป็นการจัดการแข่งขันเพื่อสร้างความสามัคคีในกลุ่มโรงเรียนสาธิต ซึ่งนักเรียนที่เข้าแข่งขันไม่ได้มุ่งความเป็นเลิศทางกีฬา ดังนั้นในการใช้มาตรฐานการแข่งขันบางอย่างไม่ควรเคร่งครัดมาก เช่น การแบ่งรุ่นอายุ เพราะจะทำให้เกิดความยากลำบากในการจัดการแข่งขันและการฝึกซ้อม แบ่งเป็นระดับชั้นนั้นคืออยู่แล้ว และการตัดสินจากผู้ตัดสินจากสมาคมนั้น บางที่ใช้งบประมาณมาก ทำให้เกิดการผูกขาดในการตัดสินของสมาคม

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า แนวทางที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ มีดังนี้

1. ด้านเทคนิคกีฬา

1.1 การกำหนดชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันควรกำหนดให้ชัดเจนตามข้อบังคับทั้งชนิดกีฬารับและชนิดกีฬารับเลือก แม้ว่าโรงเรียนเจ้าภาพจะมีนักกีฬาของตนเองเข้าร่วมแข่งขันกีฬานั้นๆ หรือไม่ก็ตาม

1.2 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดหลักสากล ให้ตรงกับชนิดกีฬานั้นๆ มีการบังคับใช้กฎ กติกาอย่างจริงจัง ไม่ยืดหยุ่นไปตามผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีบทลงโทษที่ชัดเจนและลงโทษอย่างจริงจังแก่นักกีฬาที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา

1.3 กรรมการผู้ตัดสิน ควรใช้กรรมการผู้ตัดสินจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรงเพื่อความเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ หากจำเป็นต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินจากท้องถิ่น ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้องแก่บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง

2. ด้านระเบียบการแข่งขัน

2.1 ข้อบังคับกีฬาสาธิต ควรได้มาตรฐานสากล คือ มีการกำหนดให้มีชนิดกีฬารับและชนิดกีฬารับเลือก นอกจากนี้ควรระบุให้เจ้าภาพเชิญตัวแทนสมาคมกีฬามาเป็นที่ปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬาและรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสาธิตสามัคคี

2.2 ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา ควรมีบรรทัดฐานเดียวกัน คุณสมบัติของนักกีฬา ควรระบุรุ่นอายุไว้อย่างชัดเจนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขัน ให้ทุกคนถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบแต่ละชนิดกีฬา สำหรับผู้ยกร่างระเบียบแต่ละชนิดกีฬานั้น ควรเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง

2.3 วิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสีไตรกีฬาควรใช้ระบบหมุนเวียน โดยสลับโรงเรียนในส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) กับส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) และหากโรงเรียน สโมสรใดที่ทราบว่าจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควรเตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหาความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น

3. ด้านสถานที่

3.1 สถานที่จัดการแข่งขัน ควรได้รับการปรับปรุงให้มีความพร้อม ได้มาตรฐานสากล แต่หากสถานที่จัดการแข่งขันยังไม่พร้อมจริงๆ ควรใช้การบริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่าย สามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน

3.2 สนามแข่งขัน ควรได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล (ถูกกฎ กติกา) เพื่อความ ยุติธรรมและความปลอดภัยของนักกีฬา

3.3 สนามฝึกซ้อม ควรมีครบทุกชนิดกีฬา เพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน และ มีการจัดการตารางฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนาม ฝึกซ้อมชั่วคราว

4. ด้านที่พัก

4.1 ควรจัดหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของ แต่ละโรงเรียน สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่ แพงมากนัก พร้อมมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน ผ้าห่ม และอื่นๆ เป็นต้น ให้เพียงพอ ต่อความต้องการ

4.2 หากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอ เจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหา สถานที่พักที่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน ควรมีระยะทางไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร และราคา ไม่แพง

4.3 ควรเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณสถานที่พักทั้งภายในและภายนอก สถานที่จัดการแข่งขัน

5. ด้านแพทย์และพยาบาล

5.1 ควรจัดแพทย์ผู้ชำนาญการและมีประสบการณ์พร้อมพยาบาลให้พร้อมเพื่อการ รักษาพยาบาลเบื้องต้นอย่างทันท่วงทีในการป้องกัน และรักษาอาการบาดเจ็บต่างๆ ที่อาจเพิ่มขึ้น ของนักกีฬาและเจ้าหน้าที่

5.2 ควรจัดแพทย์ พยาบาล เวชภัณฑ์ และรถพยาบาลไว้บริการทุกสนามแข่งขัน หากไม่ สามารถจัดได้ครบทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ

5.3 ควรมีสุนัขพยาบาลชั่วคราวไว้บริการเพื่อดูอาการเบื้องต้น และพักผ่อนในกรณีที่ไม้ได้
รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง

5.4 ควรมีสถานพยาบาลไว้รองรับ (โรงพยาบาล) ที่อยู่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขันให้
มากที่สุด

6. ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน

6.1 การติดตามและรายงานผลการแข่งขัน ควรจัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรง
ทางด้านไอทีมาดำเนินการ โดยให้ฝ่ายเทคนิคกีฬาเป็นหลักในการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน
เพื่อความรวดเร็วและความถูกต้องของผลการแข่งขัน

6.2 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน ควรได้รับการพัฒนาให้ทัดเทียมกับระดับชาติ
โดยใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านไอทีและด้านเทคนิคกีฬา ร่วมกันวางระบบสารสนเทศ
เพื่อให้ระบบสารสนเทศตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน

6.3 ระบบสารสนเทศ ควรเป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลทุกชนิด
เพื่อความเป็นมาตรฐาน ความถูกต้อง และความสะดวกรวดเร็ว

7. ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม

7.1 ควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย
สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการ พร้อมควบคุมราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่า
ปกติ

7.2 ควรจัดบริการน้ำดื่มไว้ทุกสนามแข่งขันตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน และให้
เพียงพอต่อความต้องการสำหรับนักกีฬา เจ้าหน้าที่ กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว และแขกผู้มีเกียรติ

8. ด้านประชาสัมพันธ์

8.1 ควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และควรเพิ่มงบประมาณสนับสนุน
มากขึ้น

8.2 ควรมีสุนัขร่วมสื่อมวลชนไว้บริการสื่อมวลชน และแจ้งที่ตั้งของศูนย์ให้สื่อมวลชน
ทราบ เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน พร้อมจัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก และตอบ
ข้อซักถามแก่ผู้มาติดต่อสอบถามได้ทุกเรื่อง

8.3 ควรจัดช่องทางทางภาพถ่ายทอดสดพีซีเปิด – ปิดการแข่งขันที่ง่าย ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต
เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง

9. ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย

9.1 ควรจัดรถรับ – ส่งส่วนกลางเป็นรถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน ไว้บริการ และอำนวยความสะดวกแก่นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ โดยจัดตารางเวลาเดินรถไว้บริการตลอดวัน

9.2 ควรจัดเจ้าหน้าที่บริการด้านยานพาหนะที่มีบุคลิกภาพดี มีใจรักงานบริการ สุภาพ และขับรถด้วยความไม่ประมาท

9.3 ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดในสถานที่จัดการแข่งขัน

10. ด้านปฏิคม

10.1 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความสุภาพให้การต้อนรับผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เช่น นักกีฬา เจ้าหน้าที่ นักข่าว และผู้ร่วมงาน ฯลฯ ที่สามารถตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปในการแข่งขัน

11. ด้านโสตทัศนูปกรณ์

11.1 ระบบเครื่องเสียง ควรจัดไว้ให้พร้อมทุกสนามแข่งขัน เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์และการรายงานผลการแข่งขัน และควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงให้พร้อมก่อนใช้งานทุกครั้ง

11.2 ระบบแสงสว่าง ควรจัดแสงสว่างในทุกสนามแข่งขันให้มีความเหมาะสมตามระเบียบและข้อกำหนดของแต่ละชนิดกีฬา และควรตรวจสอบระบบแสงสว่างให้พร้อมก่อนใช้งานทุกครั้ง

11.3 เครื่องบันทึกภาพ ควรจัดไว้เพื่อช่วยในการตัดสินการแข่งขันในบางชนิดกีฬาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

12. ด้านพิธีการ

12.1 การจัดงานพิธีเปิด – ปิดการแข่งขันไม่ควรมีลำดับขั้นตอนมากเกินไป ขั้นตอนควรเรียบง่าย ให้เน้นการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ พิธีเปิด – ปิดควรใช้เวลาสั้น กระชับรัดกุม มีความต่อเนื่อง และควรมีการซักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

12.2 การจัดพิธีมอบเหรียญรางวัล ควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดยการจัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง และควรกำหนดเวลามอบเหรียญรางวัลที่แน่นอน และควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการตอบแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุ 30 – 34 ปี และ 55 – 59 ปี ระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการแข่งขันกีฬาต่างๆ ไป 26 ปีขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 11 ปีขึ้นไป และจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในรอบสุดท้ายทั้ง 12 ด้าน ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นต่างๆ ใน 2 ภารกิจ คือ ภารกิจหลักของการจัดการการแข่งขัน และภารกิจสนับสนุนการจัดการการแข่งขัน ดังนี้

1. ภารกิจหลักของการจัดการการแข่งขัน

ภารกิจหลักของการจัดการการแข่งขัน คือ ภารกิจที่ต้องมีในการจัดการแข่งขันกีฬาเสมอ เพราะถ้าหากไม่มีซึ่งภารกิจหลักแล้วนั้น การแข่งขันก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยภารกิจหลักของการจัดการการแข่งขัน ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านเทคนิคกีฬา

ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านเทคนิคกีฬา โดยงานด้านเทคนิคกีฬาเป็นหัวใจสำคัญของการแข่งขัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน กฎกติกา และกรรมการผู้ตัดสิน ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรมีการกำหนดชนิดกีฬาที่จัดแข่งขันแยกเป็นกีฬายิงคืบ และกีฬายิงคืบเลือกไว้อย่างชัดเจน ซึ่งใกล้เคียงกับการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก (FISU, 2005: Online) ที่กำหนดจำนวนชนิดกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันไม่น้อยกว่า 10 ชนิดกีฬา และกำหนดให้เข้าภาพเลือกกีฬาที่เคยจัดให้มีการแข่งขันชิงแชมป์เปียนในกีฬามหาวิทยาลัยโลกอีกไม่เกิน 3 ชนิดกีฬา และยังใกล้เคียงกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2546: 56) ที่แบ่งกลุ่มชนิดกีฬาออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬายิงคืบ กลุ่มกีฬาเลือกสากล กลุ่มกีฬาเลือกทั่วไป และกลุ่มกีฬาไทย ทั้งนี้หากเข้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาในชนิดนั้นๆ ก็ควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ แข่งขันตามข้อกำหนดของกีฬายิงคืบ และกีฬายิงคืบเลือก ซึ่งการกระทำเช่นนี้เป็นการแสดงน้ำใจนักกีฬาที่น่ายกย่อง โดยเปิดโอกาสให้นักกีฬาจากโรงเรียนอื่นๆ ได้เข้าแข่งขันแสดงความสามารถทางกีฬา ซึ่งสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ในด้านการเสริมสร้างและพัฒนาการกีฬาของนักเรียนสู่ระดับมาตรฐาน (คณะกรรมการบริหารกีฬาสาธิตสามัคคี, 2554: 2) และผู้วิจัยเห็นว่า อาจเป็นเพราะต้องการให้การจัดการแข่งขันมีบรรทัดฐานเช่นเดียวกับการแข่งขัน

มหกรรมกีฬาอื่นๆ เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่เจ้าภาพจัดการแข่งขันในชนิดกีฬาที่กำหนดไว้ในกลุ่มกีฬาระดับ กีฬาสากล และกีฬานูรัักษ์ ตามจำนวนที่ข้อบังคับกำหนดทุกครั้ง

นอกจากนี้ กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามกฎ กติกานั้นเสมอไม่ควรเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของเจ้าภาพ ควรยึดตามสากลซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย เจริญทรัพย์-มณี, (2546: 56) ที่กล่าวว่า กติกาการแข่งขันควรใช้ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่กำหนดใช้ในปัจจุบัน เพราะกติกามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้เป็นมาตรฐานจึงควรยึดกฎ กติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่กำหนดใช้อยู่ในปัจจุบัน พร้อมทั้งควรบังคับใช้กฎ กติกาอย่างจริงจังไม่ยืดหยุ่นตามผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาแล้วนั้นควรมีบทลงโทษอย่างชัดเจนและจริงจัง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า กฎ กติกา นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการการแข่งขันให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และใช้กำกับควบคุมให้ผู้จัดการแข่งขัน นักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ เพื่อให้การแข่งขันดำเนินไปอย่างมีกฎเกณฑ์ บริสุทธิ์ เป็นธรรมแก่นักกีฬา การบังคับใช้กติกาเป็นหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสิน ซึ่งต้องตัดสินการแข่งขันให้เป็นไปตามตัวบทของกติกาอย่างเคร่งครัด โดยยึดหลักการดึงความสามารถของนักกีฬาไปหากกติกา ไม่ใช่หย่อนกติกาไปหานักกีฬา หลักการนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถนักกีฬาอย่างแท้จริง หากนักกีฬาคนใดละเมิดกติกาถึงโทษนักกีฬาคนนั้นตามที่กติกา กำหนด ซึ่งเป็นการรักษาความเที่ยงธรรมให้แก่ นักกีฬาทั้งสองฝ่าย หากปฏิบัติได้เช่นนี้ การแข่งขันจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน

ในส่วนของกรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรงเพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับและได้มาตรฐาน ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเป็นเพราะต้องการให้ผู้เข้าแข่งขันเกิดความรู้สึก และความมั่นใจว่าการตัดสินมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม และมีมาตรฐานที่ใช้กรรมการผู้ตัดสินจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพราะเป็นคนกลางที่ผ่านการทดสอบคัดเลือกขึ้นทะเบียนเป็นกรรมการผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาแล้ว น่าจะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีมาตรฐานและเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่ใช้กรรมการผู้ตัดสินจากชาติที่เป็นกลางเช่นกัน แต่ถ้าหากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความสามารถในเรื่องการตัดสินกีฬา ก็ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินอย่างถูกต้องให้แก่บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง สำหรับแนวทางที่ควรใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่นอาจเนื่องมาจากข้อจำกัดบางประการ เช่น จัดหาจากสมาคมกีฬาไม่ได้ ขาดงบประมาณสนับสนุน โดยเฉพาะการจัดการแข่งขันในภูมิภาคจะประสบปัญหาด้านการจัดหากรรมการผู้ตัดสินจากสมาคมกีฬา จึงต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น ในเรื่องนี้ถือว่าเป็นกรณีจำเป็นซึ่งต้องใช้

กระบวนการในการจัดการเพื่อพัฒนาศักยภาพของกรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น ซึ่งควรเชิญวิทยากรจากคณะกรรมการผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาเป็นผู้ให้การอบรม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่ใช้กรรมการผู้ตัดสินจากท้องถิ่นซึ่ง เฉลิมชัย บุญรักษ์ (เฉลิมชัย บุญรักษ์, สัมภาษณ์, 18 เมษายน 2555) อติตรงผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่นที่ผ่านการอบรมจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมอบหมายให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยจัดวิทยากรไปให้การอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง การจัดการเช่นนี้จะช่วยให้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการประหยัดงบประมาณอีกด้วย

2. ด้านระเบียบการแข่งขัน

ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านระเบียบการแข่งขัน โดยงานด้านระเบียบการแข่งขันถือเป็นงานสำคัญด้านกฎเกณฑ์ที่ตราขึ้นเพื่อบังคับใช้เกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา และข้อบังคับกีฬาสาธิต ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า การผลักดันเป็นเจ้าภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ โรงเรียนส่วนกลาง (กทม.) แล้วสลับเป็นโรงเรียนส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีที่สุดแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ครั้งที่ 11 (สุภฤกษ์ มั่นใจคน และสมบูรณ์ อินทร์ธมยา, 2530: 80) ที่กล่าวว่า เจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ควรให้หมุนเวียนกันไปตามโรงเรียนสาธิตต่างๆ ที่เข้าร่วมแข่งขัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการใช้ระบบเวียนจะทำให้โรงเรียนสาธิตต่างๆ ทราบล่วงหน้าเป็นเวลานานนับปีว่าจะเป็นเจ้าภาพในปีใด สามารถวางแผนการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้าเป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมในส่วนที่เป็นปัจจัยหลักในการบริหารจัดการ เช่น เตรียมกำลังคน เตรียมงบประมาณ เตรียมสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการใช้งาน และวางโครงสร้างองค์กรบริหารจัดการ พร้อมจัดทำแผนดำเนินงานไว้อย่างเป็นรูปธรรม จะสร้างความมั่นใจในการเป็นเจ้าภาพได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ในการแข่งขันมหกรรมกีฬาต่างๆ จึงมีการกำหนดเจ้าภาพจัดการแข่งขันไว้ล่วงหน้าก่อนการแข่งขันเป็นอย่าต่ำ 3 ปี เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและหากโรงเรียนใดที่ทราบว่าจำเป็นต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันครั้งต่อไป ควรเตรียมความพร้อมล่วงหน้าเพื่อลดปัญหาความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น

ในส่วนของระเบียบแต่ละชนิดกีฬาควรกำหนดเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน ในบางชนิดกีฬาควรระบุอายุไว้เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขัน และเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขัน ควร

ยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบแต่ละชนิดกีฬาอย่างจริงจังในทุกเรื่อง และควรมีเจ้าหน้าที่ประจำรับผิดชอบในการร่างระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาซึ่งมีการแข่งขันหลายชนิดกีฬานั้น จำเป็นต้องสร้างบรรทัดฐานในแต่ละชนิดกีฬาให้มีรูปแบบเดียวกัน จากการสัมภาษณ์ วราวุธ สุมน (วราวุธ สุมน, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2555) อดีตรองประธานฝ่ายเทคนิคกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550 กล่าวว่า การจัดทำระเบียบแต่ละชนิดกีฬานั้นควรมีรูปแบบลำดับหัวข้อ และหัวข้อหลักๆ เป็นกรอบเหมือนกัน เนื้อหาบางเรื่องที่เป็นข้อปฏิบัติเหมือนกันในทุกชนิดกีฬาก็ใช้หัวข้อและข้อความเดียวกัน ส่วนข้อปฏิบัติที่แตกต่างกันในแต่ละชนิดกีฬาก็จะมีหัวข้อและข้อความแตกต่างกันไปตามธรรมชาติ และกฎ กติกาของชนิดกีฬานั้นๆ แต่โดยภาพรวมก็จะเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะสอดคล้องกับระเบียบชนิดกีฬาด้วย ระเบียบแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายละเอียดที่นักกีฬาต้องศึกษา และถือปฏิบัติ นับว่าเป็นเอกสารที่สำคัญมาก ดังนั้นผู้ที่จัดทำระเบียบจึงควรเป็นผู้มีประสบการณ์ เคยทำอยู่ประจำ เป็นผู้ทรง และนักกีฬา ผู้ฝึกสอนพึงยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้เสียสิทธิ์หรือเสียประโยชน์

พร้อมทั้งควรปรับปรุงข้อบังคับกีฬาสาธิตให้มีความเป็นสากลมากขึ้น โดยกำหนดให้มีชนิดกีฬาบังคับและชนิดกีฬาบังคับเลือก ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับของการแข่งขันมหกรรมกีฬาอื่นๆ เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ที่ระบุชนิดกีฬาจำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบังคับ กลุ่มกีฬาสากล และกลุ่มกีฬานูริช และทั้งสามกลุ่มเจ้าภาพต้องจัดให้มีการแข่งขันรวมกันไม่น้อยกว่า 30 ชนิดกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2550: 7) และควรระบุให้เชิญตัวแทนสมาคมกีฬามาเป็นที่ปรึกษาทางด้านเทคนิคกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาเพื่อรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสาธิตสามัคคี เนื่องจากตัวแทนสมาคมกีฬาจะสามารถตรวจสอบและประเมินความถูกต้องในการจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎ กติกาของสมาคมด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์

3. ด้านสถานที่

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสถานที่ โดยงานด้านสถานที่ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งซึ่งครอบคลุมไปถึง สถานที่จัดการแข่งขัน สนามแข่งขัน และสนามฝึกซ้อม ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า สถานที่แข่งขันควรเป็นสถานที่ที่มีความพร้อมและปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากล ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้สถานที่ที่ได้มาตรฐานสากลจะเป็นการยืนยันในภาพรวมของการแข่งขันได้ในระดับหนึ่ง และการใช้สปอร์ตคอมเพล็กซ์เป็นสถานที่จัดการแข่งขันจะสามารถบริหารจัดการการแข่งขันในภาพรวมให้มีประสิทธิภาพได้อย่างดี คือสามารถวางแผนการปฏิบัติ จัดองค์กร สั่งการ กำกับ ติดตาม ประสานงาน และประเมินผลได้ง่ายขึ้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีการก่อสร้างสปอร์ตคอมเพล็กซ์ หรือศูนย์กีฬาขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งในส่วน

ของทางภาครัฐ ภาคเอกชน และในมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สถาบันการพลศึกษา เป็นต้น อย่างไรก็ตามหากสถานที่แข่งขันไม่มีความพร้อมเท่าที่ควรซึ่งส่วนใหญ่จะมีปัญหาในส่วนภูมิภาคที่มีข้อจำกัดหลายประการ กรณีเช่นนี้จำเป็นต้องใช้การบริหารจัดการให้สามารถเอื้อประโยชน์แก่ทุกๆ ฝ่ายสามารถทำการแข่งขันได้ โดยไม่เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกัน เช่น อาจใช้สถานที่จัดการแข่งขัน 1 แห่ง สำหรับแข่งขันมากกว่า 1 ชนิดกีฬา โดยแบ่งพื้นที่หรือแบ่งเวลาสำหรับการแข่งขันแต่ละชนิดให้ลงตัว โดยไม่เกิดผลเสียหายแก่การแข่งขัน เป็นต้น เรื่องดังกล่าวได้มีการปฏิบัติตามแล้วในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550 โดยแข่งขันกีฬาวัยน้ำ กระโดดน้ำ และโปโลน้ำในสถานที่แข่งขันที่เดียวกัน

ในส่วนของสนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากลเพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน และความปลอดภัยของนักกีฬา ในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับสนามแข่งขันโดยเฉพาะบริเวณที่ใช้แข่งขันจะถูกกำหนดขนาดความกว้าง ความยาว ความสูง ส่วนที่เป็นเขตปลอดภัยของนักกีฬา และอื่นๆ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละชนิดกีฬา เจ้าภาพจัดการแข่งขันต้องให้ความสำคัญ และจัดทำให้ถูกต้องตามกติกา และมีความแข็งแรง เพื่อเป็นหลักประกันไม่ให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบแก่คู่แข่ง และหลักประกันความปลอดภัยของนักกีฬา นอกจากนี้การมีสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานตามกติกา จะช่วยให้นักกีฬาสามารถแสดงความสามารถทางกีฬาได้สูงสุด อันเป็นผลดีแก่การพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาอีกทางหนึ่งด้วย ผลแพ้ชนะหามีความสำคัญเท่ากับการจัดสภาพสนามแข่งขันให้มีมาตรฐานตามกติกาอย่างแท้จริง นอกจากนี้ นักกีฬายังจะมีความรู้สึกที่ดี และนำความทรงจำที่ดีกลับไปกล่าวขวัญให้แก่ผู้อื่นด้วย อันจะเป็นการสะท้อนความสำเร็จของการจัดการแข่งขัน

สำหรับสนามฝึกซ้อมนั้นควรจัดให้มีครบทุกชนิดกีฬา และเพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพและแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาอายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8 (นิภาพร นวลประเสริฐ, 2543: 61) ที่กล่าวว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขันเตรียมอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อมกีฬาในช่วงแข่งขันไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ และควรจัดทำตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจนหากจำเป็นต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีความจำเป็นที่เจ้าภาพต้องจัดสนามฝึกซ้อมสำหรับทุกกีฬา และทุกโรงเรียน จัดตารางการฝึกซ้อมไว้ก่อนวันแข่งขัน ด้วยเหตุผลที่ว่านักกีฬาจากทุกโรงเรียนที่เดินทางมาจำเป็นต้องฝึกซ้อมเพื่อทบทวนเทคนิคและแท็กติกการเล่น รวมทั้งการเตรียมสภาพร่างกายให้สมบูรณ์ก่อนการแข่งขัน ส่วนการฝึกซ้อมระหว่างแข่งขัน ควรจัดให้บริการตามความประสงค์ของแต่ละโรงเรียน

โดยขอให้แจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน เพื่อให้เจ้าภาพจะได้ตอบสนองความต้องการของผู้ร้องขอได้ การให้บริการการฝึกซ้อมแก่ทุกโรงเรียนจะเป็นการแสดงให้เห็นว่าเจ้าภาพไม่ได้เอาเปรียบนักกีฬา จากโรงเรียนอื่น และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ใจของเจ้าภาพ เป็นการสร้างความพึงพอใจ และความประทับใจแก่โรงเรียนต่างๆ อันเป็นการตอบสนองวัตถุประสงค์การแข่งขันด้านการเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักเรียน อาจารย์ บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (คณะกรรมการบริหารกีฬาสีสามัคคี, 2554: 2)

4. ด้านโสตทัศนูปกรณ์

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ด้านโสตทัศนูปกรณ์ โดยงานด้านโสตทัศนูปกรณ์ถือเป็นงานสำคัญอีกด้านหนึ่ง เพราะเป็นเครื่องมือที่ทำให้สนามแข่งขันมีความสมบูรณ์และสามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันได้เป็นอย่างดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบเครื่องเสียง ระบบแสงสว่าง และเครื่องบันทึกภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า เจ้าภาพควรจัดระบบเครื่องเสียง ระบบแสงสว่างในทุกสนามแข่งขันให้มีความพร้อมและเหมาะสมตามข้อกำหนดของแต่ละชนิดกีฬา และก่อนใช้งานควรมีการทดสอบระบบให้แน่ใจว่าไม่มีปัญหาในการใช้งาน สำหรับบางชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยในการตัดสินการแข่งขัน เจ้าภาพต้องจัดไว้ให้พร้อม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การใดที่เป็นข้อกำหนดของแต่ละชนิดกีฬา เจ้าภาพต้องจัดหาให้พร้อมเพื่อความสมบูรณ์ของการจัดการการแข่งขัน ในกรณีนี้ผู้แทนสมาคมกีฬาที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกับฝ่ายเทคนิคกีฬา

5. ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขันถือเป็นเรื่องที่สำคัญเช่นกันเพราะในการแข่งขันทุกครั้งต้องมีการรายงานผลหลังการแข่งขันเสมอ โดยงานด้านนี้เกี่ยวข้องกับการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน ความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำในการรายงานผล ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรพัฒนาระบบสารสนเทศให้ทัดเทียมกับการแข่งขันระดับชาติ ควรเป็นระบบเดียวกันและสามารถนำไปใช้กับการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีทุกครั้ง เพื่อความเป็นมาตรฐาน ถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว โดยใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน โดยให้ฝ่ายเทคนิคกีฬาเป็นฝ่ายหลักในการควบคุมดูแลในการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน แนวทางดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับการดำเนินการในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24

ซึ่ง วราวุธ สุมน (วราวุธ สุมน, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2555) รองประธานกรรมการฝ่ายเทคนิคกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2554 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เนื่องจากปัจจุบันงานด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงมาก ทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ และถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับทั้งระดับชาติและนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ โดยจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศพร้อมวางเครือข่ายเชื่อมต่อระบบไปยังสนามกีฬาทุกสนาม และศูนย์สนับสนุนการแข่งขันทุกศูนย์ เช่น ศูนย์ทะเบียนบัตรประจำตัว ศูนย์รายงานผลการแข่งขัน ศูนย์รวมสื่อมวลชน และศูนย์การถ่ายทอดสด เป็นต้น ในด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน จะมีการเชื่อมต่อระบบข้อมูลผลการแข่งขันจากสนามแข่งขันไปยังฐานข้อมูลกลางเพื่อส่งต่อไปยังศูนย์รายงานผลกลาง ศูนย์รวมสื่อมวลชน และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อขยายผลไปสู่หน่วยงานอื่นๆ ได้โดยอัตโนมัติ ทำให้การรายงานผลมีความถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว

2. การกิจสนับสนุนการจัดการการแข่งขัน

ภารกิจสนับสนุนการจัดการการแข่งขัน คือ ภารกิจที่ช่วยสนับสนุนหรือเสริมให้การจัดการแข่งขันกีฬาดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์ เพราะว่าถ้าหากไม่มีซึ่งภารกิจสนับสนุนแล้วนั้น การแข่งขันก็จะไม่สามารถดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ โดยภารกิจสนับสนุนการจัดการการแข่งขัน ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านแพทย์และพยาบาล

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาชาติสมาคมฯ ด้านแพทย์และพยาบาล โดยด้านแพทย์และพยาบาลนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการกิจสนับสนุนกีฬาได้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลเบื้องต้น แพทย์ประจำสนามแข่งขัน เวชภัณฑ์ รถพยาบาล และสถานพยาบาลที่รองรับ ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เจ้าภาพควรมีความพร้อมในการให้บริการ โดยจัดแพทย์และพยาบาลผู้ชำนาญการและมีประสบการณ์ พร้อมเวชภัณฑ์ รถพยาบาลประจำสนามแข่งขัน จัดตั้งศูนย์พยาบาลชั่วคราวภายในสถานที่จัดการแข่งขัน และจัดสถานพยาบาลไว้รองรับที่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขัน เพื่อให้บริการทางการแพทย์อย่างรวดเร็ว หากไม่สามารถจัดทีมแพทย์ประจำได้ทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ เพราะมีโอกาสได้รับอันตรายสูง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กีฬาปะทะนั้นเป็นกีฬาที่จะเกิดอันตรายร้ายแรงกว่ากีฬาไม่ปะทะ เพราะมีการเคลื่อนไหวปะทะตลอดเวลา อาจเกิดตั้งแต่อาการถลอก หักจนถึงการบาดเจ็บที่ศีรษะซึ่งเป็นอันตรายร้ายแรงมาก ดังนั้นการให้บริการทางการแพทย์ รวมถึงการวางระบบการส่งต่อผู้ป่วยจากที่พัก หรือสนามแข่งขันไปยังสถานพยาบาลที่รองรับ จึงต้องมี

แผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม มีระบบการติดต่อประสานงานที่รวดเร็ว รอบคอบ และรัดกุมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้เข้าร่วมแข่งขันทุกโรงเรียน จากการสัมภาษณ์ เจลิมชัย บุญรักษ์ (เจลิมชัย บุญรักษ์, สัมภาษณ์, 18 เมษายน 2555) อดีตรองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ทำให้ทราบว่าในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จังหวัดเจ้าภาพมีแนวทางในการดำเนินการด้านแพทย์และพยาบาลที่สอดคล้องกับความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเช่นกัน

2. ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย ในด้านนี้ถือเป็นด้านที่สามารถอำนวยความสะดวกและสร้างความอุ่นใจให้แก่ผู้มาแข่งขันกีฬาได้ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบรับ – ส่ง นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้านยานพาหนะและระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขัน ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เจ้าภาพควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลางไว้บริการเป็นรถเวียนในสถานที่จัดการแข่งขัน โดยมีการกำหนดตารางเวลาเดินรถตลอดทั้งวัน จัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านยานพาหนะที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีใจรักงานบริการ สุภาพ และไม่ขับรถโดยประมาท ซึ่งสอดคล้องกับสภาพและแนวทางพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8 (นิภาพร นวลประเสริฐ, 2543: 62) ที่กล่าวว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการจัดรถบริการรับ – ส่งนักกีฬาจากที่พักไปยังสนามแข่งขัน ไม่เพียงพอ อาหาร น้ำดื่มในสนามแข่งขันและที่พักนักกีฬามีน้อย ไม่เพียงพอให้บริการนักกีฬา ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8 ทุกครั้งที่ผ่านมา จังหวัดเจ้าภาพไม่เคยจัดรถส่วนกลางไว้คอยบริการรับ – ส่งนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดในสถานที่จัดการแข่งขันด้วย แนวทางดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่า การบริการรถส่วนกลางไว้รับ – ส่ง นักกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างน้อยช่วยเสริมให้นักกีฬามีความคล่องตัวในการเดินทางไปแข่งขันได้ทันตามกำหนดเวลาแข่งขัน มิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิในการแข่งขันรายการนั้นๆ สำหรับเจ้าหน้าที่บริการด้านยานพาหนะต้องผ่านการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลิกภาพก่อนปฏิบัติหน้าที่เพื่อเป็นนักบริการที่ดี ส่วนในด้านการรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขันนั้น ในการจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เจ้าภาพต้องสร้างความมั่นใจให้กับผู้ร่วมการแข่งขันนับพันคนว่าจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสถานที่จัดการแข่งขันได้อย่างปลอดภัย ไม่มีภัยประเภทต่างๆ เข้ามาสู่ทุกคน ด้วยมาตรการที่เข้มงวดและเข้มแข็ง ดังนั้นจึงพอมั่นใจได้ว่าแนวทางที่ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นไว้น่าจะนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลดีได้ตามวัตถุประสงค์

3. ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม

ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม โดยในด้านนี้จะเกี่ยวข้องกับร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขัน และการบริการเครื่องดื่มแก่นักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่และแขกผู้มีเกียรติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เจ้าภาพควรจัดบริการร้านค้าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลายเพียงพอต่อความต้องการของผู้มีส่วนร่วมการแข่งขันทุกกลุ่ม และมีความสะอาดถูกสุขอนามัย รวมทั้งบริการน้ำดื่มไว้ทุกสนามแข่งขัน สำหรับนักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ปฏิบัติหน้าที่ทุกสนามแข่งขัน และสนามฝึกซ้อม ทั้งนี้อาจเห็นว่า การแข่งขันกีฬาในแต่ละสนามแข่งขันต้องใช้เวลานานหลายชั่วโมงในแต่ละวัน และเป็นเวลาคาบเกี่ยวกับเวลาอาหารซึ่งนักกีฬา ผู้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายต่างๆ รวมทั้งผู้สื่อข่าว และแขกผู้มีเกียรติจะต้องรับประทานอาหารโดยง่าย ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางออกไปหาอาหารรับประทานนอกสถานที่จัดการแข่งขัน จึงจำเป็นต้องจัดบริการร้านค้าอาหารและเครื่องดื่มที่สะอาด และเพียงพอตลอดเวลา โดยมีการควบคุมราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงกว่าปกติ โดยจัดให้มีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการให้การบริการอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการดำเนินการในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ และเกมส์อื่นๆ เช่นกัน

4. ด้านปฐมภูมิ

ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านปฐมภูมิ โดยเกี่ยวข้องกับการต้อนรับคณะนักกีฬา กรรมการ นักข่าว และผู้ร่วมงาน ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า เจ้าภาพควรจัดเจ้าหน้าที่ต้อนรับที่มีบุคลิกภาพดี สามารถตอบข้อซักถามต่างๆ ด้วยความสุภาพ และตอบคำถามได้ทุกเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปในการแข่งขัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การต้อนรับเป็นงานที่เจ้าภาพต้องดำเนินการสำหรับบุคคลทุกประเภทที่เข้าร่วมการแข่งขัน ตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้าสู่จังหวัดที่โรงเรียนเจ้าภาพตั้งอยู่ หากเตรียมการไม่ดีจะมีความลำบาก ควรกำหนดจุดให้การต้อนรับครั้งแรกของแต่ละคณะนักกีฬา แล้วจัดเจ้าหน้าที่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาสาสมัครจากนักเรียนที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นอย่างดีไปให้การต้อนรับอย่างเป็นทางการภายใต้การนำของอาจารย์ที่รับผิดชอบ หากทำได้ดีจะสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่เดินทางมาถึง ในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 มีการเปิดรับสมัครอาสาสมัครเข้ามาปฏิบัติงาน และทำการคัดเลือก ฝึกอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน และพัฒนาบุคลิกภาพให้มีความพร้อมปฏิบัติงาน จัดศูนย์อาสาสมัครสำหรับเป็นที่รวมผลของบรรดาอาสาสมัคร และสามารถหมุนเวียนกันออกปฏิบัติหน้าที่ในงานด้านต่างๆ นอกเหนือจากการให้การต้อนรับ

5. ด้านประชาสัมพันธ์

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยด้านการประชาสัมพันธ์นี้จะเกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ ศูนย์รวมสื่อมวลชน และการถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์การแข่งขัน จัดให้มีศูนย์รวมสื่อมวลชนเพื่อบริการสื่อมวลชน ใช้เป็นที่ปฏิบัติงานและยังสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อประสานงาน ติดต่อสอบถามอีกด้วย นอกจากนี้ควรหาช่องทางในการถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันผ่านทางช่องทางอินเทอร์เน็ตด้วย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์งานแข่งขันกีฬามีความสำคัญ เพราะเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชน โดยเฉพาะในจังหวัดเจ้าภาพในการสร้างจิตสำนึกและความร่วมมือในการจัดการแข่งขันถือเป็นเจ้าภาพร่วม เป็นการเอื้อประโยชน์สำหรับงานด้านอื่นๆ เช่น งานสิทธิประโยชน์และงานเทคนิคกีฬา รวมทั้งผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด นอกจากนี้ยังสามารถจัดให้บริการแก่สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ที่มาปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดที่โรงเรียนนั้นเป็นเจ้าภาพ เช่น การจัดตั้งศูนย์รวมสื่อมวลชนและการอำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดสดซึ่งสามารถใช้ช่องทางผ่านอินเทอร์เน็ตได้อีกทางหนึ่ง ดังนั้นการวางแผนการใช้สื่อประเภทต่างๆ จะต้องมีความเหมาะสมและต่อเนื่อง การที่สื่อมวลชนมีหน้าที่นำเรื่องราวและสิ่งที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน ซึ่งอาจมีทั้งเรื่องดีและเรื่องไม่ดีไปสู่ประชาชน ดังนั้นผู้ที่รับผิดชอบด้านประชาสัมพันธ์ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการสื่อมวลชน ควรมีแผนการปฏิบัติงานที่ดี สามารถอำนวยความสะดวกแก่สื่อมวลชนได้ทุกระดับและทุกสถานการณ์จริงจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เจ้าภาพควรคำนึง ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาการจัดการและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ครั้งที่ 11 (ศุภฤกษ์ มั่นใจตน และสมบูรณ์ อินทร์ธมยา, 2530: 77) ที่กล่าวว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ให้เป็นที่แพร่หลายแก่บุคคลต่างๆ ไปให้มากยิ่งขึ้น ทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

6. ด้านที่พัก

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านที่พัก โดยด้านที่พักถือได้ว่าเป็นส่วนที่สำคัญเช่นกันซึ่งเกี่ยวข้องกับที่พักภายในและภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน ระเบียบรักษาความปลอดภัยภายในที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก และระยะทางของที่พัก ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า เจ้าภาพควรจัดหาที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน หากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอควรจัดหาที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันที่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน ควรมีระยะทาง

5 – 10 กิโลเมตร ที่พักรวมมีความสะอาด มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน ผ้าห่ม มีการบริหารจัดการที่ดี มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด และมีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับสภาพและแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8 (นิภาพร นวลประเสริฐ, 2543: 62) ที่กล่าวว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการจัดรถบริการรับ – ส่งนักกีฬาจากที่พักไปยังสนามแข่งขัน ไม่เพียงพอ อาหาร น้ำดื่มในสนามแข่งขันและที่พักนักกีฬามีน้อย ไม่เพียงพอให้บริการนักกีฬา ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี เขตการศึกษา 8 ทุกครั้งที่ผ่านมา จังหวัดเจ้าภาพจัดที่พักให้นักกีฬาอยู่คนละแห่งไม่รวมกัน และไกลสนามแข่งขัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2541: 84) ซึ่งทำการศึกษาข้อมูลในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 พบว่า สถานที่พักรวมให้นักกีฬาเข้าพักที่เดียวกันเพื่ออำนวยความสะดวกของฝ่ายต่างๆ ต้องมีความสะอาด สะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมเพื่อประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม และควรอยู่ใกล้สถานที่ฝึกซ้อม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการด้านที่พักเป็นงานสนับสนุนอำนวยความสะดวกให้กับคณะนักกีฬาที่มาจากนอกจังหวัดของเจ้าภาพ เจ้าภาพควรให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานด้านเทคนิคกีฬาและงานด้านสถานที่จัดการแข่งขัน เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับคนจำนวนมาก จึงเป็นงานค่อนข้างใหญ่ การเตรียมการไม่ง่าย จำนวนคนยังไม่ชัดเจน จะทราบจำนวนที่แน่นอนก็ต่อเมื่อได้รับการแจ้งชื่อนักกีฬา และจำนวนก่อนการแข่งขันเพียง 45 วัน ตามข้อบังคับของกีฬาสาธิต (คณะกรรมการบริหารกีฬาสาธิตสามัคคี, 2554: 7) ดังนั้นในการเตรียมการเบื้องต้นควรประมาณการจำนวนไปก่อนเพื่อนำไปวางแผนและเตรียมการ และเมื่อข้อมูลจำนวนชัดเจนขึ้นให้นำมาปรับแก้แผนที่วางไว้ตามขั้นตอนจนกว่าจะได้ข้อมูลจริง อย่างไรก็ตามที่พักที่มีความสะอาด มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องนอนครบครัน มีมาตรการดูแลความปลอดภัย มีระยะทางไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน นอกจากนี้เจ้าภาพควรจัดเจ้าหน้าที่ดูแล และให้บริการแก่ผู้เข้าร่วมแข่งขันทุกโรงเรียน มีการติดตามและประเมินผลการให้บริการประจำวันด้วย

7. ด้านพิธีการ

ผลการวิจัยแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ด้านพิธีการ โดยด้านพิธีการนี้ก็ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการแข่งขันซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับขั้นตอนระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน และพิธีมอบเหรียญรางวัล ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันไม่ควรมีขั้นตอนที่มากเกินไป ควรมีความเรียบง่าย ระยะเวลาที่ใช้ควรสั้นกระชับรัดกุม และควรให้ความสำคัญแก่พิธีมอบเหรียญรางวัล โดยการเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา โดยการจัดให้สวยงาม มีความโดดเด่น การมอบเหรียญรางวัลควรมีกำหนดเวลาที่แน่นอน และควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ พิธีการต่างๆ

ควรมีการฝึกซ้อมขั้นตอนต่างๆ ให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่า งานพิธีการทั้งพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน และพิธีมอบเหรียญรางวัลเป็นงานที่สำคัญ และเป็นข้อกำหนดที่ระบุไว้ในข้อบังคับ และระเบียบขบวนการกีฬาด้วย ดังนั้นการจัดการในเรื่องนี้ต้องมีการเตรียมการเป็นเวลานานนับเดือน มีการกำหนดรูปแบบและขั้นตอนการดำเนินการ จัดหา คณะทำงานมีอาสาสมัครดำเนินการ รวมทั้งจัดหาผู้แสดง ผู้ร่วมงาน พิธีกร การออกแบบการแสดง ชุดแต่งกาย ระบบแสง เสียง และทำการฝึกซ้อมจนมั่นใจว่าไม่มีความผิดพลาด ทั้งนี้รวมถึงพิธีจุดไฟ และดับไฟในกระถางคบเพลิงด้วย การกำกับกิจกรรมในสนามที่ใช้ประกอบพิธีการจำเป็นต้องใช้ผู้กำกับกิจกรรมในสนามทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียวทั้งกิจกรรมการแสดง และด้านประเพณีทางกีฬามิฉะนั้นจะเกิดความสับสนได้ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ครั้งที่ 11 (ศุภฤกษ์ มั่นใจตน และสมบูรณ์ อินทร์ธมยา, 2530: 77) ที่กล่าวว่า ฝ่ายพิธีการมอบเหรียญรางวัลขาดการเตรียมการที่ดี ทำให้การมอบเหรียญรางวัลล่าช้า การจัดมอบเหรียญรางวัลแก่นักกีฬาไม่เหมาะสม และขบวนพาเหรดในพิธีเปิด – ปิดการแข่งขันยังขาดความพร้อมเพียง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีธรรมศาสตร์” ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนสาธิตที่ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสีธรรมศาสตร์ ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับใช้ และกำหนดแนวทางในการจัดการการแข่งขันกีฬาสีธรรมศาสตร์ ตามสถานการณ์และความเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การจัดการการแข่งขันกีฬาสีธรรมศาสตร์ในอนาคตมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสูงขึ้น จึงขอเสนอแนะว่า

1. ควรมีการศึกษา ติดตามประเมินผลการนำแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีธรรมศาสตร์ไปทดลองใช้
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาสีธรรมศาสตร์ โดยศึกษากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขัน เช่น สมาคมกีฬาต่างๆ สื่อมวลชน หรือผู้ปกครอง เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539).

กรุงเทพมหานคร: กองนโยบายและแผนสำนักผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. การศึกษารูปแบบและแนวทางการเตรียมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันระดับนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: นิเวศน์มิตรภาพการพิมพ์, 2541.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. พระมหากษัตริย์นักกีฬา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ดอกเบ๊, 2554.

กิติมา ปริดีดิลก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์, 2532.

ไกรสร วงศ์ประดิษฐ์. การศึกษายุทธศาสตร์การจัดการแข่งขันฟุตบอลรายการ ไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตีคัพ ครั้งที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541.

ขนิษฐา วิทยาอนุมาส. “การวิจัยแบบเดลฟาย: เทคนิคและปัญหาที่พบในงานวิจัย”, ใน รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530.

คณะผู้จัดทำ. การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 35 “ประสานมิตรเกมส์”. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

ครองชัย พรหมเทพ. การศึกษายุทธศาสตร์การจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ครั้งที่ 1 ณ สถาบันราชภัฏสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2540.

จุฑา ดิงศักดิ์. เอกสารประกอบการสอนวิชาการจัดการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ชลิต เชาว์วิไลย์. สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ 27. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

ชวลิต ประภวานนท์. องค์กรและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ไดมอนด์, 2542.

ทวี ทิมขำ. การพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2528.

ธวัช ทันโตภาส. พัฒนาชุมชนกับงานพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2529.

- ธงชัย สันติวงษ์. การจัดการทั่วไป. คู่มือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2529.
- ธงชัย สันติวงษ์. หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- ธงชัย สันติวงษ์. หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2541.
- นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2534.
- นิภาพร นวลประเสริฐ. สภาพและแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปีเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.
- น้อม สังข์ทอง. การจัดการแข่งขันกีฬา (ฉบับปรับปรุงใหม่). สงขลา: การผลิตเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2543.
- ตุลา มหาพสุชานนท์. หลักการจัดการหลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา, 2545.
- บรรยงค์ โตจินดา. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: รวมสาสน์, 2545.
- บุญส่ง โกสละ. วิธีวิจัยทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน, 2542.
- ปฏิรูปการศึกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- ประทุม รอดประเสริฐ. นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์, 2543.
- ประยูร ศรีประสาธน์. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 2523.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. การบริหารพลศึกษาและการจัดการธุรกิจกีฬา. หจก. ขอนแก่นการพิมพ์, 2536.
- ปรีชา พงษ์เพ็ง. การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- พรหมพิไล คุณาพันธ์ และคณะ. พื้นฐานการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำคຸຣຸສກຳ, 2535.
- พะยอม วงศ์สารศรี. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2537.

- พะยอม วงศ์สารศรี. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พรานนการพิมพ์, 2548.
- พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. องค์การและการจัดการ. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2542.
- พัฒนาชาติ กฤติบวร. การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- พีรศักดิ์ วัลย์รัตน์. กีฬา ความสำคัญของกีฬา [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา: <http://www.pantown.com/group.php?display=content&id=36749&name=content84&area=3>
[10 มิถุนายน 2554]
- ฟอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2520.
- มนต์ชัย อนุดิษฐ์ และเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. การศึกษาการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ. ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – กรกฎาคม 2554): 71 – 82.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.
- มัลลิกา ต้นสอน. การจัดการยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2544.
- ยุทธ ไถยวรรณ. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ลัทธิตกาล ศรีวระมย์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ไดมอนด์, 2542.
- ลีลา สีนานูเคราะห์. องค์การและการจัดการ. ภาคพัฒนาคำราและเอกสารวิชาการ หน่วยการศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู, 2530.
- วรัทยา วโรทัย. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- วรารัตน์ เขียวไพรี. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542.
- วัชรวิฑูรธรรม. ศิลปะการบริหารคน. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- วิชาการ, กรม. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- วิวัฒน์ จิตตपालกุล. รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.

วิโรจน์ สารรัตน์. การบริหาร หลักการ ทฤษฎีและประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

อักษราพัฒนา, 2542.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติ (ฉบับรวบรวมพิเศษ). กรุงเทพมหานคร: โพรพัลลิซซิง, 2548.

ศิรินาถ สิงหาแก้ว. การเปรียบเทียบค่าสถิติของมาตรฐานค่าที่มีจำนวนช่วงต่างกัน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ศิริพร พงศ์ศิริโรจน์. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: เทคนิค, 2540.

ศิริพงษ์ เสภาภาน. หลักการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์, 2548.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา, 2539.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ไดมอนด์, 2542

ศิริอร ชันชหัตต์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: อักษรการพิมพ์, 2539.

ศุภฤกษ์ มั่นใจตน และสมบุรณ์ อินทร์ธมยา. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่าง

โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ครั้งที่ 11. หมวดวิชาพลานามัย

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม), 2530.

สมคิด บางโม. การประกอบธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒนา, 2540.

สมคิด บางโม. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒนา, 2545.

สมศักดิ์ คงเที่ยง. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, 2542

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. การพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สถานีวิทยุ. ความรู้ทั่วไปในการพัฒนาชุมชน. เอกสารทางวิชาการ สาขาวิชาพัฒนาชุมชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

สุรพันธ์ วิชาวุฒิพงษ์. ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนเทศบาลภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

เสนาะ ดิยาว. หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

อารี เพชรสุด. มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน. กรุงเทพมหานคร: นิตกุลการพิมพ์, 2530.

อุทุมพร จามรมาน. การวิจัยเชิงสำรวจ. กรุงเทพมหานคร: ฟันนี่พับลิชซิง, 2540.

ภาษาอังกฤษ

- Austin, D.R., Lee, Y. and Getz, D.A. A Delphi Study of Trends in Special and Inclusive Recreation. Journal of the Canadian Association for Leisure Studies [Online]. 2008. Available from: http://www.calvin.edu/~yl33/documents/08_austin.pdf [2012, Jan 30]
- Bartol, K.M. and David, C.M. Management. 2nd ed. New York: McGraw – Hill, 1994.
- Bovee, C.L. and Others. Management. New York: McGraw-Hill, 1993.
- Chelladurai, P. Sport management: Macro perspectives. London: Sports Dynamics, 1985.
- Fayol, H. General and industrial management. London: Sir Isaac Pitman & Sons, 1949.
- Federation Internationale du Sport University. FISU today. [Online]. 2005. Available from: <http://www.fisu.net> [2012, April 19]
- Gibson, J.L., Ivancerich, J.M. and Donnelly, Jr. J.H. Organization: Behavior, Structures and Process. Texas: Business Publication, 1978.
- Graham, B., Regehr, G. and Wright, J.G. Delphi as a method to establish consensus for diagnostic criteria. Journal of Clinical Epidemiology [Online]. 2003. Available from: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0895435603002117> [2012, Jan 30]
- Green, H., Hunter, C. and Moore, B. Application of the Delphi Technique in Tourism. Annals of Tourism Research. [Online]. 1990. Available from: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/0160738390900878> [2012, Jan 30]
- Haiman, T. and Scott, W.G. Management in modern organization. Boston: Houghton Mifflin, 1970.
- Herbert, S.A. Administrative behavior. New York: The McMillen Company, 1960.
- Kapolwitz, S.C.. Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High School. Dissertation Abstract International, 1978.
- Koontz, H. et al. Principle of management: Analysis of managerial functions. 4th ed. New York: McGraw-Hill. 1968.
- Koontz, H. and Heinz, W. Management. New York: McGraw - Hill Book. 1988.
- Longenecker, J.G. and Pringle, C.D. Management. Ohio: Merril, 1981.
- Lussier, R.N. and Kimball, D.C. Sport Management Principles, Applications, Skill Development. Mason, OH: Thomson-South – Western, 2004.
- Maslow, A.H. Motivation and Personality. New York: Harper and Row Publishers, 1954.

- Neilson, R.L. An Analysis of International Sport Program in the State Supported Senior Universities in Tennessee. Dissertation Abstract International, 1979.
- Palter, V.N., MacRae, H.M. and Grantcharov. Development of an Objective Evaluation Tool to Assess Technical Skill in Laparoscopic Colorectal Surgery: A Delphi Methodology. American Journal of Surgery. [Online]. 2011. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20832048> [2012, Jan 30]
- Robbins, S.P. Essentials of Organization Behavior. 4th ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentices – Hall, 1994.
- Robbins, S.P., Bergman, R., Stagg, I. and Coulter, M. Management. 4th ed. Australia: Pearson Education, 2006.
- Schermerhorn, J.R. Management. 6th. New York: John Wiley & Son, 1999.
- Shoemaker, L. Intercollegiate Athletic Management in Selected Christian College. Dissertation Abstract International, 1981.
- Terry, G.R. Principles of Management. Illinois: Richard D. Lewin, 1977.
- Watkin, B.C. Secondary schools and their effects on continuing participation in physical activity by college students in New South Wales, Australia. Dissertation Abstract International, 1983.
- Weidner, E.W. American city government. New York: Herry Golf, 1971.
- Wehrich, H. and Koontz, H. Management: Global perspective. 10th ed. New York: McGraw – Hill, 1993.
- Yamane, T. Statistics: An introductory analysis. Tokyo: Harper International Education, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์
คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด
รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง
อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรการและเทคโนโลยีการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
4. อาจารย์ อรพินธุ์ คณิงสุขเกษม
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและธุรการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
5. อาจารย์ จัตรีชัย มะสุนสืบ
อาจารย์ประจำกลุ่มวิชา การจัดการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสัมภาษณ์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสัมภาษณ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุพาพร ทองตั้ง
ประธานงานพัฒนากีฬา
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
3. อาจารย์ สรศักดิ์ สิงห์ฤกษ์
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
4. อาจารย์ ชัยณรงค์ เข้มขจร
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
5. อาจารย์ โชติวิทย์ ธรรมสุจิต
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ภาคผนวก ค

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ
ในการตอบแบบสอบถามตามกระบวนการเทคนิคเดลฟาย**

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ
ในการตอบแบบสอบถามตามกระบวนการเทคนิคเดลฟาย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรชิต บุญสุวรรณ
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศูนย์วิจัยและพัฒนาศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีณีย์ อยู่ณรงค์
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศูนย์วิจัยและพัฒนาศึกษา
3. อาจารย์เสถียร วงศ์คม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา
4. อาจารย์ เอกราช ถ้ำกลาง
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับประถมศึกษา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์
 รองผู้อำนวยการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. อาจารย์ ประกรณ์ ต้อยศรี
 อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8. อาจารย์ รังสิมันต์ แสนภักดี
 อาจารย์ฝ่ายเทคนิคกีฬา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิวัฒน์ไชย วรรบวร
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

10. อาจารย์ คำรัส อ่อนเฉลียง
อาจารย์กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี
โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
11. อาจารย์ สมลักษณ์ จันทร์น้อย
ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
12. อาจารย์ สมศักดิ์ แต่งสกุล
อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
13. อาจารย์ ธนวัจน์ อาทรมณี
อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
14. อาจารย์ พิมศกา อัครกะพู่
ผู้ประสานงานฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
15. อาจารย์ เทพฤทธิ์ สิทธิพนธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
16. อาจารย์ วินวงศ์ ว่องสันตติวานิช
อาจารย์สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)
17. อาจารย์ ฤทธิธณ ทองขาว
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศท ๐๕๑๒.๒๔/๐๐๕๐๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสัมภาษณ์
๓. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวศศธร สุมน นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา สหิตสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๑๘๑ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวศศธร สุมน นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย
 จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คณิงสุขเกษม)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๑๘๑ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวศศธร สุมน นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใ้ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ที่ ศท ๐๕๑๒.๒๔/๐๐๕๐๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและธุรการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสัมภาษณ์
๓. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวศศธร สุมน นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชุด คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๑๒๐ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ฉัตรชัย มะสุนสืบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสัมภาษณ์

ด้วย นางสาวศศธร สุนน นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย
 จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสัมภาษณ์

ด้วย นางสาวศศธร สุমন นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์-ลักษณะพิสุทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้อย่างดี ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวศศธร สุমন เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ท่านเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ร่าง.....
พิมพ์.....
ตรวจ.....
ทาน.....

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวศศธร สุমন นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์-ลักษณะพิสุทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้อย่างดี ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวศศธร สุমন เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยการสอบถามท่านเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๕๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๕๐

ร่าง.....
พิมพ์.....
ตรวจ.....
ทาน.....

ภาคผนวก จ

เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี”

(GUIDELINES FOR THE MANAGEMENT OF SATITSARMUKKEE SCHOOL GAMES)

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี โดยการขอคำสัมภาษณ์จากท่านผู้ให้สัมภาษณ์โดยตรงและ/หรือขอความอนุเคราะห์ในการให้คำสัมภาษณ์เป็นลายลักษณ์อักษร

2. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมทั้งหมด 16 หน้า ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และ ความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคีครั้งต่อไป

3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดพิจารณา และตอบคำถามทุกข้อของแบบสัมภาษณ์ตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของท่านทุกข้อจะเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลจากคำให้สัมภาษณ์ของท่านจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ

4. กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ให้คำสัมภาษณ์ครบทุกข้อ ก่อนส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นางสาวศศร สุมณ

นิสิตบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการจัดการกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี”

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือเติมคำหรือข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

สมบูรณ์ กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. ชื่อ
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี 30 – 34 ปี 35 – 39 ปี
 40 – 44 ปี 45 – 49 ปี 50 – 54 ปี
 55 – 59 ปี 60 ปี ขึ้นไป
4. วุฒิการศึกษา
 ปริญญาตรี สาขา.....
 ปริญญาโท สาขา.....
 ปริญญาเอก สาขา.....
 อื่นๆ (แก้ไข).....
5. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง.....
 หน่วยงาน.....
6. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาต่างๆ ไป
 2 – 7 ปี 8 – 13 ปี 14 – 19 ปี
 20 – 25 ปี 26 ปี ขึ้นไป
7. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี
 1 – 2 ปี 3 – 4 ปี 5 – 6 ปี
 7 – 8 ปี 9 – 10 ปี 11 ปี ขึ้นไป
8. ท่านเคยทำหน้าที่ใดในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่ท่านมีต่อการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาวะที่เป็นจริงในประเด็นต่าง ๆ ของการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งที่ผ่านมาและในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 36 “ปุ๋ยมัธยม” ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 16 – 22 ตุลาคม 2554

ปัญหา หมายถึง สภาวะที่เป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในประเด็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งที่ผ่านมาและในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 36 “ปุ๋ยมัธยม” ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 16 – 22 ตุลาคม 2554

ความต้องการ หมายถึง แนวทางในประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งที่ผ่านมาและในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 36 “ปุ๋ยมัธยม” ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 16 – 22 ตุลาคม 2554 มีความประสงค์หรืออยากจะทำให้มีการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีในครั้งต่อไป

ด้าน	สภาพการจัดการการแข่งขัน กีฬาสहितสามัคคี	ปัญหาในการจัดการการแข่งขัน กีฬาสहितสามัคคี	ความต้องการแนวทาง การจัดการการแข่งขันกีฬาสहितสามัคคี
<p>2. ด้านสถานที่</p> <p>1.1 สถานที่จัดการแข่งขัน</p> <p>1.2 สนามแข่งขัน</p> <p>1.3 สนามฝึกซ้อม</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ด้าน	สภาพการจัดการการแข่งขัน กีฬาสาธิตสามัคคี	ปัญหาในการจัดการการแข่งขัน กีฬาสาธิตสามัคคี	ความต้องการแนวทาง การจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี
<p>3. ด้านเทคนิคกีฬา</p> <p>3.1 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน</p> <p>3.2 กรรมการผู้ตัดสิน</p> <p>3.3 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ด้าน	สภาพการจัดการการแข่งขัน กีฬาสีสามัคคี	ปัญหาในการจัดการการแข่งขัน กีฬาสีสามัคคี	ความต้องการแนวทาง การจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี
<p>4. ด้านการประมวลผลและ รายงานผลการแข่งขัน</p> <p>4.1 การติดตามและรายงาน ผลการแข่งขัน</p> <p>4.2 โปรแกรมของระบบ สารสนเทศในการแข่งขัน</p> <p>4.3 ความรวดเร็ว และ ความถูกต้องแม่นยำใน การรายงานผล</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ด้าน	สภาพการจัดการการแข่งขัน กีฬาสีตสามัคคี	ปัญหาในการจัดการการแข่งขัน กีฬาสีตสามัคคี	ความต้องการแนวทาง การจัดการการแข่งขันกีฬาสีตสามัคคี
<p>9. ด้านปฎิคม</p> <p>9.1 การต้อนรับกรรมการ</p> <p>9.2 การต้อนรับนักข่าว</p> <p>9.3 การต้อนรับผู้ร่วมงาน</p> <p>9.4 จำนวนเจ้าหน้าที่</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ด้าน	สภาพการจัดการการแข่งขัน กีฬาสहितสามัคคี	ปัญหาในการจัดการการแข่งขัน กีฬาสहितสามัคคี	ความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสहितสามัคคี
12. ด้านที่พัก 12.1 ที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขัน 12.2 ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน 12.3 ระบบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่พัก 12.4 สิ่งอำนวยความสะดวก 12.5 ระยะเวลาของที่พัก

ในการพัฒนาแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีครั้งต่อไป ท่านต้องการที่จะพัฒนาการจัดการแข่งขันในด้านต่างๆ ต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด โดยใส่หมายเลขแสดงลำดับที่ที่ต้องการการพัฒนา เรียงลำดับจากมีความต้องการมากที่สุด-ลำดับที่ 1 ไปหาน้อยที่สุด-ลำดับที่ 12

- ด้านระเบียบข้อบังคับ
- ด้านสถานที่
- ด้านเทคนิคกีฬา
- ด้านการประมวลผลและการรายงานผลการแข่งขัน
- ด้านพิธีการ
- ด้านประชาสัมพันธ์และบันทึกภาพ
- ด้านแพทย์และพยาบาล
- ด้านโสตทัศนอุปกรณ์
- ด้านปฏิคม
- ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม
- ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย
- ด้านที่พัก

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ให้คำ
สัมภาษณ์ในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

แบบสอบถาม

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยการขอความคิดเห็นจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญโดยตรง

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมทั้งหมด 14 หน้า ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขัน กีฬาสาธิตสามัคคี (ถ้ามี)

3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดพิจารณา และตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของท่านทุกข้อจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่ได้รับมาจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ

4. กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ให้คำตอบครบทุกข้อ ก่อนส่งแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นางสาวศศธร สุมน

นิสิตบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการจัดการกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (รอบที่ 1)

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือเติมคำหรือข้อความในช่องว่างให้

ครบถ้วนสมบูรณ์ กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. ชื่อ
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี 30 – 34 ปี 35 – 39 ปี
 40 – 44 ปี 45 – 49 ปี 50 – 54 ปี
 55 – 59 ปี 60 ปี ขึ้นไป
4. วุฒิการศึกษา
 ปริญญาตรี สาขา.....
 ปริญญาโท สาขา.....
 ปริญญาเอก สาขา.....
 อื่นๆ (แก้ไข).....
5. ปัจจุบันท่านดำรง
ตำแหน่ง.....
หน่วยงาน.....
6. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาทั่วไป
 2 – 7 ปี 8 – 13 ปี 14 – 19 ปี
 20 – 25 ปี 26 ปี ขึ้นไป
7. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี
 1 – 2 ปี 3 – 4 ปี 5 – 6 ปี
 7 – 8 ปี 9 – 10 ปี 11 ปี ขึ้นไป
8. ท่านเคยทำหน้าที่ใดในการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี.....
.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ของท่าน ดังรายละเอียดสำหรับการพิจารณาแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ มากที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 4

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ มาก ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 3

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ น้อย ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 2

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสีสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ น้อยที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 1

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
ด้านระเบียบการแข่งขัน					
1.	ข้อบังคับกีฬาสี				
	1.1 ข้อบังคับกีฬาสีควรได้มาตรฐานสากล คือ ควรกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และชนิดกีฬาเลือก				
	1.2 ข้อบังคับกีฬาสีควรระบุให้ทุกเจ้าภาพจัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง เชิญตัวแทนสมาคมกีฬามาเป็นที่ปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสีสามัคคี				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
2.	ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา				
	2.1 ระเบียบแต่ละชนิดกีฬาควรกำหนดเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน (กำหนดไว้เลยว่าจะใช้ระเบียบของหน่วยงานใด อาทิ สมาคม หรือ สหพันธ์)				
	2.2 คุณสมบัติของนักกีฬาควรระบุอายุไว้อย่างชัดเจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขัน				
	2.3 เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา ควรเป็นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง				
	2.4 ควรใช้ระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาเป็นบรรทัดฐานไปอย่างน้อย 2 ปี จึงค่อยเปลี่ยนแปลง				
	2.5 ควรใช้ระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาเป็นบรรทัดฐานไปอย่างน้อย 4 ปี จึงค่อยเปลี่ยนแปลง				
	2.6 เมื่อมีการกำหนดระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควรปฏิบัติตามระเบียบนั้น เช่น การส่งรายชื่อนักกีฬา ต้องเป็นไปตามจำนวนที่ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น				
3.	วิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี				
	3.1 โรงเรียนสาธิตใดที่ทราบว่าจำเป็นต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควรเตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหาความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น				
	3.2 การผลักดันเป็นภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ ส่วนกลาง (กทม.) แล้ว สลับเป็นส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีอยู่แล้ว แต่หากโรงเรียนสาธิตไหนไม่มีความพร้อมจริงๆ โรงเรียนอื่นๆควรพยายามให้ความช่วยเหลือด้วย เช่น ให้ยืมใช้สถานที่ แต่โรงเรียนเจ้าภาพในครั้งนั้น จะต้องเป็นผู้ดำเนินการเป็นเจ้าภาพด้วยตนเอง				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
ด้านสถานที่					
1.	สถานที่จัดการแข่งขัน				
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรปรับปรุงสถานที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล				
	1.2 สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่เป็นมาตรฐานสากล เช่น สถานที่ที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น				
	1.3 สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่พร้อม แต่ถ้าหากไม่พร้อมจริงๆ ก็ควรใช้การบริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่าย สามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน				
2.	สนามแข่งขัน				
	2.1 สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา				
	2.2 สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา				
3.	สนามฝึกซ้อม				
	3.1 สนามฝึกซ้อมควรมีครบทุกชนิดกีฬาที่จะใช้ในการแข่งขัน				
	3.2 สนามฝึกซ้อมควรมีให้เพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน				
	3.3 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นที่จะต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
ด้านเทคนิคกีฬา					
1.	ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน				
	1.1 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรมีการกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือกไว้อย่างชัดเจน				
	1.2 หากเจ้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาใน ชนิดนั้นๆ เจ้าภาพก็ควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ แข่งขัน ตาม ข้อกำหนดของกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือก				
2.	กรรมการผู้ตัดสิน				
	2.1 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันได้มาตรฐาน				
	2.2 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ				
	2.3 หากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการ ตัดสินกีฬา ก็ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้อง ให้แก่บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง				
3.	กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน				
	3.1 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามกฎ กติกานั้นเสมอ ไม่ควร เปลี่ยนแปลงตามความต้องการของเจ้าภาพ				
	3.2 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามหลักสากล				
	3.3 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรบังคับใช้อย่างจริงจัง ไม่ยืดหยุ่นตาม ผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง				
	3.4 หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการแข่งขัน ควรมีบทลงโทษอย่าง ชัดเจน				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
	3.5 หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการแข่งขัน ควรดำเนินการลงโทษอย่างจริงจัง				
ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน					
1.	การติดตามและรายงานผลการแข่งขัน				
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในด้านไอทีมาดำเนินการในส่วนนี้				
	1.2 ฝ่ายเทคนิคกีฬาควรเป็นฝ่ายหลักที่จะต้องควบคุม ดูแลในเรื่องการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน				
2.	ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน				
	2.1 ระบบสารสนเทศควรพัฒนาให้ทัดเทียมกับระดับชาติ				
	2.2 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลสามัคคี เพื่อความเป็นมาตรฐาน				
	2.3 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลสามัคคี เพื่อความถูกต้อง				
	2.4 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลสามัคคี เพื่อความสะดวกรวดเร็ว				
	2.5 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการวางระบบสารสนเทศ เพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา				
3.	ความรวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำในการรายงานผล				
	3.1 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความรวดเร็ว ในการรายงานผลการแข่งขัน				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
	3.2 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความถูกต้องของผลการแข่งขัน				
ด้านพิธีการ					
1.	การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน				
	1.1 การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้น ไม่ควรมีขั้นตอนที่มากเกินไป				
	1.2 ควรมีการซักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น				
	1.3 ขั้นตอนที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่เรียบง่าย ให้นั้นเรื่องการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ				
2.	ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน				
	2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันควรเป็นขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาสั้น กระชับรัดกุม และควรมีความต่อเนื่องของพิธีการ เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้				
	2.2 ควรมีความต่อเนื่องของพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้				
3.	พิธีมอบเหรียญรางวัล				
	3.1 ในพิธีมอบเหรียญรางวัลควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดยการจัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง				
	3.2 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรกำหนดเวลาที่แน่นอน				
	3.3 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
ด้านประชาสัมพันธ์และบันทึกภาพ					
1.	การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ				
	1.1 ในการประชาสัมพันธ์ควรเพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น				
	1.2 ในการแข่งขันทุกครั้งควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์				
2.	ศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center)				
	2.1 ทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีควรมีศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ไว้บริการเสมอ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม				
	2.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ควรตอบคำถามได้ทุกเรื่อง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม				
	2.3 เจ้าหน้าที่ควรแจ้งเกี่ยวกับที่ตั้งของศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ให้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน				
3.	การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน				
	3.1 การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้นควรมีการถ่ายทอดบ้างในช่องทางที่ง่าย ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การแข่งขันอีกทางหนึ่ง				
ด้านแพทย์และพยาบาล					
1.	การรักษาพยาบาลเบื้องต้น				
	1.1 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีความพร้อมในการบริการด้านนี้เสมอ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์ เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้นจากการบาดเจ็บของนักกีฬา				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
	1.2 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรดำเนินการอย่างทันท่วงที รวดเร็ว โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น				
	1.3 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นควรดำเนินการรักษาให้ถูกต้องตามอาการ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น				
2.	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน				
	2.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดแพทย์ไว้บริการในทุกๆ สนามที่มีการแข่งขัน				
	2.2 หากไม่สามารถจัดแพทย์ประจำสนามแข่งขันได้ครบทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ เนื่องจากมีโอกาสที่ได้รับอันตรายสูง				
3.	เวชภัณฑ์และรถพยาบาล				
	3.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดเวชภัณฑ์และรถพยาบาลไว้ประจำในทุกสนามที่มีการแข่งขัน				
4.	สถานพยาบาลที่รองรับ				
	4.1 ในสถานที่จัดการแข่งขันควรมีสถาพยาบาลชั่วคราวไว้บริการ เพื่อดูแลอาการเบื้องต้นและพักฟื้น ในกรณีที่ไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง				
	4.2 สถานพยาบาลที่มีไว้รองรับควรเป็นสถานพยาบาลที่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขันให้มากที่สุด				
ด้านโสตทัศนูปกรณ์					
1.	ระบบเครื่องเสียง				
	1.1 ระบบเครื่องเสียงควรมีไว้พร้อมใช้ในทุกสนามแข่งขัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ และการรายงานผลการแข่งขัน				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
	1.2 ควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เช่น เครื่องเสียงไม่ดัง และลำโพงแตก เป็นต้น				
2.	ระบบแสงสว่าง				
	2.1 แสงสว่างที่ใช้ในการสนามแข่งขันต่างๆ ควรจัดแสงสว่างให้มีความเหมาะสมตามระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้การแข่งขันได้มาตรฐาน				
	2.2 ควรตรวจสอบระบบแสงสว่างก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาเรื่องไฟฟ้าไม่ติด และหลอดไฟฟ้าขาด เป็นต้น				
3.	เครื่องบันทึกภาพ				
	3.1 ควรมีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยในการตัดสินการแข่งขันในบางชนิดกีฬา เพื่อให้การตัดสินผลการแข่งขันมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้				
ด้านปฏิคม					
1.	การต้อนรับกรรมการ นักข่าว ผู้ร่วมงาน				
	1.1 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ด้วยความสุภาพ				
	1.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรให้คำตอบได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลต่างๆ ไปในการแข่งขัน				
ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม					
1.	ร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขัน				
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
	1.2 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการ				
	1.3 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรควบคุมเรื่องราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่าปกติ				
2.	การจัดบริการน้ำดื่มให้แก่นักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่ และแขกผู้มีเกียรติ				
	2.1 ควรจัดบริการน้ำดื่มไว้ในทุกสนามแข่งขัน ตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน				
	2.2 ควรจัดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน				
ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย					
1.	รถรับส่งนักกีฬา และเจ้าหน้าที่				
	1.1 เจ้าภาพควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลาง เช่น รถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน รถตู้ เป็นต้น ไว้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวก				
	1.2 รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรมีการกำหนดตารางเวลาเดินรถที่แน่นอน				
	1.3 รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดวัน				
2.	ระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขัน				
	2.1 ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น				
3.	เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านยานพาหนะ				
	3.1 เจ้าหน้าที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี				
	3.2 เจ้าหน้าที่ควรมีใจรักในงานบริการ				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
	3.3 เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความสุภาพ				
	3.4 เจ้าหน้าที่ควรขับรถด้วยความไม่ประมาท เพื่อความปลอดภัย				
ด้านที่พัก					
1.	ที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขัน				
	1.1 เจ้าหน้าที่ควรจัดหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปใช้บริการสถานที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน				
	1.2 สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี และควรเป็นที่พักที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก แต่ถ้าหากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอ ทางเจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหาให้				
2.	ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน				
	2.1 ควรเป็นที่พักที่อยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน				
	2.2 ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันควรมีราคาไม่แพงเกินไป				
3.	ระบบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่พัก				
	3.1 ควรเพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่พักให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น				
4.	สิ่งอำนวยความสะดวก				
	4.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน และผ้าห่ม เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
5.	ระยะทางของที่พัก				
	5.1 เจ้าภาพควรจัดหาที่พักให้อยู่ภายในสถานที่จัดการแข่งขัน เพราะระยะทางไม่ไกลจากสนามแข่งขัน				
	5.2 ถ้าเป็นสถานที่พักภายนอกระยะทางของที่พักกับสนามแข่งขันควรมีระยะทางไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา
สาธิตสามัคคี (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์
ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างสูง

แบบสอบถาม

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยการขอความคิดเห็นจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญโดยตรง

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมทั้งหมด 14 หน้า ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขัน กีฬาสาธิตสามัคคี (ถ้ามี)

3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดพิจารณา และตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของท่านทุกข้อจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่ได้รับมาจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ

4. โดยแบบสอบถามในครั้งนี้จะเป็นการยืนยันคำตอบของท่านผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลและได้แสดงผลที่เกิดขึ้นลงในแบบสอบถามครั้งนี้ด้วย เพื่อประกอบการพิจารณาคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ

5. กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ให้คำตอบครบทุกข้อ ก่อนส่งแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นางสาวศศธร สุมาน

นิสิตบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการจัดการกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (รอบที่ 2)

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือเติมคำหรือข้อความในช่องว่างให้

ครบถ้วนสมบูรณ์ กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. ชื่อ
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี 30 – 34 ปี 35 – 39 ปี
 40 – 44 ปี 45 – 49 ปี 50 – 54 ปี
 55 – 59 ปี 60 ปี ขึ้นไป
4. วุฒิการศึกษา
 ปริญญาตรี สาขา.....
 ปริญญาโท สาขา.....
 ปริญญาเอก สาขา.....
 อื่นๆ (แก้ไข).....
5. ปัจจุบันท่านดำรง
ตำแหน่ง.....
หน่วยงาน.....
6. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาต่างๆ ไป
 2 – 7 ปี 8 – 13 ปี 14 – 19 ปี
 20 – 25 ปี 26 ปี ขึ้นไป
7. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี
 1 – 2 ปี 3 – 4 ปี 5 – 6 ปี
 7 – 8 ปี 9 – 10 ปี 11 ปี ขึ้นไป
8. ท่านเคยทำหน้าที่ใดในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี.....
.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ของท่าน ดังรายละเอียดสำหรับการพิจารณาแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ มากที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 4

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ มาก ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 3

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ น้อย ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 2

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ น้อยที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 1

โดยครั้งนี้จะเป็นการยืนยันในคำตอบของท่านว่า ท่านจะคงยืนยันคำตอบเดิม หรือต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ถ้าหากจะคงคำตอบเดิมให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย สำหรับคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสามารถแบ่งเป็นช่วงได้ดังนี้

คะแนนตั้งแต่	1.00 – 1.75	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	1.76 – 2.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางน้อย
คะแนนตั้งแต่	2.51 – 3.25	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางมาก
คะแนนตั้งแต่	3.26 – 4.00	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางมากที่สุด

หมายเหตุ

- รูป ★ แสดงให้เห็นถึงคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความคิดเห็น ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่
- รูป ☆ แสดงให้เห็นถึงคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความคิดเห็น สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
ด้านระเบียบการแข่งขัน												
1.	ข้อบังคับกีฬาสาธิต											
	1.1 ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรได้มาตรฐานสากล คือ ควรกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และชนิดกีฬา เลือกลง					3.35	.61					
	1.2 ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรระบุให้ทุกเจ้าภาพ จัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง เชิญตัวแทน สมาคมกีฬามาเป็นทีปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสาธิต สามัคคี					3.24	.75					
2.	ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา											
	2.1 ระเบียบแต่ละชนิดกีฬาควรกำหนดเป็น บรรทัดฐานเดียวกัน (กำหนดไว้เลยว่าจะใช้ ระเบียบของหน่วยงานใด อาทิ สมาคม หรือ สหพันธ์)					3.53	.80					
	2.2 คุณสมบัติของนักกีฬาควรระบุอายุ ไว้อย่างชัดเจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำใน การแข่งขัน					3.41	.80					
	2.3 เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการ ร่างระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา ควรเป็น บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง					3.53	.51					
	2.4 เมื่อมีการกำหนดระเบียบของแต่ละ ชนิดกีฬาแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุก คนควรปฏิบัติตามระเบียบนั้น เช่น การส่ง รายชื่อนักกีฬาต้องเป็นไปตามจำนวนที่ ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น					3.41	.71					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
3.	วิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา สาธิตสามัคคี											
	3.1 โรงเรียนสาธิตใดที่ทราบว่าจะต้องเป็น เจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควร เตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหา ความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น					3.76	.66					
	3.2 การผลักดันเป็นภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ ส่วนกลาง (กทม.) แล้วสลับเป็นส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีอยู่แล้ว แต่หาก โรงเรียนสาธิตไหนไม่มีความพร้อมจริงๆ โรงเรียนอื่นๆควรพยายามให้ความช่วยเหลือ ด้วย เช่น ให้ยืมใช้สถานที่ แต่โรงเรียนเจ้าภาพ ในครั้งนั้นจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเป็นเจ้าภาพ ด้วยตนเอง					3.53	.62					
ด้านสถานที่												
1.	สถานที่จัดการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรปรับปรุง สถานที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล					3.59	.51					
	1.2 สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่ พร้อม แต่ถ้าหากไม่พร้อมจริงๆ ก็ควรใช้การ บริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่าย สามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน					3.59	.51					
2.	สนามแข่งขัน											
	2.1 สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการ แข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความยุติธรรมใน การแข่งขันกีฬา					3.76	.44					
	2.2 สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่ง ขันตามสากล เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา					3.59	.80					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
3.	สนามฝึกซ้อม											
	3.1 สนามฝึกซ้อมควรมีครบทุกชนิดกีฬาที่จะใช้ในการแข่งขัน					3.41	.87					
	3.2 สนามฝึกซ้อมควรมีให้เพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน					3.41	.87					
	3.3 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นที่จะต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม					3.35	.86					
ด้านเทคนิคกีฬา												
1.	ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน											
	1.1 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรมีการกำหนดชนิดกีฬابังคับ และกีฬابังคับเลือกไว้อย่างชัดเจน					3.71	.59					
	1.2 หากเจ้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาในชนิดนั้นๆ เจ้าภาพก็ควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ แข่งขัน ตามข้อกำหนดของกีฬابังคับ และกีฬابังคับเลือก					3.65	.61					
2.	กรรมการผู้ตัดสิน											
	2.1 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬาชนิดนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันได้มาตรฐาน					3.35	.86					
	2.2 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬาชนิดนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ					3.29	.85					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
	2.3 หากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรือ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องการตัดสินกีฬา ก็ควรจัดการอบรม เกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่ บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง					3.41	1.0					
3.	กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน											
	3.1 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตาม กฎ กติกานั้นเสมอ ไม่ควรเปลี่ยนแปลงตาม ความต้องการของเจ้าภาพ					3.94	.24					
	3.2 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตาม หลักสากล					3.94	.24					
	3.3 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรบังคับ ใช้อย่างจริงจัง ไม่ยืดหยุ่นตามผลประโยชน์ ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					3.59	.62					
	3.4 หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการ แข่งขัน ควรมีบทลงโทษอย่างชัดเจน					3.76	.44					
	3.5 หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการ แข่งขัน ควรดำเนินการลงโทษอย่างจริงจัง					3.47	.62					
ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน												
1.	การติดตามและรายงานผลการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรหาบุคลากรที่ มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในด้านไอทีมา ดำเนินการในส่วนนี้					3.47	.72					
	1.2 ฝ่ายเทคนิคกีฬาควรเป็นฝ่ายหลักที่ จะต้องควบคุม ดูแลในเรื่องการติดตามและ รายงานผลการแข่งขัน					3.82	.39					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
2.	ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน											
	2.1 ระบบสารสนเทศควรพัฒนาให้ทัดเทียมกับระดับชาติ					3.47	.72					
	2.2 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากล เพื่อความเป็นมาตรฐาน					3.47	.62					
	2.3 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากล เพื่อความถูกต้อง					3.53	.62					
	2.4 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากล เพื่อความสะดวกรวดเร็ว					3.53	.72					
	2.5 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันนั้น ควรใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการวางระบบสารสนเทศ เพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา					3.53	.62					
3.	ความรวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำในการรายงานผล											
	3.1 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความรวดเร็ว ในการรายงานผลการแข่งขัน					3.53	.87					
	3.2 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความถูกต้องของผลการแข่งขัน					3.71	.47					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
ด้านพิธีการ												
1.	การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน											
	1.1 การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้น ไม่ควรมีขั้นตอนที่มากเกินไป					4.00	.00					
	1.2 ควรมีการชักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น					3.71	.59					
	1.3 ขั้นตอนที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่เรียบง่าย ให้เน้นเรื่องการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ					3.53	1.0					
2.	ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน											
	2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาสั้น กระชับ รัดกุม และควรมีความต่อเนื่องของพิธีการ เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้					3.82	.39					
	2.2 ควรมีความต่อเนื่องของพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้					3.71	.47					
3.	พิธีมอบเหรียญรางวัล											
	3.1 ในพิธีมอบเหรียญรางวัลควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดยการจัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง					3.94	.24					
	3.2 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรกำหนดเวลาที่แน่นอน					3.76	.44					
	3.3 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้					3.65	.49					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
ด้านประชาสัมพันธ์												
1.	การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ											
	1.1 ในการประชาสัมพันธ์ควรเพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น					3.00	.79					
	1.2 ในการแข่งขันทุกครั้งควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์					3.35	.33					
2.	ศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center)											
	2.1 ทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิต สามีก็ควรมีศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ไว้บริการเสมอ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม					3.88	.49					
	2.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ควรตอบคำถามได้ทุกอย่าง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม					3.64						
	2.3 เจ้าหน้าที่ควรแจ้งเกี่ยวกับที่ตั้งของศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ให้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน					3.88	.33					
3.	การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน											
	3.1 การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้นควรมีการถ่ายทอดบ้างในช่องทางที่ง่าย ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การแข่งขันอีกทางหนึ่ง					3.53	.51					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			4	3	2	1	
		4	3	2	1			4	3	2	1	
ด้านแพทย์และพยาบาล												
1.	การรักษาพยาบาลเบื้องต้น											
	1.1 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีความพร้อมในการบริการด้านนี้เสมอ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้นจากการบาดเจ็บของนักกีฬา					3.88	.33					
	1.2 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรดำเนินการอย่างทันท่วงทีรวดเร็ว โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น					3.82	.39					
	1.3 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นควรดำเนินการรักษาให้ถูกต้องตามอาการ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น					3.76	.44					
2.	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน											
	2.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดแพทย์ไว้บริการในทุกๆ สนามที่มีการแข่งขัน					3.65	.49					
	2.2 หากไม่สามารถจัดแพทย์ประจำสนามแข่งขันได้ครบทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ เนื่องจากมีโอกาสที่ได้รับอันตรายสูง					3.35	1.0					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
3.	เวชภัณฑ์และรถพยาบาล											
	3.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดเวชภัณฑ์และรถพยาบาลไว้ประจำในทุสนามที่มีการแข่งขัน					3.82	.39					
4.	สถานพยาบาลที่รองรับ											
	4.1 ในสถานที่จัดการแข่งขันควรมีสุนัขพยาบาลชั่วคราวไว้บริการ เพื่อดูอาการเบื้องต้นและพักผ่อน ในกรณีที่ไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง					3.65	.49					
	4.2 สถานพยาบาลที่มีไว้รองรับควรเป็นสถานพยาบาลที่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขันให้มากที่สุด					3.47	.80					
ด้านโสตทัศนอุปกรณ์												
1.	ระบบเครื่องเสียง											
	1.1 ระบบเครื่องเสียงควรมีไว้พร้อมใช้ในทุสนามแข่งขัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ และการรายงานผลการแข่งขัน					3.47	.72					
	1.2 ควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เช่น เครื่องเสียงไม่ดัง และลำโพงแตก เป็นต้น					3.76	.44					
2.	ระบบแสงสว่าง											
	2.1 แสงสว่างที่ใช้ในการสนามแข่งขันต่างๆ ควรจัดแสงสว่างให้มีความเหมาะสมตามระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้การแข่งขันได้มาตรฐาน					3.71	.59					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
	2.2 ควรตรวจสอบระบบแสงสว่างก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาเรื่องไฟฟ้าไม่ติด และหลอดไฟฟ้าขาด เป็นต้น					3.71	.59					
3.	เครื่องบันทึกภาพ											
	3.1 ควรมีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยในการตัดสินใจการแข่งขันในบางชนิดกีฬา เพื่อให้การตัดสินใจการแข่งขันมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้					3.76	.44					
ด้านปฏิคม												
1.	การต้อนรับกรรมการ นักข่าว ผู้ร่วมงาน											
	1.1 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ด้วยความสุภาพ					3.65	.49					
	1.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรให้คำตอบได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต่างๆ ไปในการแข่งขัน					3.59	.51					
ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม												
1.	ร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย					3.29	.85					
	1.2 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการ					3.65	.49					
	1.3 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันควรควบคุมเรื่องราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่าปกติ					3.35	1.0					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
2.	การจัดบริการน้ำดื่มให้แก่พนักงาน กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่ และแขกผู้มีเกียรติ											
	2.1 ควรจัดบริการน้ำดื่มไว้ในทุกสนามแข่งขัน ตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน					3.59	.80					
	2.2 ควรจัดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน					3.76	.44					
ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย												
1.	รถรับส่งพนักงาน และเจ้าหน้าที่											
	1.1 เจ้าภาพควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลาง เช่น รถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน รถตู้ เป็นต้น ไว้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวก					3.47	.62					
	1.2 รถรับ – ส่ง พนักงาน และเจ้าหน้าที่ควรมีการกำหนดตารางเวลาเดินรถที่แน่นอน					3.71	.59					
	1.3 รถรับ – ส่ง พนักงาน และเจ้าหน้าที่ควรให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดวัน					3.59	.62					
2.	ระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขัน											
	2.1 ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น					3.88	.33					
3.	เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านยานพาหนะ											
	3.1 เจ้าหน้าที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี					3.71	.47					
	3.2 เจ้าหน้าที่ควรมีใจรักในงานบริการ					3.71	.47					
	3.3 เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความสุภาพ					3.82	.39					
	3.4 เจ้าหน้าที่ควรขับรถด้วยความไม่ประมาท เพื่อความปลอดภัย					3.94	.24					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
ด้านที่พัก												
1.	ที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าภาพควรจัดหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปใช้บริการสถานที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน					3.53	.72					
	1.2 สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี และควรเป็นที่พักที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก แต่ถ้าหากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอทางเจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหาให้					3.47	.62					
2.	ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน											
	2.1 ควรเป็นที่พักที่อยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน					3.71	.47					
	2.2 ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันควรมีราคาไม่แพงเกินไป					3.82	.39					
3.	ระบบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่พัก											
	3.1 ควรเพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่พักให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น					3.88	.33					
4.	สิ่งอำนวยความสะดวก											
	4.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน และผ้าห่ม เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน					3.59	.51					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 1				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 2				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
5.	ระยะทางของที่พัก											
	5.1 เจ้าภาพควรจัดหาที่พักให้อยู่ภายในสถานที่จัดการแข่งขัน เพราะระยะทางไม่ไกลจากสนามแข่งขัน					3.59	.51					
	5.2 ถ้าเป็นสถานที่พักภายนอกระยะทางของที่พักกับสนามแข่งขันควรมีระยะทางไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร					3.41	.71					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา
สาธิตสามัคคี (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์
ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างสูง

แบบสอบถาม

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี โดยการขอความคิดเห็นจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญโดยตรง
2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมทั้งหมด 15 หน้า ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขัน กีฬาสาธิตสามัคคี (ถ้ามี)
3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดพิจารณา และตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของท่านทุกข้อจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่ได้รับมาจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ
4. โดยแบบสอบถามในครั้งนี้จะเป็นการยืนยันคำตอบของท่านผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผล และได้แสดงผลที่เกิดขึ้นลงในแบบสอบถามครั้งนี้ด้วย เพื่อประกอบการพิจารณาคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ
5. กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ให้คำตอบครบทุกข้อ ก่อนส่งแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นางสาวศศธร สุมน

นิสิตบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการจัดการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (รอบที่ 3)

เรื่อง “แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และ/หรือเติมคำหรือข้อความในช่องว่างให้

ครบถ้วนสมบูรณ์ กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

9. ชื่อ

10. เพศ ชาย หญิง

11. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี 30 – 34 ปี 35 – 39 ปี
 40 – 44 ปี 45 – 49 ปี 50 – 54 ปี
 55 – 59 ปี 60 ปี ขึ้นไป

12. วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี สาขา.....
ปริญญาโท สาขา.....
ปริญญาเอก สาขา.....
อื่นๆ (แก้ไข).....

13. ปัจจุบันท่านดำรง

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

14. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาทั่วไป

2 – 7 ปี 8 – 13 ปี 14 – 19 ปี
 20 – 25 ปี 26 ปี ขึ้นไป

15. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

1 – 2 ปี 3 – 4 ปี 5 – 6 ปี
 7 – 8 ปี 9 – 10 ปี 11 ปี ขึ้นไป

16. ท่านเคยทำหน้าที่ใดในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี.....

.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ของท่าน ดังรายละเอียดสำหรับการพิจารณาแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ มากที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 4

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ มาก ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 3

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ น้อย ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 2

ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่ารายการในข้อใดเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปพัฒนาการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับ น้อยที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 1

โดยครั้งนี้จะเป็นการยืนยันในคำตอบของท่านว่า ท่านจะคงยืนยันคำตอบเดิม หรือต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ถ้าหากจะคงคำตอบเดิมให้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย สำหรับคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสามารถแบ่งเป็นช่วงได้ดังนี้

คะแนนตั้งแต่	1.00 – 1.75	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	1.76 – 2.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางน้อย
คะแนนตั้งแต่	2.51 – 3.25	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางมาก
คะแนนตั้งแต่	3.26 – 4.00	หมายถึง	มีความเห็นด้วยต่อแนวทางมากที่สุด

หมายเหตุ

1. รูป ★ แสดงให้เห็นถึงคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความคิดเห็น ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่

2. รูป ☆ แสดงให้เห็นถึงคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความคิดเห็น สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
ด้านระเบียบการแข่งขัน												
1.	ข้อบังคับกีฬาสาธิต											
	1.1 ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรได้มาตรฐานสากล คือ ควรกำหนดชนิดกีฬาบังคับ และชนิดกีฬา เลือกลง					4.00	.00					
	1.2 ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรระบุให้ทุกเจ้าภาพ จัดการแข่งขันในแต่ละครั้ง เชิญตัวแทน สมาคมกีฬามาเป็นทีปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อรับรองผลการแข่งขันของกีฬาสาธิต สามัคคี					3.00	.50					
2.	ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา											
	2.1 ระเบียบแต่ละชนิดกีฬาควรกำหนดเป็น บรรทัดฐานเดียวกัน (กำหนดไว้เลยว่าจะใช้ ระเบียบของหน่วยงานใด อาทิ สมาคม หรือ สหพันธ์)					3.94	.24					
	2.2 คุณสมบัติของนักกีฬาควรระบุอายุไว้ อย่างชัดเจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการ แข่งขัน					3.82	.53					
	2.3 เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่าง ระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา ควรเป็นบุคคลที่ ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง					3.88	.33					
	2.4 เมื่อมีการกำหนดระเบียบของแต่ละชนิด กีฬาแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควร ปฏิบัติตามระเบียบนั้น เช่น การส่งรายชื่อ นักกีฬาต้องเป็นไปตามจำนวนที่ระบุไว้ใน ระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น					3.94	.24					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
3.	วิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา สาธิตสามัคคี											
	3.1 โรงเรียนสาธิตใดที่ทราบว่าจะต้องเป็น เจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควร เตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหา ความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น					4.00	.00					
	3.2 การผลักดันเป็นภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ ส่วนกลาง (กทม.) แล้วสลับเป็นส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีอยู่แล้ว แต่หาก โรงเรียนสาธิตไหนไม่มีความพร้อมจริงๆ โรงเรียนอื่นๆควรพยายามให้ความช่วยเหลือ ด้วย เช่น ให้ยืมใช้สถานที่ แต่โรงเรียนเจ้าภาพ ในครั้งนั้นจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเป็นเจ้าภาพ ด้วยตนเอง					4.00	.00					
ด้านสถานที่												
1.	สถานที่จัดการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรปรับปรุง สถานที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล					3.88	.33					
	1.2 สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่ พร้อม แต่ถ้าหากไม่พร้อมจริงๆ ก็ควรใช้การ บริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่าย สามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน					4.00	.00					
2.	สนามแข่งขัน											
	2.1 สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการ แข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความยุติธรรมใน การแข่งขันกีฬา					3.94	.24					
	2.2 สนามแข่งขันควรให้ได้มาตรฐานการแข่ง ขันตามสากล เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา					3.94	.24					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			4	3	2	1	
		4	3	2	1			4	3	2	1	
3.	สนามฝึกซ้อม											
	3.1 สนามฝึกซ้อมควรมีครบทุกชนิดกีฬาที่จะใช้ในการแข่งขัน					3.82	.73					
	3.2 สนามฝึกซ้อมควรมีให้เพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน					3.76	.75					
	3.3 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นที่จะต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม					4.00	.00					
ด้านเทคนิคกีฬา												
1.	ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน											
	1.1 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันนั้นควรมีการกำหนดชนิดกีฬาระดับ และกีฬาบังคับเลือกไว้อย่างชัดเจน					4.00	.00					
	1.2 หากเจ้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาในชนิดนั้นๆ เจ้าภาพก็ควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ แข่งขัน ตามข้อกำหนดของกีฬาบังคับ และกีฬาบังคับเลือก					4.00	.00					
2.	กรรมการผู้ตัดสิน											
	2.1 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬาชนิดนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันได้มาตรฐาน					3.76	.56					
	2.2 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬาชนิดนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ					3.71	.69					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
	2.3 หากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรือ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องการตัดสินกีฬา ก็ควรจัดการอบรม เกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่ บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง					4.00	.00					
3.	กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน											
	3.1 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตาม กฎ กติกานั้นเสมอ ไม่ควรเปลี่ยนแปลงตาม ความต้องการของเจ้าภาพ					4.00	.00					
	3.2 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตาม หลักสากล					4.00	.00					
	3.3 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรบังคับใช้ อย่างจริงจังไม่ยืดหยุ่นตามผลประโยชน์ของ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					4.00	.00					
	3.4 หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการ แข่งขัน ควรมีบทลงโทษอย่างชัดเจน					4.00	.00					
	3.5 หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ใช้ในการ แข่งขัน ควรดำเนินการลงโทษอย่างจริงจัง					4.00	.00					
ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน												
1.	การติดตามและรายงานผลการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในด้านไอทีมา ดำเนินการในส่วนนี้					3.88	.49					
	1.2 ฝ่ายเทคนิคกีฬาควรเป็นฝ่ายหลักที่จะต้อง ควบคุม ดูแลในเรื่องการติดตามและรายงาน ผลการแข่งขัน					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
2.	ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน											
	2.1 ระบบสารสนเทศควรพัฒนาให้ทัดเทียมกับระดับชาติ					3.88	.49					
	2.2 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากล สามัคคี เพื่อความเป็นมาตรฐาน					3.94	.24					
	2.3 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากล สามัคคี เพื่อความถูกต้อง					3.94	.24					
	2.4 ระบบสารสนเทศควรใช้เป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากล สามัคคี เพื่อความสะดวกรวดเร็ว					3.94	.24					
	2.5 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันนั้น ควรใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการวางระบบสารสนเทศ เพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา					4.00	.00					
3.	ความรวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำในการรายงานผล											
	3.1 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้าน ไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความรวดเร็ว ในการรายงานผลการแข่งขัน					3.94	.24					
	3.2 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้าน ไอที และด้านเทคนิคกีฬามาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความถูกต้องของผลการแข่งขัน					3.94	.24					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
ด้านพิธีการ												
1.	การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน											
	1.1 การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันนั้น ไม่ควรมีขั้นตอนที่มากเกินไป					4.00	.00					
	1.2 ควรมีการชักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น					4.00	.00					
	1.3 ขั้นตอนที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่เรียบง่าย ให้เน้นเรื่องการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ					4.00	.00					
2.	ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน											
	2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาสั้น กระชับ รัดกุม และควรมีความต่อเนื่องของพิธีการ เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้					4.00	.00					
	2.2 ควรมีความต่อเนื่องของพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้					4.00	.00					
3.	พิธีมอบเหรียญรางวัล											
	3.1 ในพิธีมอบเหรียญรางวัลควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดยการ จัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง					4.00	.00					
	3.2 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควร กำหนดเวลาที่แน่นอน					4.00	.00					
	3.3 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรปฏิบัติ ให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			4	3	2	1	
		4	3	2	1			4	3	2	1	
ด้านประชาสัมพันธ์												
1.	การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ											
	1.1 ในการประชาสัมพันธ์ควรเพิ่ม งบประมาณให้มากขึ้น					3.00	.00					
	1.2 ในการแข่งขันทุกครั้งควรมีหน่วยงาน กลางทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์					4.00	.00					
2.	ศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center)											
	2.1 ทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิต สามัคคีควรมีศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ไว้บริการเสมอ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก ให้แก่ม้าติดต่อบริการ					4.00	.00					
	2.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์รวม สื่อมวลชน (Press Center) ควรตอบคำถามได้ ทุกเรื่อง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก ให้แก่ม้าติดต่อบริการ					4.00	.00					
	2.3 เจ้าหน้าที่ควรแจ้งเกี่ยวกับที่ตั้งของศูนย์รวม สื่อมวลชน (Press Center) ให้ชัดเจน เพื่อ ความสะดวกในการติดต่อประสานงาน					4.00	.00					
3.	การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน											
	3.1 การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน นั้นควรมีการถ่ายทอดบ้างในช่องทางที่ง่าย ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการ ประชาสัมพันธ์การแข่งขันอีกทางหนึ่ง					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
		4	3	2	1			4	3	2	1	
ด้านแพทย์และพยาบาล												
1.	การรักษาพยาบาลเบื้องต้น											
	1.1 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีความพร้อมในการบริการด้านนี้เสมอ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้นจากการบาดเจ็บของนักกีฬา					4.00	.00					
	1.2 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรดำเนินการอย่างทันท่วงทีรวดเร็ว โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น					4.00	.00					
	1.3 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นควรดำเนินการรักษาให้ถูกต้องตามอาการ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น					4.00	.00					
2.	แพทย์ประจำสนามแข่งขัน											
	2.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดแพทย์ไว้บริการในทุกๆ สนามที่มีการแข่งขัน					4.00	.00					
	2.2 หากไม่สามารถจัดแพทย์ประจำสนามแข่งขันได้ครบทุกสนามแข่งขัน ควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ เนื่องจากมีโอกาสที่ได้รับอันตรายสูง					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล	
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			4	3	2	1		
		4	3	2	1			4	3	2	1		
3.	เวชภัณฑ์และรถพยาบาล												
	3.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดเวชภัณฑ์และรถพยาบาลไว้ประจำในทุสนามที่มีการแข่งขัน					4.00	.00						
4.	สถานพยาบาลที่รองรับ												
	4.1 ในสถานที่จัดการแข่งขันควรมีสุนัขพยาบาลชั่วคราวไว้บริการ เพื่อดูอาการเบื้องต้นและพักผ่อน ในกรณีที่ไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง					4.00	.00						
	4.2 สถานพยาบาลที่มีไว้รองรับควรเป็นสถานพยาบาลที่ใกล้สถานที่จัดการแข่งขันให้มากที่สุด					4.00	.00						
ด้านโสตทัศนอุปกรณ์													
1.	ระบบเครื่องเสียง												
	1.1 ระบบเครื่องเสียงควรมีไว้พร้อมใช้ในทุสนามแข่งขัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ และการรายงานผลการแข่งขัน					4.00	.00						
	1.2 ควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เช่น เครื่องเสียงไม่ดัง และลำโพงแตก เป็นต้น					4.00	.00						
2.	ระบบแสงสว่าง												
	2.1 แสงสว่างที่ใช้ในการสนามแข่งขันต่างๆ ควรจัดแสงสว่างให้มีความเหมาะสมตามระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้การแข่งขันได้มาตรฐาน					4.00	.00						

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
	2.2 ควรตรวจสอบระบบแสงสว่างก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาเรื่องไฟฟ้าไม่ติด และหลอดไฟฟ้าขาด เป็นต้น					4.00	.00					
3.	เครื่องบันทึกภาพ											
	3.1 ควรมีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยในการตัดสินใจการแข่งขันในบางชนิดกีฬา เพื่อให้การตัดสินใจการแข่งขันมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้					4.00	.00					
ด้านปฏิคม												
1.	การต้อนรับกรรมการ นักข่าว ผู้ร่วมงาน											
	1.1 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ด้วยความสุภาพ					4.00	.00					
	1.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรให้คำตอบได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต่างๆ ไปในการแข่งขัน					4.00	.00					
ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม												
1.	ร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย					4.00	.00					
	1.2 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการ					4.00	.00					
	1.3 เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันควรควบคุมเรื่องราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่าปกติ					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
2.	การจัดบริการน้ำดื่มให้นักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่ และแขกผู้มีเกียรติ											
	2.1 ควรจัดบริการน้ำดื่มไว้ในทุกสนามแข่งขัน ตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน					4.00	.00					
	2.2 ควรจัดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน					4.00	.00					
ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย												
1.	รถรับส่งนักกีฬา และเจ้าหน้าที่											
	1.1 เจ้าภาพควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลาง เช่น รถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน รถตู้ เป็นต้น ไว้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวก					4.00	.00					
	1.2 รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรมีการกำหนดตารางเวลาเดินรถที่แน่นอน					4.00	.00					
	1.3 รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดวัน					4.00	.00					
2.	ระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขัน											
	2.1 ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น					4.00	.00					
3.	เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านยานพาหนะ											
	3.1 เจ้าหน้าที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี					4.00	.00					
	3.2 เจ้าหน้าที่ควรมีใจรักในงานบริการ					4.00	.00					
	3.3 เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความสุภาพ					4.00	.00					
	3.4 เจ้าหน้าที่ควรขับรถด้วยความไม่ประมาท เพื่อความปลอดภัย					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			4	3	2	1	
		4	3	2	1			4	3	2	1	
ด้านที่พัก												
1.	ที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขัน											
	1.1 เจ้าภาพควรจัดหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปใช้บริการสถานที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน					4.00	.00					
	1.2 สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี และควรเป็นที่พักที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก แต่ถ้าหากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอทางเจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหาให้					4.00	.00					
2.	ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน											
	2.1 ควรเป็นที่พักที่อยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน					4.00	.00					
	2.2 ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันควรมีราคาไม่แพงเกินไป					4.00	.00					
3.	ระบบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่พัก											
	3.1 ควรเพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่พักให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น					4.00	.00					
4.	สิ่งอำนวยความสะดวก											
	4.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน และผ้าห่ม เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน					4.00	.00					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น รอบที่ 2				\bar{X}	SD	ความคิดเห็น รอบที่ 3				เหตุผล
		4	3	2	1			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
								4	3	2	1	
5.	ระยะทางของที่พัก											
	5.1 เจ้าภาพควรจัดหาที่พักให้อยู่ภายในสถานที่จัดการแข่งขัน เพราะระยะทางไม่ไกลจากสนามแข่งขัน					4.00	.00					
	5.2 ถ้าเป็นสถานที่พักภายนอกระยะทางของที่พักกับสนามแข่งขันควรมีระยะทางไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร					4.00	.00					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬา
สาธิตสามัคคี (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์
ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ฉ

ผลการสัมภาษณ์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ด้านระเบียบการแข่งขัน

1. ข้อบังคับกีฬาสาธิต

1.1 ข้อบังคับกีฬาสาธิตควรได้มาตรฐานสากล คือ ควรกำหนดชนิดกีฬาบังคับ กีฬาเลือก

2. ระเบียบแต่ละชนิดกีฬา

2.1 ควรกำหนดระเบียบแต่ละชนิดกีฬาให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน (กำหนดไว้เลยว่าจะใช้ระเบียบของหน่วยงานใด อาทิ สมาคม หรือสหพันธ์)

2.2 คุณสมบัติของนักกีฬาควรใช้การระบุอายุไว้อย่างชัดเจน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขัน

2.3 เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาควรเป็นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างต่อเนื่อง

2.4 เมื่อมีการกำหนดระเบียบของแต่ละชนิดกีฬาแล้ว ทุกคนควรปฏิบัติตามระเบียบนั้น เช่น การส่งรายชื่อนักกีฬาต้องเป็นไปตามจำนวนที่ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น

3. วิธีการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

3.1 โรงเรียนสาธิตที่ทราบว่าตนเองจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป ควรเตรียมความพร้อมล่วงหน้า เพื่อลดปัญหาความไม่พร้อมที่อาจเกิดขึ้น

3.2 การผลัดกันเป็นเจ้าภาพโดยใช้ระบบเวียน คือ ส่วนกลาง (กทม.) แล้วสลับเป็นส่วนภูมิภาค (ต่างจังหวัด) เป็นวิธีที่ดีอยู่แล้ว แต่โรงเรียนสาธิตอื่นๆ ควรพยายามให้ความช่วยเหลือถ้าหากโรงเรียนสาธิตไหนไม่มีความพร้อมจริงๆ เช่น ให้ยืมใช้สถานที่ แต่โรงเรียนเจ้าภาพในครั้งนั้นจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเป็นเจ้าภาพด้วยตนเอง

ด้านสถานที่

1. สถานที่จัดการแข่งขัน

1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรปรับปรุงสถานที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล

1.2 สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่ได้มาตรฐานสากล เช่น สถานที่ที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

1.3 สถานที่จัดการแข่งขันควรเป็นสถานที่ที่พร้อม แต่ถ้าหากไม่พร้อมจริงๆ ก็อยากให้ใช้การบริหารจัดการที่สามารถเอื้อให้ทุกฝ่ายสามารถแข่งขันกีฬาได้อย่างเสมอภาคกัน

2. สนามแข่งขัน

2.1 สนามแข่งขันควรได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา

2.2 สนามแข่งขันควรได้มาตรฐานการแข่งขันตามสากล เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬา

3.สนามฝึกซ้อม

3.1 ควรมีสถานฝึกซ้อมครบทุกชนิดกีฬาที่จะใช้ในการแข่งขัน

3.2 สนามฝึกซ้อมควรมีอย่างเพียงพอต่อความต้องการของทุกโรงเรียน

3.3 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดตารางการฝึกซ้อมของแต่ละโรงเรียนให้ชัดเจน หากจำเป็นที่จะต้องใช้สนามแข่งขันเป็นสนามฝึกซ้อมชั่วคราว เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้สนาม

ด้านเทคนิคกีฬา

1. ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน

1.1 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการแข่งขัน ควรมีการกำหนดชนิดกีฬابังคับ และกีฬابังคับเลือกไว้อย่างชัดเจน

1.2 หากเจ้าภาพในครั้งใดไม่มีนักกีฬาของตนเองทำการแข่งขันกีฬาในชนิดนั้นๆ เจ้าภาพในครั้งนั้นควรจัดการแข่งขันให้โรงเรียนอื่นๆ ได้แข่งขันตามข้อกำหนดของกีฬابังคับ และกีฬابังคับเลือก

2. กรรมการผู้ตัดสิน

2.1 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬาชนิดนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันได้มาตรฐาน

2.2 กรรมการผู้ตัดสินควรมาจากสมาคมกีฬาชนิดนั้นๆ โดยตรง เพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ

2.3 หากมีความจำเป็นจะต้องใช้กรรมการผู้ตัดสินท้องถิ่น เช่น นิสิต นักศึกษา หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการตัดสินกีฬา ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการตัดสินกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่บุคคลเหล่านั้นก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง

3. กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน

3.1 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามกฎ กติกานั้นเสมอ ไม่ควรเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของเจ้าภาพ

3.2 กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันควรยึดตามหลักสากล

3.3 ควรบังคับใช้กฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขันอย่างจริงจัง ไม่ยืดหยุ่นตามผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

3.4 ควรมีบทลงโทษอย่างชัดเจน หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน

3.5 ควรดำเนินการลงโทษอย่างจริงจัง หากไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ใช้ในการแข่งขัน

ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน

1. การติดตามและรายงานผลการแข่งขัน

1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงในด้านไอทีมาดำเนินการในส่วนนี้

1.2 ฝ่ายเทคนิคกีฬาควรเป็นฝ่ายหลักที่จะต้องควบคุม ดูแลในเรื่องการติดตามและรายงานผลการแข่งขัน

2. ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน

2.1 ควรพัฒนาระบบสารสนเทศให้ทัดเทียมระดับชาติ

2.2 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันควรเป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลทุกปี เพื่อความเป็นมาตรฐาน

2.3 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันควรเป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลทุกปี เพื่อความถูกต้อง

2.4 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขันควรเป็นระบบเดียวกันในทุกครั้งของการแข่งขันกีฬาสากลทุกปี เพื่อความสะดวกรวดเร็ว

2.5 ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการแข่งขัน ควรใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการวางระบบสารสนเทศ เพื่อให้เป็นระบบสารสนเทศที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา

3. ความรวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำในการรายงานผล

3.1 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความรวดเร็วในการรายงานผลการแข่งขัน

3.2 ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ มีความถนัด และมีความเชี่ยวชาญในด้านไอที และด้านเทคนิคกีฬา มาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน เพื่อความถูกต้องของผลการแข่งขัน

ด้านพิธีการ

1. การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน

1.1 การจัดลำดับขั้นตอนในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรมีขั้นตอนที่ไม่มากเกินไป

- 1.2 ควรมีการชักซ้อมขั้นตอนให้พร้อมมากที่สุด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น
- 1.3 ขั้นตอนที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ควรเป็นขั้นตอนที่เรียบง่าย ให้นั้นเรื่องการ
แข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ
2. ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน
 - 2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันควรใช้ระยะเวลาที่สั้น กระชับรัดกุม
 - 2.2 ควรมีความต่อเนื่องของพิธีการ เพราะสามารถลดความคลาดเคลื่อนของเวลาได้
3. พิธีมอบเหรียญรางวัล
 - 3.1 ในพิธีมอบเหรียญรางวัลควรให้เกียรติแก่นักกีฬาทุกคนที่ขึ้นรับเหรียญรางวัล โดย
การจัดพิธีมอบเหรียญรางวัลให้ชัดเจน เสมือนว่าเป็นพิธีการที่สำคัญพิธีการหนึ่ง
 - 3.2 ควรมีการกำหนดเวลาที่แน่นอนในการมอบเหรียญรางวัล
 - 3.3 ในการมอบเหรียญรางวัลนั้นควรปฏิบัติให้ได้ตามเวลาที่กำหนดไว้

ด้านประชาสัมพันธ์และบันทึกภาพ

1. การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ
 - 1.1 ควรมีการเพิ่มงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น
 - 1.2 ในการแข่งขันทุกครั้งควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์
2. ศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center)
 - 2.1 ควรมีศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ไว้บริการเสมอในทุกครั้งของการจัดการ
แข่งขัน
 - 2.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ควรตอบคำถามได้ทุก
เรื่อง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อสอบถาม
 - 2.3 เจ้าหน้าที่ควรแจ้งเกี่ยวกับที่ตั้งของศูนย์รวมสื่อมวลชน (Press Center) ให้ชัดเจน เพื่อ
ความสะดวกในการติดต่อประสานงาน
3. การถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน
 - 3.1 ควรมีการถ่ายทอดสดพิธีเปิด – ปิด การแข่งขันบ้างในช่องทางที่ง่าย ๆ เช่น ทาง
อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การแข่งขันอีกทางหนึ่ง

ด้านแพทย์และพยาบาล

1. การรักษาพยาบาลเบื้องต้น
 - 1.1 ทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรมีความพร้อมในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นเสมอ

โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้นจากการบาดเจ็บของนักกีฬา

1.2 ทุกโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพควรดำเนินการอย่างทันท่วงที รวดเร็วในการรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น

1.3 ในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นอยากให้ดำเนินการรักษาให้ถูกต้องตามอาการ โดยแพทย์ผู้ชำนาญการ และมีประสบการณ์เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่อาจเพิ่มขึ้น

2. แพทย์ประจำสนามแข่งขัน

2.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดแพทย์ไว้บริการในทุกๆ สนามที่มีการแข่งขัน

2.2 เจ้าภาพควรให้ความสำคัญกับชนิดกีฬาที่มีการปะทะเป็นอันดับแรกๆ หากไม่สามารถจัดแพทย์ประจำสนามแข่งขันได้ครบทุกสนามแข่งขัน เนื่องจากมีโอกาสที่ได้รับอันตรายสูง

3. เวชภัณฑ์และรถพยาบาล

3.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดเวชภัณฑ์และรถพยาบาลไว้ประจำในทุกสนามที่มีการแข่งขัน

4. สถานที่พยาบาลที่รองรับ

4.1 ในสถานที่จัดการแข่งขันควรมีสุนัขพยาบาลชั่วคราวไว้บริการ เพื่อดูอาการเบื้องต้น และพักผ่อน ในกรณีที่ไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง

4.2 สถานที่พยาบาลที่มีไว้รองรับควรเป็นสถานที่ใกล้เคียงกับสถานที่จัดการแข่งขันให้มากที่สุด

ด้านโสตทัศนูปกรณ์

1. ระบบเครื่องเสียง

1.1 ควรมีระบบเครื่องเสียงไว้พร้อมใช้งานในทุกสนามแข่งขัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ และการรายงานผลการแข่งขัน

1.2 ควรตรวจสอบระบบเครื่องเสียงก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เช่น เครื่องเสียงไม่ดัง และลำโพงแตก เป็นต้น

2. ระบบแสงสว่าง

2.1 ควรจัดแสงสว่างที่ใช้ในสนามแข่งขันต่างๆ ให้มีความเหมาะสมตามระเบียบของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้การแข่งขันได้มาตรฐาน

2.2 ควรตรวจสอบระบบแสงสว่างก่อนใช้งานทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาเรื่องไฟฟ้าไม่ติด และหลอดไฟฟ้าขาด เป็นต้น

3. เครื่องบันทึกภาพ

3.1 ควรมีเครื่องบันทึกภาพเพื่อช่วยให้การตัดสินการแข่งขันในบางชนิดกีฬา เพื่อให้การตัดสินผลการแข่งขันมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

ด้านปฏิคม

1. การต้อนรับกรรมการ นักข่าว ผู้ร่วมงาน

1.1 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรตอบข้อซักถามในเรื่องต่างๆ ด้วยความสุภาพ

1.2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านนี้ควรให้คำตอบได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต่างๆ ไปในการแข่งขัน

ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม

1. ร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขัน

1.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย

1.2 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดบริการร้านค้าภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้มีเพียงพอต่อความต้องการ

1.3 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรควบคุมเรื่องราคาอาหารไม่ให้มีราคาแพงมากเกินไปกว่าปกติ

2. การจัดบริการน้ำดื่มให้แก่นักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่ และแขกผู้มีเกียรติ

2.1 ควรจัดบริการน้ำดื่มไว้ในทุกสนามแข่งขันตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน

2.2 ควรจัดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อความต้องการตลอดระยะเวลาที่มีการแข่งขัน

ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย

1. รถรับ – ส่งนักกีฬา และเจ้าหน้าที่

1.1 เจ้าภาพควรจัดรถรับ – ส่ง ส่วนกลาง เช่น รถเวียนภายในสถานที่จัดการแข่งขัน รถตู้ เป็นต้น ไว้บริการเพื่ออำนวยความสะดวก

1.2 รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรมีการกำหนดตารางเวลาเดินรถที่แน่นอน

1.3 รถรับ – ส่ง นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ควรมีให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดวัน

2. ระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการแข่งขัน

2.1 ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น

3. เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านยานพาหนะ

- 3.1 เจ้าหน้าที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี
- 3.2 เจ้าหน้าที่ควรมีใจรักในงานบริการ
- 3.3 เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความสุภาพ
- 3.4 เจ้าหน้าที่ควรขับรถด้วยความไม่ประมาท เพื่อความปลอดภัย

ด้านที่พัก

1. ที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขัน
 - 1.1 เจ้าภาพควรรหาสถานที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปใช้บริการสถานที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน
 - 1.2 สถานที่พักควรมีความพร้อม สะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี และควรเป็นที่พักที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวไม่แพงมากนัก แต่ถ้าหากที่พักภายในสถานที่จัดการแข่งขันไม่เพียงพอ ทางเจ้าภาพต้องดำเนินการจัดหาให้
 2. ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขัน
 - 2.1 ควรเป็นที่พักที่อยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดการแข่งขัน
 - 2.2 ที่พักภายนอกสถานที่จัดการแข่งขันควรมีราคาไม่แพงมากเกินไป
 3. ระบบรักษาความปลอดภัยบริเวณที่พัก
 - 3.1 ควรเพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยในบริเวณที่พักให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น
 4. สิ่งอำนวยความสะดวก
 - 4.1 เจ้าภาพจัดการแข่งขันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นอน หมอน และผ้าห่ม เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการของแต่ละโรงเรียน
 5. ระยะเวลาของที่พัก
 - 5.1 เจ้าภาพควรจัดหาที่พักให้อยู่ภายในสถานที่จัดการแข่งขัน เพราะระยะทางไม่ไกลจากสนามแข่งขัน
 - 5.2 ถ้าเป็นสถานที่พักภายนอกควรมีระยะเวลาของที่พักกับสนามแข่งขันไม่เกิน 5 – 10 กิโลเมตร
- ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญมีความต้องการที่จะพัฒนาแนวทางการจัดการแข่งขันในด้านต่างๆ ของกีฬาสาริตสามัคคี เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้
1. ด้านเทคนิคกีฬา
 2. ด้านระเบียบข้อบังคับ

3. ด้านสถานที่
4. ด้านที่พัก
5. ด้านแพทย์และพยาบาล
6. ด้านการประมวลผลและรายงานผลการแข่งขัน
7. ด้านสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม
8. ด้านประชาสัมพันธ์และบันทึกภาพ
9. ด้านยานพาหนะและความปลอดภัย
10. ด้านปฏิคม
11. ด้านโสตทัศนอุปกรณ์
12. ด้านพิธีการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ดังนี้

1. การจัดการแข่งขันควรเชิญตัวแทนสมาคมกีฬามาเป็นทีปรึกษาในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อรับรองผลการแข่งขันของนักกีฬาโรงเรียนสาธิต
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันให้ใช้อุปกรณ์ที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสากล
3. การปรับปรุงเทคนิคกีฬาให้เป็นแบบอย่างเดียวกัน และใช้เป็นบรรทัดฐานไปอย่างน้อย 4 ปี หรือ 2 ปี จึงค่อยเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวก ข

ข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี”
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย
การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ครั้งที่ 36 พ.ศ. 2554

(ฉบับแก้ไข)

ข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี”

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วยการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ครั้งที่ 36 พ.ศ. 2554

คณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เห็นสมควรกำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาครั้งที่ 36 พ.ศ. 2554 ไว้ดังนี้

หมวด 1

หมวดทั่วไป

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ครั้งที่ 36 พ.ศ. 2554

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับอื่นที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ 4 ให้ข้อบังคับนี้

4.1. โรงเรียนสาธิต หมายถึง โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้แก่

- 4.1.1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
- 4.1.2. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
- 4.1.3. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

- 4.1.4. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
- 4.1.5. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
- 4.1.6. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 4.1.7. โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
- 4.1.8. โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
- 4.1.9. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม)
- 4.1.10. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม)
- 4.1.11. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคาแหง (ฝ่ายประถม)
- 4.1.12. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคาแหง
- 4.1.13. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
- 4.1.14. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
- 4.1.15. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
- 4.1.16. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
- 4.1.17. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)
- 4.1.18. โรงเรียนอนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- 4.1.19. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)
- 4.2. โรงเรียนสาธิตเจ้าภาพ หมายถึง โรงเรียนสาธิตที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้อ 5 วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีดังนี้

- 5.1. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน นักเรียนและผู้ปกครองเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการกีฬา
- 5.2. เพื่อเสริมสร้างและอบรมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- 5.3. เพื่อเสริมสร้างนักเรียนมีบุคลิกภาพและมีความประพฤติที่ดี
- 5.4. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักเรียน อาจารย์ บุคลากร และผู้เกี่ยวข้อง

- 5.5. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาการกีฬาของนักเรียนสู่ระดับมาตรฐาน
- 5.6. เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมีโอกาสแข่งขันในระดับสูง
- 5.7. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

หมวด 2

หมวดคณะกรรมการ

ข้อ 6 คณะกรรมการกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย

6.1. คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย

6.1.1. ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิต เจ้าภาพเป็นประธานกรรมการ

6.1.2. ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิต เจ้าภาพในปีถัดไปเป็นรองประธานกรรมการ

6.1.3. ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตหรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าเป็นคณะกรรมการ

6.1.4. ให้ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิต เจ้าภาพเสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นคณะกรรมการและเลขานุการ รวมทั้งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการได้

6.1.5. ให้ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิต เจ้าภาพเสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นที่ปรึกษาได้

6.2. คณะกรรมการบริหารมีหน้าที่ดังนี้

6.2.1. กำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.2.2. กำหนดและแก้ไขระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.2.3. ชี้ขาดปัญหาต่าง ๆ ที่คณะกรรมการอำนวยการไม่สามารถยุติได้ และคำพิพากษาชี้ขาดทั้งปวงถือเป็นสิ้นสุด

6.3. คณะกรรมการอำนวยการประกอบด้วย

6.3.1. ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของ โรงเรียนสาธิต เจ้าภาพเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง

6.3.2. ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของ โรงเรียนสาธิต หรือผู้แทนเป็นรองประธานกรรมการ

6.3.3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาของโรงเรียน สาธิต หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าเป็นกรรมการ

6.3.4. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาของโรงเรียน สาธิต หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิตเจ้าภาพหรือผู้แทนเป็น คณะกรรมการและเลขานุการ

6.3.5. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาของโรงเรียน สาธิต หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิตเจ้าภาพในปีถัดไปหรือ ผู้แทนเป็นคณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

6.3.6. ให้ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของ โรงเรียนสาธิตเจ้าภาพเสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นที่ปรึกษาได้

6.4. คณะกรรมการอำนวยการมีหน้าที่ดังนี้

6.4.1. ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ และนโยบายที่คณะกรรมการบริหาร กำหนดไว้

6.4.2. อำนวยการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.4.3. พิจารณาเสนอปรับปรุงข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิต สามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยการจัดการแข่งขัน กีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.4.4. พิจารณาเสนอปรับปรุงระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิต สามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.4.5. พิจารณาจัดทำแผนงานการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมมือและประสานงานกับองค์กร กีฬาสมัครเล่นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการกีฬาสู่ระดับมาตรฐาน

6.4.6. หน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

6.5. คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน ประกอบด้วย

6.5.1. ประธานกรรมการ หมายถึง บุคลากรจากโรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพ (เป็นผู้กำหนด)

6.5.2. รองประธานกรรมการคนที่ 1 หมายถึง บุคลากรของโรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพ (เป็นผู้กำหนด)

6.5.3. รองประธานกรรมการคนที่ 2 หมายถึง บุคลากรของโรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพในปีถัดไป (เป็นผู้กำหนด)

6.5.4. กรรมการ หมายถึง ประธานฝ่ายต่าง ๆ และบุคลากร โรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพเป็นผู้กำหนด ทั้งนี้ให้เชิญผู้แทนโรงเรียนสาธิตอื่นเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ร่วมด้วย

6.5.5. คณะกรรมการและเลขานุการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ หมายถึง บุคลากรที่โรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพ เป็นผู้กำหนดตามความเหมาะสม

6.5.6. ให้ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของโรงเรียนสาธิต เจ้าภาพเสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นที่ปรึกษา

6.5.7. ให้โรงเรียนสาธิตทุกโรงเรียนเสนอชื่อกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันทุกฝ่ายเป็นกรรมการร่วมกับคณะกรรมการโรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพ

6.6. คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันมีอำนาจ ดังนี้

6.6.1. เสนอร่างระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.6.2. ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.6.3. จัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6.6.4. สร้างการแข่งขันกีฬาทุกชนิดให้แก่โรงเรียนสาธิต

6.6.5. ประเมินผลการดำเนินการจัดการแข่งขัน เพื่อมอบให้แก่โรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพในปีต่อไป

6.6.6. สร้างการใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดการแข่งขันที่ได้รับจากโรงเรียนสาธิต

6.6.7. กำหนดวันและพิธีมอบงานแก่โรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพในปีถัดไปหลังการแข่งขันสิ้นสุดภายใน 180 วัน

หมวด 3

หมวดการจัดการแข่งขัน

ข้อ 7 ให้คณะกรรมการแต่ละชุดเป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวนครั้งในการประชุมตามความเหมาะสม

ข้อ 8 ให้จัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน โดยใช้ระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ไม่เกิน 8 วัน รวมทั้งพิธีเปิดและพิธีปิดการแข่งขัน กรณีไม่สามารถจัดการแข่งขันได้ตามระยะเวลาดังกล่าว ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ 9 ผู้มีสิทธิสมัครเข้าแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- 9.1. ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนสาธิตในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 9.2. เป็นนักเรียนภาคปกติซึ่งมีระยะเวลาการศึกษาต่อเนื่องในโรงเรียนสาธิตมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือนขึ้นไป
- 9.3. เป็นนักเรียนที่ศึกษาไม่เกินระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 9.4. เป็นนักเรียนทุนแลกเปลี่ยนต่างประเทศ ซึ่งมีระยะเวลาการศึกษาต่อเนื่องในโรงเรียนสาธิตมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือนขึ้นไป
- 9.5. เป็นนักกีฬาสมัครเล่นตามข้อบังคับของกีฬานานาชาติแห่งประเทศไทย
- 9.6. เป็นนักเรียนที่ไม่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษ ตัดสิทธิ์การแข่งขันอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้อ 10 ให้โรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพเสนอชนิดกีฬาที่จัดในการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยกำหนดมีการแข่งขันว่ายน้ำและกรีฑาเป็นหลัก และเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารก่อน 180 วัน

ข้อ 11 ให้คณะกรรมการบริหารประกาศ ชนิด ประเภท และรุ่นที่จะแข่งขันในข้อ 10 ให้โรงเรียนสาธิตทราบก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า 120 วัน

ข้อ 12 โรงเรียนสาธิตจะต้องส่งนักกีฬาแข่งขันให้ตรงกับประเภท รุ่น และช่วงชั้นที่กำลังศึกษาอยู่กเว้นการแข่งขันกีฬาบางชนิดที่ระบุไว้ในระเบียบคณะกรรมการบริหารกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยกีฬาชนิดนั้น

ข้อ 13 โรงเรียนสาธิตที่ประสงค์จะส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในแต่ละชนิด ประเภท หรือรุ่นตาม ข้อ 11 ให้แจ้งความจำนงต่อคณะกรรมการอำนวยการก่อนการแข่งขัน 60 วัน

ข้อ 14 ให้โรงเรียนสาธิตส่งรายชื่อนักกีฬาพร้อมใบสมัครติดรูปถ่ายของนักกีฬาที่สมัครเข้าแข่งขันตาม ข้อ 13 และเอกสารอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการอำนวยการกำหนดไปยังโรงเรียนสาธิตเจ้าภาพก่อนการแข่งขัน 45 วัน

ข้อ 15 ให้คณะกรรมการบริหารประกาศ ชนิด ประเภท และรุ่น รวมทั้งจำนวนเหรียญรางวัลที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้โรงเรียนสาธิตทราบก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า 40 วัน

ข้อ 16 การแข่งขันแต่ละชนิดและประเภท จะต้องมิโรงเรียนสาธิตสมัครส่งทีมเข้าแข่งขันตามข้อ 15 มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 โรงเรียน จึงจะจัดการแข่งขันได้ และให้มีการมอบเหรียญรางวัลรวมทั้งนับคะแนนรวมกรณีโรงเรียนสาธิตสมัครส่งทีมเข้าแข่งขันตามข้อ 15 มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 โรงเรียน ถือว่าเป็นการประลอง และให้มีการมอบเหรียญรางวัล แต่ไม่นับคะแนนรวม

ข้อ 17 จำนวนนักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบของการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีม

ข้อ 18 นักกีฬาคนหนึ่งมีสิทธิเข้ารับการแข่งขันได้ไม่เกิน 3 ชนิดกีฬา และแต่ละชนิดกีฬามีสิทธิสมัครเข้าแข่งขันในประเภทหรือรุ่นตามจำนวนที่ระบุไว้ในระเบียบการแข่งขัน

ข้อ 19 จำนวนผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเอกสาร การสมัคร

ข้อ 20 หัวหน้าคณะนักกีฬาเป็นผู้มีอำนาจและรับผิดชอบสูงสุดต่อคณะนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนสาธิตนั้น ๆ

ข้อ 21 นักกีฬา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะต้องแสดงบัตรประจำตัวหรือบัตรอื่น ๆ เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้อ 22 การประท้วง และการอุทธรณ์ มีคณะกรรมการรับผิดชอบดังนี้

22.1. การประท้วง และการอุทธรณ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของนักกีฬาตามข้อ 9 ให้คณะกรรมการอำนวยการเป็นผู้พิจารณา

22.2. การประท้วง และการอุทธรณ์เกี่ยวกับเทคนิคการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เทคนิคกีฬาเป็นผู้พิจารณาตัดสินอันประกอบด้วย

22.2.1. ประธานจัดการแข่งขันกีฬาชนิดนั้นเป็นประธาน

22.2.2. ผู้จัดการทีมกีฬาชนิดนั้นโรงเรียนสาธิตละ 1 คน เป็นกรรมการ (ยกเว้นคู่กรณี)

ข้อ 23 การประท้วงหรือการอุทธรณ์ให้ขึ้นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

23.1. การประท้วง และการอุทธรณ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของนักกีฬาตามข้อ 9 ให้หัวหน้าคณะนักกีฬายื่นประท้วงหรือการอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งแนบรายละเอียดและหลักฐานประกอบการประท้วงหรืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอำนวยการภายใน 60 วัน นับจากวันจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในครั้งนั้น

23.2. การประท้วง และการอุทธรณ์เกี่ยวกับเทคนิคการแข่งขันกีฬาหัวหน้าคณะนักกีฬายื่นประท้วงหรือการอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งแนบรายละเอียดและหลักฐานประกอบการประท้วงหรืออุทธรณ์ไว้ในระเบียบการแข่งขันกีฬาชนิดนั้น ๆ หากมิได้กำหนดเวลาไว้ ให้ดำเนินการภายใน 4 ชั่วโมง ภายหลังจากการแข่งขันรายการนั้นสิ้นสุดลง การประท้วงหรืออุทธรณ์ให้ยื่นเอกสารการประท้วงหรืออุทธรณ์แล้วแต่กรณีตามข้อ 23.1. และข้อ 23.2. พร้อมเงินประกัน 1,000 บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

23.3. การประท้วง และการอุทธรณ์ที่เป็นผลจะได้รับเงินประกัน 1,000 บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) คืนหากการประท้วง และการอุทธรณ์ที่ไม่เป็นผลให้รับเงินประกัน 1,000 บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) นั้นเป็นรายได้ของคณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน

ข้อ 24 การตัดสินของคณะกรรมการตามข้อ 22 ถือเป็นสิ้นสุด หากมีการฝ่าฝืนไม่มี การปฏิบัติตามคาสั่งตัดสิน ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน รายงานต่อคณะกรรมการบริหาร และโรงเรียนสาธิตต้นสังกัดทราบเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ 25 กรณีที่ผู้เข้าแข่งขันหรือทีมที่เข้าแข่งขันกระทำความผิดให้พิจารณา ดังนี้

25.1. ผู้เข้าแข่งขันที่ประพฤติผิดมารยาทของนักกีฬาอย่างร้ายแรง เช่น ชกต่อย ทา ร้ายร่างกาย ใช้ถ้อยคำหยาบคายต่อผู้เข้าแข่งขัน ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่ หรือผู้อื่นภายในบริเวณ จัดการแข่งขัน ให้ได้รับโทษตามระเบียบของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ พร้อมทั้งให้รับ โทษตามข้อ 26 ตามควรแก่กรณี

25.2. ทีมกีฬาหรือนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่มาถึงสนามแล้วไม่ลงแข่งขัน หรือ ผลจากการแข่งขันที่ดำเนินการอยู่ หรือแสดงเจตนาที่ไม่เข้าร่วมการแข่งขันต่อไป ถือเป็น การประพฤติผิดมารยาทของนักกีฬาอย่างร้ายแรง ให้รับโทษตามระเบียบของการแข่งขัน กีฬานั้น ๆ พร้อมทั้งพิจารณาโทษตามข้อ 26 ตามควรแก่กรณี ยกเว้นมีเหตุจำเป็นซึ่ง ได้รับต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอำนวยการ ในการนี้ให้นำเสนอชนิดกีฬา และรายชื่อนักกีฬาต่อผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของ โรงเรียนสาธิตทุกสถาบันเพื่อรับทราบและพิจารณาดำเนินการลงโทษเพิ่มเติมต่อไป

25.3. ผู้เข้าแข่งขันที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดตามข้อ 18 ให้รับโทษตามข้อ 26 ตามควรแก่ กรณี

25.4. เจ้าหน้าที่ที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่หน้าที่หรือไม่สามารถควบคุมดูแล รับผิดชอบนักกีฬา หรือขาดมารยาทอันดีงาม ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการจัดการแข่งขัน ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาโทษตามข้อ 26 ตามควรแก่กรณี และการเสนอต้นสังกัด พิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี

ข้อ 26 ในกรณีละเมิดข้อบังคับหรือระเบียบการแข่งขันกีฬาพิจารณารับโทษต่อไปนี้

26.1. ตัดสิทธิ์ผู้เข้าแข่งขันในปีนั้น

26.2. ปรับผลการแข่งขันของผู้เข้าแข่งขัน หรือทีมผู้เข้าแข่งขันเป็นแพ้ทุกครั้งที่ได้ ลงแข่งขันมาแล้วในรอบนั้น ในกรณีที่มีการแข่งขันไม่เป็นรอบให้ปรับเป็นแพ้ในการ แข่งขันครั้งนั้น

26.3. หากผู้เข้าแข่งขันละเมิดข้อบังคับหรือระเบียบการแข่งขันกีฬา ได้รับรางวัล หรือได้รับตำแหน่งใดในการแข่งขันให้ถือว่ารางวัลหรือตำแหน่งนั้นเป็นโมฆะและให้คืน รางวัลที่ได้รับกับคณะกรรมการอำนวยการเพื่อมอบให้แก่ผู้ชนะในลำดับถัดไป

26.4. ปรับเป็นเงินจากผู้มีส่วนรับผิดชอบเข้าเป็นรายได้ของคณะกรรมการ
ดำเนินการจัดการแข่งขันดังนี้

26.4.1. จากโรงเรียนจำนวน 5,000 บาท (ห้าพันบาทถ้วน) 26.4.2. จากผู้
ควบคุมทีมจำนวน 3,000 บาท (สามพันบาทถ้วน)

ข้อ 27 การกระทำอื่นใดที่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อการจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี”
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้คณะกรรมการ
บริหารพิจารณาลงโทษตามความเหมาะสม

ข้อ 28 ให้มอบรางวัลการแข่งขันกีฬาทุกประเภท ดังนี้

- 28.1. รางวัลที่ 1 เหรียญชูบทอง และเกียรติบัตร
- 28.2. รางวัลที่ 2 เหรียญชูบเงิน และเกียรติบัตร
- 28.3. รางวัลที่ 3 เหรียญชูบทองแดง และเกียรติบัตร
- 28.4. เกียรติบัตรสำหรับนักกีฬาดีเด่นทุกชนิดกีฬา

ข้อ 29 ให้รางวัลเป็นโล่หมุนเวียนในการแข่งขันกรีฑา และว่ายน้ำ สำหรับรางวัลชนะเลิศ
คะแนนรวมชาย – หญิง ทุกรุ่น ในกรณีที่ชนะเลิศการแข่งขันติดต่อกัน 3 ปี ให้เจ้าภาพจัดทำโล่
จำลองมอบเป็นกรรมสิทธิ์แก่โรงเรียนสาธิตนั้นในการประชุมคณะกรรมการอำนวยการของเจ้าภาพ
ปีถัดไป

หมวด 4

หมวดพิธีการ

ข้อ 30 ให้มีการเรียนเชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานในพิธี
เปิดหรือ พิธีปิด เว้นแต่คณะกรรมการบริหาร มีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ 31 ให้มีการเชียร์ในพิธีเปิดหรือปิดตามความสมัครใจของโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ เพื่อ
ส่งเสริมให้นักเรียนที่ไม่ได้ลงแข่งกีฬามีส่วนร่วม และถือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญเท่ากับ
กิจกรรมกีฬา

ข้อ 32 ให้มอบธงที่ระลึกเพื่อเป็นเกียรติและเครื่องหมายแห่งความชื่นชมในความมีน้ำใจ
ร่วมมือความเสียสละ และอดทน แก่กองเชียร์โรงเรียนสาธิตนั้น ๆ ทั้งนี้ในการเชียร์จะไม่มีกร
ประกวดเพื่อมุ่งหวังรางวัลใด ๆ

ข้อ 33 ให้มอบด้วย “รางวัลเกียรติยศ” ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแก่โรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพในปีต่อไป

หมวด 5

หมวดการเงิน

ข้อ 34 เงินลงทุนในการจัดการแข่งขันกีฬา มีดังนี้

34.1. เงินสนับสนุนจากโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สมัครเข้าแข่งขันในปีนั้น ๆ โดยคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้กำหนดจำนวนเงินสนับสนุน

34.2. เงินจากการหารายได้ของโรงเรียนสาธิตที่เป็นเจ้าภาพ

หมวด 6

หมวดอื่น ๆ

ข้อ 35 ให้คณะกรรมการบริหารวางระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดอื่น ๆ เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยโดยไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ 36 กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการบริหารถือเป็นสิ้นสุด

ข้อ 37 ให้ประธานกรรมการบริหารรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ตุลาคม พ.ศ.2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา จิตต์จ้านง)

ประธานคณะกรรมการบริหาร

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ครั้งที่ 36 พ.ศ. 2554

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวศศธร สุมณ
วัน เดือน ปีเกิด	6 กรกฎาคม พ.ศ. 2530
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	65/1 ซอยสุวรรณคี 1 ถนนริมคลองประปา แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ จังหวัดกรุงเทพฯ 10800
อีเมลล์	lin0736@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	2543 เข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ณ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
	2549 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตรจารย์การกีฬา) สำนักวิชาวิทยาศาสตรจารย์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	2553 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรจารย์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตรจารย์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย